

☎ 0485-325365 / 06-19957296

✉ info@autoschadecuijk.nl

🕒 Ma t/m Za: 08.00 - 17.00

OVER ONS

REPARATIE

SCHADEHERSTEL

OCCASIONS

CONTACT

Over Ons

Trước khi sửa

Sau khi sửa

Sẽ vừa lòng quý khách

Với 7 bằng chuyên môn và có nhiều năm kinh nghiệm :

- * Sơn, sửa các loại xe, bảo trì xe, APK .
- * Giám định xe đụng với bảo hiểm .
- * Làm giấy tờ xe xuất – nhập khẩu .
- * Sửa xe đụng qua bảo hiểm, khách hàng sẽ nhận được 25-35% giảm giá.
- * Phục vụ 24/24 .

Muốn biết thêm chi tiết hãy liên lạc với chúng tôi số điện thoại ghi trên .

Trân trọng cảm ơn sự quan tâm của quý đồng hương

*Autoschade Cuijk is opgericht door Hung Nguyen die ruim 40 jaar in het vak zit. Het bedrijf is gevestigd op een goed bereikbare locatie aan de Korte Beijerd 3B te Cuijk. Het aanbieden van de beste prijs-kwaliteit garantie in de wijde omgeving van Cuijk staat hoog in het vaandel. Hierbij is creatief meedenken aan kosten efficiënte oplossingen vanzelfsprekend zijn

* Autoschade Cuijk werkt voor verzekeringsmaatschappijen, autodealers en particulieren. Naast het schade herstel in alle vormen en maten zijn ze ook gespecialiseerd in het onderhouden en repareren van auto's.

Adres: Korte Beijerd 3b, 5431 NP Cuijk
Provincie: Noord-Brabant

www.autoschadecuijk.nl
Telefoon: 06 19957296

Mục Lục

- 1 **Hình bìa** • Danny Nguyen
- 3 **Quan điểm** • CSVN đang ảo tưởng niềm tin của nhân dân
- 4 **Thông báo- Thư mời**
- 9 **Bình luận** • 5 dự đoán liên quan đến Tập Cận Bình đã bắt đầu ứng nghiệm
- 11 **Thời sự** • Trung Cộng mừng thượng thọ 70 !
- 13 **Góc bạn trẻ** • Trên bờ môi của nắng
- 14 **Phiếm luận** • Trung thành và phản bội
- 15 **Chủ đề** • Chim bay về núi
  - Đọc “ thơ những người thua cuộc ...”
  - Nha Trang ngày về
  - Cùng một khuôn mặt – hai tấm lòng
  - Miền kinh rạch • Con chim sát thủ
- 31 **Tin tức** • Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng • Tin Hòa Lan
  - Tin Thế Giới • Tin Việt Nam
- 41 **Truyện ngắn** • Ngàn ánh dương rực rỡ
  - Dưới ánh trăng khuya • Hồi ức Hương Giang
  - Như chuyện thần tiên
- 49 **SuDoKu**
- 49 **Truyện thông xã hội dân sự:**
  - ***Thơ** • Trần Trung Đạo • Hoài Tâm Niệm
  - Trangđài • Trương Phong Ba
- 52 **Vui cười**
- 53 **Lời tòa soạn**
- 54 **Nhạc** • Nguyễn Quyết Thắng

Việt Nam Nguyệt San

Cơ Quan Ngôn Luận
CĐVNTNCS/HL
Vietnam Magazine
Tijdschrift van Vietnamese
Vluchtelingen in Nederland
www.congdonghoalan.com
ISSN: 0929-5151

Ban Quản Trị VNNS

Van Der Hagenstraat 711-
6717DK - Ede
Nederland
Email: vietbaohoalan@yahoo.com
Telefoon: +31 (0)318640625

IBAN: NL16 INGB 0001 5086 64

Chủ nhiệm & Chủ bút

Nguyễn Quang Kế

Thủ Quỹ

Lê Thanh Sơn

Kỹ thuật

Danny Nguyen

Phát hành

Nguyễn Hữu Phước

&

Với sự cộng tác của

• Bạch Mai • Đinh Ngọc Hiền • Đăng An • Đỗ Văn Bùi • Hoài Tâm Niệm • Vành Khuyên • Lê Quang Kế • Miên Thụy • Lãng Du • Nguyễn Đắc Trung • Ngô Thụy Chương • Nguyễn Quyết Thắng • Tiểu Yến Tử • Ông Năm Chuột • Trúc Hà • Ty Na • Trần Quốc Hiền • Nguyễn Lê Hồng Hưng • Hữu Phước • Nguyễn Hoàng Nguyên • Nguyễn Hiền • Võ Đức Tiến • Thao De Wit • Ý Nga • Trangđài Nguyễn • Topa • Lê lãng Du

Lập trường

Chống bạo quyền độc tài cộng sản Hà Nội • Ủng hộ mọi tổ chức quốc gia tranh đấu cho tự do dân chủ của dân tộc

Chủ trương

Bảo tồn và phát huy văn hoá Việt • Duy trì và phát triển tình cảm tốt đẹp sẵn có giữa cộng đồng VNTNCS và nhân dân Hoà Lan • Tăng cường tình đoàn kết trong cộng đồng người Việt TNCS tại Hoà Lan • Khuyến khích và nâng đỡ người Việt hội nhập vào cuộc sống tại Hoà Lan

Quan Điểm

CSVN ĐANG ẢO TƯỢNG NIỀM TIN CỦA NHÂN DÂN

Lừa lạo dối trá và tàn ác là những thuộc tính, là đặc quyền, đặc lợi mà chỉ có ở những người cộng sản, ngay giây phút họ giơ tay tuyên thệ gia nhập và trung thành với đảng cộng sản ma quỷ. Mới đây ngày 1/10/2019, Võ Văn Thưởng Ủy viên Bộ Chính trị, Trưởng Ban Tuyên giáo Trung ương tại buổi tiếp xúc với cử tri thành phố Long Khánh-tỉnh Đồng Nai đã phát biểu rằng: “xử lý kỷ luật, bỏ tù đồng chí để củng cố niềm tin của nhân dân đối với Đảng...” Trưởng ban tuyên giáo Trung ương Võ Văn Thưởng còn nhấn mạnh: "Không ai muốn xử lý kỷ luật, bỏ tù đồng chí, đồng đội của mình, nhất là những người đã từng công tác với mình. Đây là việc rất khó khăn nhưng không thể không làm, để củng cố niềm tin của nhân dân đối với Đảng, để xây dựng Đảng thực sự trong sạch vững mạnh, xứng đáng là lực lượng chính trị lãnh đạo Nhà nước và toàn xã hội. Vấn đề này sẽ được tiếp tục thực hiện trong thời gian tới". Qua phát biểu trên của Võ Văn Thưởng ngay lập tức đã bị dư luận chỉ trích vì thói trịch thượng của các quan chức cấp cao trong đảng cộng sản. Người dân vẫn biết từ lâu đảng csVN đã ngòai xỏm lên Hiến Pháp và Luật pháp do chính họ đặt ra. Nhưng việc một Trưởng ban tuyên giáo đảng công khai tuyên bố đảng có quyền đứng trên luật pháp, thì rõ ràng đất nước này đang ở trong tình trạng vô pháp, vô minh và được cai trị bởi một băng đảng tội phạm có tên Cộng sản. Đó là điều người dân không thể chấp nhận. Những đồn đoán và nghi ngờ về chủ đích thật sự qua việc đốt lò chống tham nhũng của Tổng chủ Nguyễn Phú Trọng đã được Võ Văn Thưởng xác nhận chỉ là: “Nướng đồng chí trên ngọn lửa hồng, để vớt vát niềm tin cho Đảng”. Nhưng thực tế hiện nay, ngay cả khi Tổng tịch Nguyễn Phú Trọng “nướng” hết cả bầy sâu trong Bộ chính trị thì người dân Việt Nam cũng chẳng tin Trọng hưởng hồ gì chỉ là một Đinh La Thăng. Hồi tháng 1/2018, trước Quốc hội và đông đảo các nhà báo, Tổng Trọng phát biểu: “Những đảng viên đòi đa nguyên đa đảng, từ bỏ xã hội chủ nghĩa, đòi thực hiện Tam quyền phân lập là bị tác động bởi bọn phản động, phải bị khai trừ ra khỏi Đảng”. Từ sau lời phát biểu này, nội bộ đảng csVN vô hình trung chia thành hai: Một là băng đảng tư sản “Đỏ” gồm những quan chức mà đứng đầu là Nguyễn Phú Trọng; hai là bốn triệu đảng viên đảng cộng sản hữu danh vô thực, phải ngậm miệng trước sự chuyên quyền hống hách của Nguyễn Phú Trọng. Tiếp sau đó là vào tháng 7, ông Cai tổng Trọng lại tuyên bố: “Những kẻ đòi đa nguyên đa đảng, từ bỏ chủ nghĩa xã hội, đòi Tam quyền phân lập, đều là bọn bất hảo”. Đòi đa nguyên đa đảng hay đòi Tam quyền phân lập là một ý hướng tiến bộ và mang tính xây dựng mà người dân ở những nước bị thể chế độc tài, độc đảng cai trị hằng luôn khao khát để đất nước có được tự do, dân chủ và phồn vinh hơn. Đó là kết tinh của những thể chế dân chủ văn minh, tiến bộ đã được thực nghiệm trải qua hàng trăm năm. Xuất thân là một nhà giáo, nhưng giờ là một đảng viên với quyền uy tối thượng, nên Nguyễn Phú Trọng hỗn hào và xác xược tuyên bố, người dân Việt Nam và các nước theo thể chế dân chủ trên thế giới “đều là bọn bất hảo”. Với tổng tịch Nguyễn Phú Trọng thì chỉ có Trung cộng mới là hữu hảo, là đồng chí tốt.

Theo lẽ thường tình chẳng ai tin kẻ thù của mình. Khi csVN đã coi người dân là kẻ xấu uy hiếp sự thống trị của họ, thì toàn dân chẳng có lý do gì để đặt niềm tin nơi đảng cộng sản như những lời khoác lác của Nguyễn Phú Trọng hay Nguyễn Xuân Phúc đã từng dối trá tuyên bố. Người dân xem Trung cộng là kẻ thù truyền kiếp và muốn csVN thoát Trung để trở về với dân tộc, thì họ vẫn ôm chân giặc Tàu để bảo vệ quyền lực. Khi người dân hiện nay tin rằng Trung cộng đang từng bước thực hiện ý định thôn tính nước ta, thì đảng csVN lại tuyên bố tình hữu nghị Việt -Trung là "hết sức tốt đẹp". Lòng dân và ý đảng không trùng khớp với nhau thì csVN lấy thước đo nào để đo lòng dân. Chết đuối thì vớ cả cọng rơm, chế độ csVN thối nát đang trên đà suy vong thì bấu víu vào niềm tin nhưng đã mất trong lòng dân chúng. Kết luận gói gọn trong một chữ “KHINH”, bởi csVN chúng khinh thường người dân Việt Nam quá lâu rồi, nên giờ đây vũng bùn đen ô nhục của lịch sử đang chờ đợi để chôn vùi chế độ của chúng.

Trần Quốc Hiền

Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hòa Lan
Assocatie Van Vietnamese Vluchtelingen in Nederland (AVVN)
Vietnamese Association of Political Refugees in The Netherlands
Van der Hagenstraat 711- 6717DK – Ede – Nederland, Tel +31(0)318640625
IBAN: NL 16 INGB 0001 5086 64 t.n.v AVVN
Website: www.congdonghoalan.com, E-mail : quangkenguyen@hotmail.com

Ede ngày 1 tháng 9 năm 2019.

Thư kêu gọi tham dự:

Kính gửi:

biểu tình trước sứ quán Trung Cộng tại Den-Haag

- quý đại diện tinh thần các tôn giáo tại Hòa lan
- Quý tổ chức đoàn thể, Cộng đồng địa phương, quý đảng phái.
- Quý thân hào nhân sĩ cùng quý đồng hương,

Vào tháng 7 và 8 năm 2019, Trung Cộng đã ngang nhiên 2 lần rầm rộ đưa tàu thăm dò Hải Dương 8 (Haiyang Dizhi 8) với sự hộ tống của nhiều tàu hải cảnh và dân quân biển xâm phạm Bãi Tư Chính (Vanguard Bank), khu vực hoàn toàn nằm trong đặc quyền kinh tế của Việt Nam căn cứ theo Công Ước Luật Biển của Liên Hiệp Quốc năm 1982.

Để đồng hành cùng quốc nội lên tiếng phản đối hành động xâm lấn lãnh hải trái phép của Trung Cộng, góp công sức bảo vệ quê hương lãnh thổ và lãnh hải Việt Nam!

Chúng tôi Ban Chấp Hành Cộng Đồng VNTNCS/HL phối hợp với Hội Gia đình QCC/VNCH/HL và Đảng bộ Việt Tân tại Hòa lan khẩn thiết kêu gọi toàn thể quý đồng hương đến tham dự buổi biểu tình trước sứ quán Trung Cộng:

Ngày Chủ nhật 20 / 10 / 2019
Thời gian từ 13 giờ đến 15 giờ
Willem Lodewijklaan 10, 2517 JT Den Haag

- Thể hiện quyết tâm chống Trung Cộng xâm lược, và đòi hỏi chúng phải rút ra khỏi vùng Bãi Tư Chính,
- Xác định Hoàng Sa, Trường Sa, Bãi Tư Chính là của Việt Nam,
- Lên án nhà cầm quyền VC „hèn với giặc, ác với dân“ và đòi hỏi phải kiện Trung Cộng ra tòa án Quốc Tế

Tiếng nói của chúng ta hôm nay vừa để Trung Quốc biết họ không thể tự tung, tự tác được, đồng thời cũng để đồng bào trong nước biết rằng chúng ta luôn luôn ở bên họ, chung vai sát cánh với họ trong công cuộc bảo vệ quê hương

Trân trọng kính chào
T/m BCH/CĐVNTNCS/HL

Nguyễn Quang Kế
Chủ tịch

Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hòa Lan
Associatie Van Vietnamese Vluchtelingen in Nederland (AVVN)
Vietnamese Association of Political Refugees in the Netherlands
Van Der hagenstraat 711-6717DK Ede- Nederland, Tel: +31(0)318640625
IBAN: NL 16 INGB 00015086 64 t.n.v AVVN
www.congdonghoalan.com E- mail : quangkenguyen@hotmail.com

Ede ngày 25 tháng 7 năm 2019

Tuyên cáo tẩy chay ca nô Đam Vĩnh Hưng đến Hòa Lan

Kính gửi : - Bầu show và ban tổ chức show ca nhạc ngày 9/11/2019 tại Almere
- Đồng kính chuyển đến quý tổ chức đoàn thể, đảng phái và quý đồng hương để tường.

Khi BCH/CD nhận được tin và poster tạm thời thì liền sau đó đại diện BCH /CD đã trực tiếp liên lạc với bầu show (Phúc Đam) và qua cuộc nói chuyện bầu show không chịu sự thuyết phục khi đã biết lý do vì sao BCH /CD chống và tẩy chay tên ca nô này, sau một đêm bầu show đã post poster chính thức lên facebook quảng cáo ?

BCH/CD chúng tôi xét thấy cần phải lên tiếng qua truyền thông đại chúng vì:

- **Ca nô ĐVH** là một đoàn viên cộng sản ưu tú, được phân công nhận lãnh trách nhiệm đại diện đoàn tuyên vận trong lãnh vực văn nghệ.
- **Ca nô ĐVH** thực hiện sự chỉ đạo của ban tuyên giáo TW đảng cộng sản theo nghị quyết 36.(văn hóa vận cho đồng bào ở hải ngoại) nhằm mục đích ru ngủ tinh thần đấu tranh của người Việt tự do quên đi cái lý do là vì sao ta trốn chạy hay bằng mọi cách, đánh đổi cả mạng sống mình để được sống ở xứ tự do này!
- **Ca nô ĐVH** bao nhiêu năm qua dù đi đến đâu ở hải ngoại cũng bị đồng bào tẩy chay, biểu tình phản đối, những bầu show thiệt hại nặng nề kinh tế, nhưng sao tên ca nô ĐVH này vẫn xuất hiện như là một sự thách thức tinh thần với người Việt tỵ nạn là vì sao? (vì đó là lệnh của ban tuyên giáo TW, ca nô ĐVH là kẻ thực hiện và bên cạnh đó có những kẻ thân cộng tiếp tay đắc lực cho đảng cộng sản Việt Nam tại hải ngoại trực tiếp hay gián tiếp tổ chức !)

Vì vậy BCH/CDVNTNCS/HL TUYÊN CÁO

- 1-** Yêu cầu bầu show và ban tổ chức show hãy hủy tên ca nô ĐVH này trong show ca nhạc tại Hòa Lan ngày 9/11/2019.
- 2-** Chúng tôi mong muốn bầu show và ban tổ chức thể hiện và đồng hành cùng Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hòa Lan không tiếp tay tuyên truyền cho nhà cầm quyền cộng sản trong lãnh vực văn nghệ tại Hòa Lan.
- 3-** Nếu 2 điều trên bầu show và ban tổ chức show không hợp tác thực hiện thì BCH /CD sẽ vận động các tổ chức, đoàn thể, đảng phái và đồng hương tẩy chay và tổ chức biểu tình .

Trân trọng kính chào
T/M BCH/CD/VNTNCS/HL

Nguyễn Quang Kế
Chủ tịch

Cộng Đồng Việt Nam Tự Nạn Cộng Sản tại Hòa Lan
Associatie Van Vietnamese Vluchtelingen in Nederland (AVVN)
Vietnamese Association of Political Refugees in The Netherlands
Van der Hagenstraat 711- 6717DK – Ede – Nederland, Tel +31(0)318640625
IBAN: NL 16 INGB 0001 5086 64 t.n.v AVVN
Website: www.congdonghoalan.com, E-mail : quangkenguyen@hotmail.com

Ede ngày 2.tháng 9 năm .2019

Thư mời

Họp khoáng đại Cộng Đồng

Kính gửi : - Quý vị lãnh đạo tinh thần các tôn giáo
- Quý đoàn thể, tổ chức, đảng phái
- Quý vị nhân sĩ
- Quý đồng hương.

Kính thưa quý vị

Chiếu theo tinh thần buổi họp của BCH/BCV Cộng Đồng ngày 1.9.2019 tại Denbosch.

Nay kính mời quý vị thu xếp thời gian về tham dự buổi họp khoáng đại để đóng góp xây dựng cho công tác cộng đồng chúng ta trong thời gian đến.

Nội dung buổi họp:

- Bàn thảo và chọn hình thức tổ chức cho ngày Quốc tế nhân quyền vào tháng 12 năm 2019.
- Góp ý cho việc đón tết cổ truyền năm Canh Tý vào ngày thứ bảy 18.1.2020
- Thành lập ủy ban bầu cử BCH/CĐ cho nhiệm kỳ 2020 - 2023
- Những góp ý khác cho công tác.

Thời gian : ngày chủ nhật 27 / 10 / 2019
Từ 13 giờ 00 đến 17 giờ 00
Tại hội trường : 't Veerhuis
Nijemonde 4 – 3434AZ Nieuwegein – Zuid

Sự hiện diện của quý vị là điều vinh hạnh cho BCH chúng tôi và cũng là sự quan tâm của quý vị đến việc duy trì giữ vững BCH cộng đồng trong nhiệm kỳ mới.

Kính chúc quý vị nhiều sức khỏe hạnh phúc.

Trân trọng kính chào thân ái.

T/m BCH/CĐVNTNCS/HL

Nguyễn Quang Kế
Chủ tịch

Hòa Lan ngày 8 tháng 10 năm 2019

Thư Mời

**Tham dự Bữa Cơm Yếm Trợ Các Nhà Đấu Tranh vì Dân Chủ Tại Quốc Nội
với chủ đề “Bên Em Vẫn Có Ta”**

Kính thưa quý vị đại diện tôn giáo, đoàn thể và đồng hương,

Dưới sự cai trị hà khắc của chế độ cộng sản, người dân Việt Nam dù bị bắt bớ, giam cầm vẫn hiên ngang đứng lên đấu tranh bảo vệ chủ quyền đất nước đang bị Trung Cộng xâm phạm, đấu tranh cho Tự Do, Dân Chủ và đòi lại những quyền căn bản của con người đã bị cộng sản tước đoạt. Để yếm trợ những nhà đấu tranh vì dân chủ tại quốc nội và thể hiện sự đồng hành cùng đồng bào trong nước cho công cuộc đấu tranh vì chính nghĩa, chúng tôi sẽ tổ chức một bữa cơm với chủ đề:

“Bên Em Vẫn Có Ta”

**Địa điểm: Hội trường Nico Schuurmanhuis
Ketsheuvel 50 - 5231 PT 's Hertogenbosch**

**Thời gian : Từ 14.00 đến 18.00 giờ
ngày chủ nhật 17 tháng 11 năm 2019**

Chương Trình :

- Trao đổi cùng Luật Sư Nguyễn Văn Đài về hiện tình đất nước.

Luật sư Nguyễn Văn Đài là một nhà đấu tranh vì dân chủ được nhiều người biết đến, là cựu tù nhân lương tâm bị nhà cầm quyền cộng sản giam giữ nhiều năm tại Việt Nam. Do áp lực của quốc tế, cộng sản Việt Nam buộc phải trả tự do cho ông để ông rời nhà tù đến định cư tại Đức Quốc.

- Dùng cơm thân mật

- Văn nghệ với chủ đề nêu trên

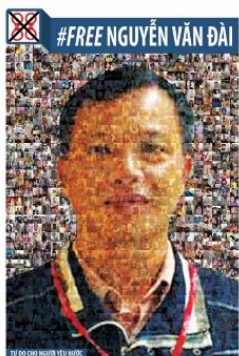
Đóng góp tài chánh: Tùy lòng hảo tâm

Kính mời quý vị đến tham dự bữa cơm yếm trợ các nhà đấu tranh vì dân chủ tại quốc nội.

TM Cơ Sở Đảng Việt Tân tại Hoà-Lan

Đinh Ngọc Hiền

Mobiel : 06-50523088

GIA ĐÌNH QUÂN CÁN CHÍNH VIỆT NAM CỘNG HÒA TẠI HÒA LAN

FVVN. Banknummer. NL 20 INGB 000 4861 397

Hoà Lan 14 tháng 10 năm 2019

Kính gửi quý niên trưởng, quý chiến hữu cùng quý đồng hương '
Thật cảm động khi thấy hiện diện đông đủ của quý vị, trong sự đồng cảm quý vị đã hy sinh một buổi chiều chủ nhật đẹp trời để đến góp sức cùng chúng tôi tìm phương cách giúp đỡ anh em TPBVNCH có được chút niềm vui qua những phần quà cuối năm .

Chúng tôi không cập nhật kịp danh sách ân nhân để đăng vào số báo VNNS tháng 10 -2019, thành thật cáo lỗi và sẽ nhờ đăng vào trang báo tháng sau .

Nhân đây xin thông báo cùng quý vị , BCH GDQCCVNCH/HL sắp mãn nhiệm kỳ vào cuối năm 2019, chúng tôi tha thiết kêu gọi quý vị vì Tổ Quốc & Danh Dự & Trách Nhiệm mà mạnh dạn gia nhập vào tân BCH để tiếp tục nhiệm vụ chưa hoàn thành ...

Một tin không được vui : Niên trưởng Trương Hải vì lý do sức khoẻ đã xin từ nhiệm để tịnh dưỡng, vì nhu cầu sinh hoạt của hội không bị gián đoạn nên BCH đã đề cử chiến hữu KQ Trần văn Thắng tạm thời xử lý thường vụ chức vụ hội trưởng GDQCCVNCH/HL từ nay cho đến khi bầu tân BCH .

Nay kính thông báo .
BCH GDQCCVNCH/HL

Các phu nhân của người lính VNCH

Bình luận

Minh Huy (Theo Epoch Times)

5 "dự đoán" liên quan đến Tập Cận Bình đã bắt đầu ứng nghiệm?

Năm 2019, tình hình thế giới có nhiều biến động lớn. Đặc biệt là căng thẳng trong cuộc chiến thương mại Trung – Mỹ và vấn đề ở Hồng Kông. Nhưng mà, điều làm Bắc Kinh lo lắng chính là 5 lời dự ngôn liên quan đến Tập Cận Bình dường như đã đến.

Dự cảm trong vòng 5 năm sẽ bộc phát xung đột quân sự.

Năm 2018, "Thời báo tài chính" đã đăng một bài viết với tiêu đề "Trung Quốc tìm cách sử dụng đặc phái viên để quản lý quan hệ Trung – Mỹ",

trong bài viết đã nói rõ, Tập Cận Bình đồng ý hủy bỏ hạn chế nhiệm kỳ chủ tịch quốc gia, bởi vì ông dự đoán trong tương lai 5 năm tới, ở vùng biên giới của Trung Quốc có thể sẽ có bộc phát xung đột quân sự.

Bài viết còn dẫn ra một vài tiết lộ của "người kiến nghị chính sách" của Bắc Kinh: "Tập Cận Bình đồng ý hủy bỏ hạn chế nhiệm kỳ chủ tịch quốc gia, bởi vì ông dự đoán 5 năm tới, tình trạng căng thẳng chính trị ở các khu vực dọc biên giới Trung Quốc có thể làm bộc phát xung đột quân sự. Ông không thể làm giống như Vladimir Putin ở Nga để cho người đại diện đảm nhiệm chức nguyên thủ quốc gia".

Giờ đây tình thế ở Hồng Kông vô cùng nguy hiểm, sau ngày 'quốc thương' 1/10 của Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) thì tình hình lại càng căng thẳng thêm, trong lễ duyệt binh ĐCSTQ đã trình diện tên lửa siêu vượt âm Đông Phong 17, thứ vũ khí trực tiếp nhắm vào nước Mỹ, khiến người ta cảm thấy bộc phát chiến tranh rất có khả năng sẽ xảy ra.

Dừng cảm chấp nhận sự thực mất đảng mất nước

Sau khi Tập Cận Bình nhậm chức, đã nhiều lần đề cập đến nguy cơ mất đảng. Bộ Chính trị trung ương ĐCSTQ vào tháng 6/2015 đã tổ chức hội nghị sinh hoạt mở rộng lần thứ nhất, Tập Cận Bình trong hội nghị đã bày tỏ, ĐCSTQ đang phải đối mặt với thoái hóa, biến chất, dẫn đến nguy cơ mất đảng, mất nước, phải dừng cảm đối mặt, tiếp thụ, thừa nhận sự thực này.

Tạp chí chính luận của Hồng Kông "Tranh Minh" từng tiết lộ, Vương Kỳ Sơn tại Ủy ban thường vụ lần thứ 52 của Ủy ban Kiểm tra kỷ luật Trung ương, đã từng công khai thừa nhận thể chế của ĐCSTQ đã gần như tới điểm tới hạn của sụp đổ.

Vương Kỳ Sơn đã nói rằng, tình trạng sa đọa, hủ bại ở bên trong đảng, quy mô và mức độ đã tới giới hạn của biến chất và sụp đổ: "Đây không phải là thừa nhận hay không thừa nhận, tiếp thụ hay không tiếp thụ sự thực nghiêm trọng này". Vương Kỳ Sơn nói thẳng: "Đây đương nhiên là vấn đề lớn xuất hiện từ thể chế, cơ chế".

Tất cả quan chức không có ai chạy thoát được.

Sau khi Tập Cận Bình nhậm chức, đã nhiều lần đề cập đến nguy cơ mất đảng. Sau khi Tập Cận Bình nhậm chức, đã nhiều lần đề cập đến nguy cơ mất đảng.

Tháng 6/2019, Tập Cận Bình đã xuất hiện ở Đại hội khen ngợi Nhân viên công vụ ĐCSTQ tổ chức ở Bắc Kinh. Theo đó, đây là lần đầu tiên lãnh đạo tối cao của ĐCSTQ xuất hiện ở đại hội loại này, các hội nghị trước đây đều là do thủ tướng quốc vụ viện của ĐCSTQ tham dự.

(Ảnh: Getty Images)

(Ảnh: Getty Images)

Năm nay chính quyền ĐCSTQ đã thành lập được 70 năm, có thông tin lưu truyền rằng ĐCSTQ "*phùng cứu tất loạn*" (gặp 9 tất loạn) và "*Thất thập đại hạn*" (đại nạn 70), cộng thêm cuộc chiến thương mại Mỹ – Trung và dân oan ở trong nước, ĐCSTQ đang loạn trong giặc ngoài, quan trường tràn ngập bầu không khí tận thế, hoàn cảnh uể oải trước nay chưa từng có. Tập Cận Bình lần này tự mình khen ngợi quan viên, có thể hiểu là để trấn an.

Hội nghị Bộ Chính trị ĐCSTQ vào tháng 2 năm nay, Tập Cận Bình lại cảnh cáo, ĐCSTQ đang gặp phải "*nguy hiểm trọng đại*", nếu như "*nguy hiểm*" tăng lên đến mức "*uy hiếp*" thực sự thì tất cả quan chức không ai có thể chạy thoát.

Tập Cận Bình trở thành 'quân chủ' cuối cùng của ĐCSTQ.

(Ảnh: Epoch Times)

Đại hội toàn quốc lần thứ 18 của ĐCSTQ được tổ chức từ ngày 8 đến ngày 14/11/2012, Tập Cận Bình chính thức trở thành người đứng đầu của ĐCSTQ. Kênh tin tức của Đức DPA vào ngày 6/11 đã có một bài viết "*Tập Cận Bình trở thành quân chủ cuối cùng của ĐCSTQ*", trong đó có viết: "*ĐCSTQ tổ chức một đại hội đảng then chốt và tiến hành chuyển đổi lãnh đạo lần thứ nhất trong vòng 10 năm, nó đang phải đối mặt với một vấn đề rất lớn là liệu có thể nắm quyền được 10 năm nữa không*". Bài viết nhấn mạnh, tại đại hội toàn quốc lần thứ 18, tầng lớp trung lưu ngày càng đông của đất nước này đang hy vọng sự thống trị của ĐCSTQ sẽ kết thúc trong

nhiệm kỳ 10 năm của Tập Cận Bình.

DPA dự đoán có 2 khả năng khiến Tập Cận Bình là "*quân chủ cuối cùng*": Một là Tập chủ động hủy bỏ cái đảng này, trước mắt thì cơ hội này là rất nhỏ. Thứ hai là tình thế chuyển biến đột ngột làm cho ĐCSTQ phải bị diệt vong, như vậy Tập tự nhiên mà trở thành lãnh đạo cuối cùng của đảng.

Ngày 13/3/2016, trên Tân Hoa Xã của ĐCSTQ đã xuất hiện một bài viết kỳ lạ "*Lãnh đạo cuối cùng của Trung Quốc (ĐCSTQ) Tập Cận Bình*", sau đó sửa thành "*Người lãnh đạo tối cao của Trung Quốc Tập Cận Bình*". Đây là chuyện đùa sao? Có thể câu tiên tri này tương lai sẽ được xác minh.

Cho đến năm 2019, càng ngày càng có nhiều người thất vọng đối với Tập Cận Bình, tình trạng cô độc của lãnh đạo cuối cùng của đảng ngày càng rõ ràng, bên cạnh không có lấy một người chân thành, xung quanh toàn là yêu ma quỷ quái.

Ứng nghiệm với dự ngôn "*Thiết bản đồ*"?

Bên dưới tấm hình viết hàng chữ: Bên dưới tấm hình viết hàng chữ: "*Con chim với bộ lông màu trắng' bị đụng chết ở bên ngọn núi này*".

Có một dự ngôn khác, gọi là "*Thiết bản đồ*". Vì sao lại gọi là "*Thiết bản đồ*"? Nghe nói là bởi vì mỗi một dự ngôn trong bức hình đều là thế cục đã định hết như cái đỉnh đã được đóng chết trên tấm sắt vậy, không cách nào thay đổi được.

Như tấm hình ở trên thì có thể thấy, trên bầu trời ở giữa hai ngọn núi cao, trước sau có 4 con chim màu đen đã bay qua được; và có một con chim màu trắng bị đụng chết ở giữa sườn của ngọn núi bên phải, máu phụt ra, còn tấm thân thì đang rơi xuống vách núi. Bên dưới tấm hình viết hàng chữ: "*Con chim với bộ lông màu trắng' bị đụng chết ở bên ngọn núi này*".

Có người giải bức tranh này đã nói rằng: "Bức tranh này đã nói rõ hai điều: Một là, ĐCSTQ sẽ bị diệt vong trong tay một người đứng đầu được ví là '*con chim với bộ lông màu trắng*'. Hai là, người đứng đầu này cuối cùng sẽ trở thành vật bồi táng của ĐCSTQ. Chữ 'Vũ – 羽' (bộ lông) bên trên chữ 'Bạch – 白' (màu trắng) đó không phải là 'Tập – 習' sao?".

Theo như ĐCSTQ nói, Tập Cận Bình là người kế tục đời thứ 5 (4 con chim đen + 1 con chim trắng). Trước mắt khí số của ĐCSTQ đã sắp hết, sau Tập Cận Bình thì cũng khó mà còn đời thứ 6 được nữa.

TRUNG CỘNG MỪNG THƯỢNG THỌ 70!

Năm 2019 đối với Trung Quốc không chỉ đánh dấu 70 năm ra đời của nhà nước Cộng Hòa Nhân Dân Trung Hoa (1949-2019) mà còn là cột mốc đánh dấu 40 năm bình thường hóa quan hệ giữa Bắc Kinh và Hoa Thịnh Đốn và Đặng Tiểu Bình chính thức áp dụng chính sách mở cửa kinh tế đối với thế giới bên ngoài từ năm 1979.

Là một quốc gia rất chú trọng vào việc tổ chức những buổi lễ diễu binh, diễu hành để phô trương sức mạnh số đông nhân

các cột mốc lịch sử, năm nay phải là năm mà họ Tập sẽ tổ chức thật hoành tráng những buổi lễ kỷ niệm với sự tham dự của nhiều lãnh tụ thế giới như Hoa Kỳ, Nga, Nhật, Anh, Pháp để phô trương sức mạnh phát triển kinh tế, công nghệ cao và vũ khí sau 40 năm phát triển.

Nhưng cuộc thương chiến Mỹ Trung xảy ra từ tháng Chín, 2018 và nhất là biến động tại Hong Kong xảy ra từ đầu tháng Sáu đến nay, đã khiến cho Tập Cận Bình và lãnh đạo Bắc Kinh phải thu nhỏ phạm vi tổ chức lễ diễu binh, kể cả việc không mời nguyên thủ các quốc gia tham dự, qua hai buổi lễ tiếp tân mừng quốc khánh vào tối ngày 30 tháng Chín, và cuộc diễu binh, diễu hành với hơn 120.000 binh lính và quần chúng tham gia tại quảng trường Thiên An Môn vào sáng 1 tháng Mười. Theo dõi hai sự kiện này, có ba vấn đề được chú ý nhất.

Thứ nhất là cách nhìn vấn đề Hong Kong. Tại buổi tiếp tân đêm 30 tháng Chín, họ Tập khẳng định rằng sẽ tiếp tục tôn trọng và thực hiện đầy đủ các nguyên tắc “một quốc gia hai hệ thống,” và Hong Kong sẽ do người Hong Kong lãnh đạo. Họ Tập còn nói rằng, Bắc Kinh không can thiệp bạo lực mà để cho chính quyền Hong Kong tìm cách tiếp cận với những người chống đối, vì coi sự bất hòa giữa các cư dân Hong Kong là một sự phát triển tự nhiên của phần đất thuộc địa quá khứ và cũng là kết quả của những ảnh hưởng liên tục từ các giá trị phương Tây. Nói cách khác, cách giải quyết vấn đề Hong Kong và cả khu bán tự trị Ma Cao của Bắc Kinh là để cho thời gian hóa giải mọi chuyện.

Phát biểu của họ Tập mang dáng vẻ đầy tự tin rằng cuộc khủng hoảng đang xảy ra ở Hong Kong sẽ bị đẩy lùi và chính người Hong Kong rồi sẽ phải trở về với đại lục. Nhưng sự kiện cảnh sát dùng đạn thật tấn công những người biểu tình vào ngày 1 tháng Mười, khiến cho một sinh viên phải nhập viện, cho thấy là họ Tập và lãnh đạo Bắc Kinh đã không còn kiên nhẫn như họ tuyên bố. Sự kiện cảnh sát dùng đạn thật tấn công vào các nhóm biểu tình không thể là một chỉ thị đơn thuần từ bà Đặc Khu Trưởng Lâm Trịnh Nguyệt Nga (Carrie Lam) mà phải từ Bắc Kinh để từng bước đo lường phản ứng của dư luận trước khi áp dụng các biện pháp trấn áp bạo lực mạnh mẽ trong thời gian tới.

Thứ hai là thông điệp đánh dấu 70 năm ra đời Cộng Hòa Nhân Dân Trung Hoa. Tuy chỉ phát biểu trong vòng 10 phút trước khi cuộc diễu binh, diễu hành bắt đầu, Tập Cận Bình đã đưa ra hai thông điệp: Thứ nhất là hướng vào người dân Hoa Lục, họ Tập nói rằng Trung Quốc và người dân Hoa Lục có được đời sống ngày hôm nay là nhờ sự ra đời của Cộng Hòa Nhân Dân Trung Hoa vì thế mà phải cảm kích sự lãnh đạo của đảng Cộng Sản, kiên trì con đường chủ nghĩa xã hội mang màu sắc Trung Quốc. Thứ hai là hướng vào quốc tế, họ Tập nói rằng Trung Quốc sẽ tiến lên con đường hòa bình, thực hiện chiến lược mở cửa đôi bên cùng có lợi. Quân đội và cảnh sát vũ trang của Trung Quốc giữ vững tính chất, tôn chỉ và bản sắc quân đội nhân dân, kiên quyết bảo vệ chủ quyền, an ninh quốc gia và kiên quyết giữ gìn hòa bình thế giới.

Phát biểu của họ Tập nói trên không đúng tầm với lễ thượng thọ 70 năm. Bình thường ra, bài phát biểu của họ Tập sẽ phải là một bản văn phô trương những thành quả về chiến lược một vành đai, một con đường, về Made in China đóng góp vào việc thực hiện Trung Hoa Mộng mà họ Tập thai nghén từ những năm 2010 – 2011, trước khi thay thế Hồ Cẩm Đào lên làm Tổng Bí Thư vào năm 2012. Điều này cho thấy là cuộc chiến tranh mậu dịch giữa Hoa Kỳ và Trung Quốc đã có những tác động tiêu cực trong nội bộ Trung Quốc, với rất nhiều khó khăn và nghịch lý đe dọa sự tồn tại của

Bắc Kinh. Chính vì thế mà Tập Cận Bình đã không thể nào mạnh miệng hô hào kiểu toàn đảng, toàn quân tiến lên đánh tan kẻ thù là Hoa Kỳ để thực hiện giấc mộng 100 năm...

Thứ ba là những phô trương sức mạnh Trung Quốc. Cuộc diễn binh, diễu hành lần này được tổ chức lớn nhất so với các lần tổ chức trước đây. Có tổng cộng 15.000 binh lính tham gia trong 59 đội hình diễu binh khác nhau cùng với 160 máy bay đủ loại và 580 loại trang thiết bị quân sự. Ngoài ra, Bắc Kinh còn huy động hơn 100.000 quần chúng được chia làm 3 giai đoạn lịch sử: Lập nước; Mở cửa; Phục hưng với 70 đoàn xe hoa, 36 khối quần chúng và ba hoạt cảnh của ba giai đoạn lịch sử nói trên.

Nhưng đáng chú ý nhất là Bắc Kinh cho xuất hiện lần đầu tiên những vũ khí mới như xe tăng hạng nhẹ Type-15, máy bay trinh sát không người lái WZ-8, máy bay không người lái GJ-11, máy bay không người lái dưới nước (tàu ngầm), hỏa tiễn hành trình CJ-100, hỏa tiễn đạn đạo siêu thanh DF-17, hỏa tiễn đạn đạo phóng từ tàu ngầm JL-2, hỏa tiễn vượt đại dương DF-41, pháo đài bay ném bom chiến lược H-6N...

Những loại vũ khí mà Bắc Kinh cho phô trương trong lần diễu binh này có một dụng ý là muốn cho thế giới nói chung và Hoa Kỳ nói riêng phải thừa nhận sự tiến bộ vượt bậc của Trung Quốc so với cách nay 40 năm, lúc Hồng quân Trung Cộng tấn công 6 tỉnh biên giới phía Bắc Việt Nam vào đầu năm 1979 với những vũ khí thô sơ, lạc hậu. Hỏa tiễn hạt nhân liên lục địa (DF-41) và pháo đài bay ném bom chiến lược H-6N được coi là hai vũ khí lợi hại nhất của Trung Quốc không thua gì Hoa Kỳ, vì cả hai có thể đáp ứng cho những mục tiêu tấn công tầm xa, mang tính toàn cầu.

Những nội dung nói trên cho thấy có điều gì đó rất gượng ép trong cách phô diễn và không xứng tầm với cái gọi là giấc mộng Trung Hoa mà họ Tập vẽ ra cho 30 năm tới (2049), Trung Quốc qua mặt Hoa Kỳ trở thành siêu cường số 1. Chính cuộc thương chiến Mỹ-Trung trong hơn 1 năm qua là đòn bất ngờ khiến cho họ Tập choáng váng, chưa tìm ra đối sách để thoát ra khỏi những khó khăn chông chát từ vụ khủng hoảng không lối thoát ở Hong Kong, chiến lược Made in China bị đình đống cho đến nguồn vốn đầu tư đang chạy khỏi Trung Quốc, với ước tính khoảng 12 ngàn tỷ Mỹ Kim trong thời gian qua.

Hai học giả Mỹ Larry Diamond và Minxin Pei từng lưu ý rằng các chế độ độc tài thường có tuổi thọ khoảng 70 năm. Đế quốc đỏ Liên Xô sụp đổ non 70 năm (1922-1991), liệu Trung Quốc có vượt qua định mệnh này hay không? Giáo sư Minxin Pei cho rằng mọi đế quốc trước khi sụp đổ đều có ba triệu chứng khủng hoảng: thất bại trong đối ngoại, khủng hoảng kinh tế, và sự bất ổn xã hội bùng nổ. Trung Quốc hiện đang tồn tại cả ba triệu chứng nói trên và Hong Kong là ngòi nổ.

Tóm lại, Trung Quốc đã mừng thượng thọ 70 trong khung cảnh u ám và đầy bất trắc. Qua cuộc thương chiến Mỹ Trung, người ta thấy rõ hơn sức mạnh kinh tế của Trung Quốc vốn vẫn lệ thuộc vào sản xuất để xuất khẩu. Chế độ đặt cược vào tăng trưởng kinh tế để nâng đời sống vật chất của người dân. Nhưng khi kinh tế đình đống, người dân Trung Quốc sẽ thấy ra rằng họ không có quyền gì khác ngoài quyền tiêu thụ, mà khi quyền này cũng không được đáp ứng thì đó chính là mấu chốt sẽ làm bùng nổ cuộc đại khủng hoảng trong lòng Hoa Lục trong những năm tháng trước mặt.

Góc bạn trẻ

Trên bờ môi của nắng

Bài và hình: Trangđài Glassey-Trầnguyễn (viết cho RT)

Hôm nay, trời thờ thật mạnh.

Cành liễu ở sân sau tha thướt trong nắng, lập lờ, uốn lượn trước cửa sổ phòng ngủ. Không phải là gió chướng – gió này, người ta vẫn gọi là ‘gió độc’ Santa Ana. Thế nhưng, hình như ánh nắng vàng ươm ngoài sân đã làm cho ngọn gió trở nên mềm mại và quyến rũ hơn, cho gió được yêu kiều hơn trong cái lồng lộng của nó. Gió tứ phương, thổi về Nam, rồi quày quả trở lại Bắc. Như tuyết – rơi trăm chiều, vô định. Gió lúc ngược lúc xuôi, như một con ngựa bất kham thỏa chí tung hoành. Gió nhiều, lá đan chéo trong không gian, đan đứ với sự tĩnh mịch của rừng cây.

Gió nhiều quá! Nàng đi đóng lại tất cả các cửa sổ và cửa nhà. Lồng nàng cũng đầy gió, thổi ngàn phương, tung vô lượng. Phải chi có một cái lưới để gom gió lại, cho lồng đỡ mệnh mang. Chỉ có mỗi cái đơn ba trang giấy mà nàng soạn mãi chưa xong. Lồng trí nàng như chiếc lá con giữa trời, mặc tình gió cuốn.

- Anh đưa em đi biển nghe!

Chàng lẳng lạng mỉm cười. Sao mà thẹn thùng đến vậy! Mấy hôm trước, chàng táo bạo lắm, dám chọc nàng đủ điều. Hôm nay lại e lệ hẳn ra. Chắc là bị cảm gió rồi hay sao. Nhà nàng chỉ cách biển có năm phút lái xe. Con đường cong theo triền núi, mon men xuống đồi. Mặt trời ngả về Tây, chân trời bắt đầu nhuộm hồng.

Chiều nay, bãi đậu xe không đông lắm. Bãi biển êm đềm một chiều đầu xuân cuối đông. Họ đi bên nhau, vu vơ nhìn về những vách núi rục rờ trong nắng trời, với những cánh dù lướt gió trên không, lòng miên man theo gió. Chàng chợt xoay nhìn nàng, rồi như muốn nói gì, chàng giữ nàng lại. Họ đứng như thế, tay chàng giữ lấy cánh tay nàng, im lặng. Ánh nắng hồng nhạt pha chút tím lan đi quanh họ. Chàng xiết lấy cánh tay nàng, rồi chàng đứng đậy, ánh mắt chạm vào vạt nắng trên tóc, trên má nàng.

Nắng chợt loãng ra, chảy vào huyết quản, vào thanh quản, vào tâm thất tâm nhĩ, chảy vào tâm thức nàng. Nắng thấm thấu vào tai, lung linh điệu lý. Nắng len lỏi vào tim, khẽ khàng thổ lộ. Nắng chan chứa trên da, chạm vào sinh lộ. Nàng đón lấy ánh nắng trong mắt chàng, đáp lời tri ngộ.

Hôm qua, nàng muốn xem hình buổi sinh hoạt cuối năm, chàng bảo phải để cho mình kiểm duyệt trước, kẻo nàng gặp rắc rối. Nàng nhất định đòi xem hết, nhưng chàng nhất quyết phải cắt tĩa trước.

- Sao không dựng, anh ác với em vậy?

- Người ta bảo vệ cho mà còn trách!

Chàng nói rằng, nàng đang tự dối mình, rằng nàng biết chàng hết lòng bảo vệ nàng, mà còn không chịu ượng thuận. Nàng không chịu thua, kết án chàng làm cho mình hiểu kỳ, chứ có chuyện gì mà cần bảo vệ.

Chiều nay, họ chẳng xem hình, cũng chẳng giằng co chuyện kiểm duyệt, cắt tĩa. Họ bằng lòng đi bên nhau. Nắng cho họ nhìn nhau đắm thắm, không chói chang. Nắng cho họ ấm áp dịu dàng. Nắng cho họ một khoảng cách vừa đúng để như sóng biển đập vào ghềnh, như tình yêu của họ chỉ được chạm môi một khoảnh khắc rồi phải rút về đại dương. Nắng cho họ một sự minh định, nhưng cũng cho họ một lần lưu luyến.

Ngày mai, sẽ không còn gió nhiều, sẽ không còn biển lặng. Vì ngày mai, nàng sẽ trở lại với cuộc đời thật của mình, không nhớ đến chàng, không khắc khoải mong ngóng, không cháy ruột chờ trông. Nắng đã cho nàng liều thuốc để khỏa lấp tương tư. Nắng đã cho họ một đời bộn bề. Nắng sẽ cho nàng can đảm để cầu chúc chàng trăm năm hạnh phúc, một ngày kia khi chàng treo bảng tân hôn.

Đâu đây trong tâm tư nàng, bài hát mà nàng rất ghét chợt trỗi lên, “Suốt đời Anh, vẫn mãi là người đến sau...” Nàng chợt hỏi lòng, đối với những cô dâu theo tiếng gọi tình yêu song phương lên xe hoa ngày cưới, có bao giờ, họ nhận ra rằng, mình đã lỡ hẹn với một người đến sau. Để giữ vẹn lời thề với người mình đã chọn.

Phẩm luận

Trung thành và phản bội

Tiểu Yến Tử

Mới rồi Tiểu Yến Tử đọc bài phỏng vấn một người Việt ở Hòa Lan viết sách, mình phục lắm. Phục vì anh bạn này bao nhiêu năm trời đã lặn lội vào nhà tù để giúp đỡ những tù nhân về mặt tinh thần. Phục hơn nữa vì anh bạn này tâm tình cởi mở là chính mình cũng đã có lúc cảm thấy cô đơn, lạc lối trong cuộc đời. Rồi anh tìm đến Làng Hồng của thầy Thích Nhật Hạnh để tu học. Và sau mười sáu năm tu học, anh muốn quay trở về xã hội để giúp những người khác nữa.

Quay trở về Hòa Lan, anh lại cảm thấy hụt hẫng khi thấy các bạn bè mình nay đã thành công trong xã hội, mà mình thì tay trắng. May sao, anh gặp một người bạn đời hiểu được mình và khuyến khích anh phát huy tài năng để rồi trở thành một nhà chăm sóc tâm linh theo tinh thần Phật giáo.

Điều mà Tiểu Yến Tử quan tâm trong bài phỏng vấn này là anh bảo là khi rời Làng Hồng, có một số thầy trong đạo tràng tỏ ra giận anh, vì xem anh là kẻ phản bội, khiến anh rất đau lòng. Theo Tiểu Yến Tử thì thầy tu thì cũng là người thôi, cũng có hỷ nộ ái ố. Và lại tu hành thì cũng có người này người khác. Đâu phải ai đi tu đều thành chánh đạo. Giáo sĩ công giáo thì cũng có kẻ ấu dâm, còn một số thầy tu thời xã hội chủ nghĩa thì đã lên đến “đỉnh cao trí tuệ”, vì làm bậy mà chẳng cần dấu diếm. Như sư thầy Pháp Định và Đàm Vĩnh Hưng chia môi ra hôn nhau trên sân khấu, giữa bá quan văn võ tại phòng trà Không Tên hôm nào. Mới đây thì sư thầy Thanh Toàn ở Vĩnh Phúc bị tố gạ tình nữ phóng viên. Nay thầy xin xả giới hoàn tục. Nhưng câu chuyện đến đây vẫn chưa có hồi kết, vì thầy đã lỡ vướng vòng tục lụy rồi, thì thầy chẳng ngần ngại gì mà không xin giữ tài sản chùa “để trả nợ”.

Quay lại chuyện phản bội, thường thì phản bội đồng nghĩa với không trung thành. Người Á châu theo tinh thần Khổng Mạnh thì thường quý trọng sự trung thành. Ngày xưa thì trung với vua, dù cho nhà vua có thể nào chẳng nữa cũng phải trung thành. Lại có câu “quân xử thần tử, thần bất tử bất trung”, nôm na là vua bảo đứng thì đứng, ngồi thì ngồi, bảo chết cũng phải chết. Ngày nay, thì không còn thế nữa, vì không trung thành thì cũng không đến nỗi nào, nhưng phản bội thì với nhiều người vẫn là một hành động xấu đáng khinh bỉ.

Mình có anh chàng hàng xóm, phản bội vợ, đi ôm cô tình nhân. Bà xã Tiểu Yến Tử tỏ ra ghét hẳn ra mặt. Tiểu Yến Tử không dám có ý kiến, vì mình đâu có ở trong chăn mà biết chăn có rận, nhưng không nói theo bà xã thì có thể sẽ bị nghi ngờ là mình có ý gì đây chẳng? Thành ra mình phải tỏ lòng trung thành với bà xã, mà lên án anh chàng hàng xóm, mà không nghĩ là mình phản bội anh chàng hàng xóm, vì mình có hứa hẹn gì với hắn đâu mà gọi là phản bội nhỉ?

Trang Quảng cáo	Màu hoặc trắng đen	Số tiền mỗi số báo	1 năm 8 số báo
Trang ngoài bìa sau	Hình màu	€ .150	€ .800
Trang trong bìa sau	Hình màu	€ .100	€ .600
A 4 Trang trong	Trắng đen	€ .80	€ .500
1/2 trang trong	Trắng đen	€ .50	€ .300
1/4 trang trong	Trắng đen	€ .25	€ .150
1/8 trang trong	Trắng đen	€ .15	€ .100

Giá quảng cáo trên Việt Nam Nguyệt San

Chủ đề

Chim Bay Về Núi

1-Tôi đến Lan Cốc cùng mấy người bạn vào một ngày đầu thu, gió trở mình se se lạnh. Đây là lần thăm viếng đầu tiên theo lời mời của chủ nhân, anh chị Đào Quốc Bảo, hai pho sử liệu sống về các món ăn dân gian truyền thống của vùng đồng bằng Bắc bộ.

2-Hôm nay, chủ nhân Lan Cốc thân hành làm cơm đãi bạn. Gọi “ bạn” là để soi bóng hào quang của nhà văn, thật ra anh Bảo lớn hơn tôi nhiều, về tuổi đời lẫn về thân thế cùng sự nghiệp. Riêng vốn sống, anh đáng mực bậc thầy với những hiểu biết bao la về văn minh các vùng Châu thổ sông Hồng.

3-Bữa gặp mặt thật vui, anh đứng đó phấn khởi, vừa chuyện trò diễm đạm, vừa chuẩn bị thức ăn đầu đó rập ràng. Món Cuốn không dùng đến bánh tráng bọc ngoài, chỉ cần rau diếp xanh bọc thịt ba chỉ và tôm, vài sợi bún trắng nuột nà, gói ghém với bỗng được chế biến bằng cơm nếp ủ men bốc mùi chua chua ngọt ngọt. Hồn hợp được ràng rịt bởi một sợi hành trần thơm ngát, ăn chấm với mắm tôm sủi bọt có pha vài giọt cà cuống. Đến món bún Thang thì thật thần tình. Nước dùng đã được nấu trước, trong vắt mà cứ ngọt lịm, chan vào những sợi bún trắng nõn nà mượt rượt. Bên trên là một phối hợp được bố trí công phu gồm giò lụa, thịt thăn, trứng trắng và một ít rau răm. Tất cả đều được xé tơi hoặc xắt thật mỏng. Giữa tô bún thang nghi ngút khói là một ít tôm khô giã tơi ra như bông. Rau xanh, chanh ớt và cà cuống mắm tôm đã sẵn sàng. Nào mời, chúng mình cùng leo thang.

4-Nhìn dáng anh thông dong, chăm chút từng cọng rau, sẽ sàng nâng niu từng miếng tôm thịt bằng thái độ thận trọng trân quý, để tạo lại những món ăn một thời, mới thấy hết được cái tình của những người con xa xứ, đến cuối đời rồi vẫn còn lạc lõng nơi quê người. Còn đâu ngày xưa thiết tha bên mẹ bên cha, bên chị bên em, tha thân bờ sông bến nước, giành nhau bắt cá thả diều với những người bạn quê nghèo. Tôi ứa nước mắt hồi tưởng về tuổi thơ của mình, để thấy lòng chùng xuống, chỉ mới đây thôi mà sao như diêu vợi.

5-Là đứa cháu nội đầu tiên nên tôi được cả họ nâng niu chăm bẵm. Má tôi vốn là con dâu trưởng nên rất được nể vì. Những ngày thần tiên của tôi trải qua êm đềm hạnh phúc bên cạnh ba má, nội và các cô chú. Nội tôi tánh tình hịch hạc, siêng năng, chẳng bao giờ Nội chịu ngồi không. Hết bữa củi rồi lại quét sân hay lật rau, muối cải.

Má tôi làm dâu chạy theo nội chắc mệt lắm, lại không thấy nội hành tởm gì mới lạ. Riêng khoảng nấu ăn thì má tôi vẫn bị nội rầy rà. Nội đi chợ từ sáng tinh mơ, rồi sau đó là tất bật suốt, tần mẩn tỉ mỉ cơm nóng ngày ba bữa, mỗi bữa hơn mười món ăn, mỗi món chút chút bày biện thật đẹp trên những đĩa ăn nhỏ như bàn tay. Má tôi ngao ngán kể lại ngày đầu làm dâu, nhìn bàn ăn thấy thất kinh. Bằng sự chăm chút đó, nội tôi đã nuôi ba và các cô chú lớn lên. Nội không nói nhưng tôi vẫn mơ hồ nhận ra trong từng món ăn của nội đã ẩn dấu cả tâm hồn ngọt ngào, sự yêu thương và niềm tin cậy dành cho người thân. Tôi đã là đứa cháu nhỏ được may mắn tắm đẫm trong tình yêu thương và tin cậy đó suốt những ngày bé dại của mình.

6-Lúc má sanh đứa em thứ hai, nhà tôi ra riêng. Rồi sau đó là những ngày khó khăn, đất nước quay trong cơn lốc của đói nghèo. Thỉnh thoảng nội ghé thăm mang cho ít quà. Có lần nội ôm tôi vào lòng, sờ nắn hai cánh tay đen nhẻm, gầy guộc của tôi, mắt mọng nước, Nội lắc đầu : “ Má bây.....thiệt tình !! “ . Ấy là nội trách má tôi nuôi con dờ quá, để tụi nó ốm nhom. “ Thì má coi đó, cả bây con, có được chút gì bớt đói đã là may.... “. Nội không nói gì, mặt buồn rười rượi. Tôi cũng buồn khi vô tình biết được mớ nữ trang mà má tôi góp nhóp dành dụm suốt thời con gái đã lần lượt ra đi. Người thiếu nữ nổi tiếng đẹp và đảm đang nhất vùng Rạch Cát - Phú Định với mái tóc dài óng ả đen mượt, giờ đã diễm tuyệt vài sợi bạc trắng.

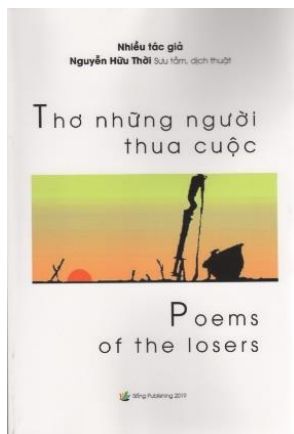
7-Lần tôi về thăm quê hương mới đây, nội mắt đã mờ, trí nhớ mòn mỏi, không còn đi lại bình thường. Nghe tin tôi, nội mừng quỳnh, hồi cả nhà làm cơm cho tôi ăn. Ai nấy giả vờ lảng xảng nấu nướng để nội vui. Rồi thốt nhiên nội nhìn tôi chăm chăm, tiềm thức bỗng sống dậy, nội giờ hai bàn tay khô đét lên nắn lấy vai tôi “ Má bây.....thiệt tình “. Cảm xúc trào lên hai vành tai, nước mắt ứa ra, tôi ngã người vào lòng nội nghẹn ngào.

8-Lan Cốc trầm lắng thiết tha đã làm tôi nhớ lại những tháng ngày êm đềm hoa bướm. Cũng vẫn là những chăm chút ân tình qua từng cọng rau, bát mắm tôm, lọ cà cuống. Cũng vẫn là những yêu thương tin cậy dành cho nhau qua tô nước dùng được điểm xuyết mấy lát hành hoa, tự nhiên như mùa hạ vừa mới qua đi để thu sang thập thò se lạnh. Lại thêm một mùa Thu lạc lõng, bơ vơ! Tôi giờ tay lên nắn lấy vai mình, rồi không dần được, Má bây.....thiệt tình !!

NGUYỄN THỊ VÂN KHUYẾN.

Kỷ niệm mùa Thu 2007 NL

Độc “Thơ Những Người Thua Cuộc – Poems of the Losers”

Trong công cuộc bảo tồn văn học và lưu truyền cho thế hệ sau, có những người âm thầm làm việc trong các lãnh vực chẳng mấy ai để ý.

Nguyễn Hữu Thời là một người như thế.

Ông cất công sưu tầm thơ theo những chủ đề rất khác. Sau nhiều năm cân nhắc, ông đã tuyển ra 130 bài thơ từ

52 tác giả. Họ có một điểm chung là những người lính chiến bảo vệ miền Nam. Những bài thơ mang nỗi niềm, ước vọng của người lính chiến. Dạt dào tình cảm, vắng bóng hận thù sắt máu. Và rồi ông cặm cụi dịch những bài thơ này ra Anh ngữ, tập hợp lại thành một tuyển tập thơ song ngữ: “Thơ Lính Chiến Miền Nam – ARVN Soldiers’ Poetry”, được xuất bản năm 2016.

Tưởng là ông đã hài lòng khi tuyển tập thơ ra mắt. Nhưng không. Bởi vì cuộc đời người lính chiến Miền Nam không dứt đoạn khi cuộc chiến chấm dứt. Mà nó chuyển đổi. Từ hào hùng, anh dũng, nay xuống đất đen tui nhục. Không nhắc đến giai đoạn này là một thiếu sót lớn. Nguyễn Hữu Thời cũng đã nghĩ như thế. Đã làm thì làm đến tận nơi. Người lính, khi đã vào trận thì chiến đấu đến phút không thể tiếp tục. Do đó, ông đã, một lần nữa, cặm cụi thu thập những bài thơ do những người lính chiến đã viết lên khi họ đã chịu mang tiếng “thua cuộc”. Và rồi, ba năm sau khi tuyển tập thơ “Thơ Lính Chiến Miền Nam – ARVN Soldiers’ Poetry”, tuyển tập thơ thứ hai đã ra mắt (2019).

Cũng là một tập thơ song ngữ Việt-Anh, với tựa đề “Thơ Những Người Thua Cuộc – Poems of the Losers”, tuyển tập là một công trình sưu tầm và chuyển ngữ dài hơi 530 trang sách. Cũng với một chủ đề rõ rệt: Đây là tập hợp những bài thơ do những người lính chiến sau khi thua cuộc đã viết.

Cuộc sưu tập lần này hẳn khó hơn. Một số đã bẻ bút sau khi buông súng. Một xã hội chật vật, ngoài những khó khăn để tiếp tục tồn tại kiếp sống công dân hạng hai, còn đầy dẫy cạm bẫy rình rập, những nhà tù sẵn sàng mở cửa. Những người đã vượt thoát phải lăn lộn mưu sinh. Rồi những người đã âm thầm nằm xuống... Nếu không có người tìm kiếm và giới thiệu, những

mảnh thơ phản ánh tâm tư, đời sống của họ trong khoảng thời gian ngay sau cuộc chiến sẽ mất dấu.

Nguyễn Hữu Thời đã làm công việc này. Một mình, với tuổi đã xế chiều, với những bệnh tuổi già. Cặm cụi sưu tầm, rồi cặm cụi dịch ra Anh ngữ. Chật vật lắm. Tất cả chỉ vì muốn có một “cái gì đó” để lại cho những thế hệ sau, may ra có người còn nhớ mà tìm đến. Và cũng như món quà gửi đến các đồng đội, bạn thơ văn, bất kể quen biết qua cá nhân hay chỉ qua tài liệu. Khâm phục là ở chỗ đó. Phải nói thêm là trong số 50 tác giả của những bài thơ trong tuyển tập này có 26 tác giả đã góp mặt trong tuyển tập trước của Nguyễn Hữu Thời. Độc giả nào sở hữu hai tuyển tập có thể theo dõi suy nghĩ của 26 nhân vật này trong hoàn cảnh trong và sau cuộc chiến.

Tóm lại, tổng cộng hơn 250 bài thơ của gần tám mươi tác giả đã được người Nguyễn Hữu Thời sưu tầm, dịch để đúc kết thành hai tác phẩm.

***

50 nhân vật (tôi tránh dùng từ “thi sĩ” hay “nhà thơ” vì có những người trong số này chắc chắn sẽ thẳng thắn từ chối sự xưng tụng này) trong “Thơ Những Người Thua Cuộc” đã trải lòng mình ra trên những vần thơ bằng đủ thể loại. Dưới tên mỗi nhân vật là hai giòng tóm tắt tiểu sử (năm sinh, quê quán, gốc quân đội và nơi cư trú hiện thời). Qua đó, người ta có thể thấy, ngoài các sĩ quan chiếm phần lớn, còn có (theo lời giới thiệu sơ lược tiểu sử) 1 sĩ quan cảnh sát, 1 hạ sĩ quan, 1 thông dịch viên và 4 quân nhân. Nhiều người trong số này tới nay vẫn còn tiếp tục sáng tác hay hoạt động trong những sinh hoạt phục vụ cộng đồng.

Ngoại trừ vài trường hợp cá biệt (cư ngụ ở Canada, Úc, Na Uy), đại đa số các tác giả góp mặt hiện đang định cư ở Hoa Kỳ. Số còn lại – kể cả người sưu tầm và thực hiện tuyển tập – hiện còn ở Việt Nam. Con số này phải chăng đã cho ta thấy một điều: những người đã ra khỏi nước có được thời giờ và điều kiện sáng tác hơn những người còn ở Việt Nam?

Qua 121 bài thơ, người đọc rất dễ nhận ra những gì những người thua cuộc cảm nhận. Đó là cay đắng.

Chiều nay đôi mắt Tư lệnh đỏ

Mình tưởng giống mình mất ngủ thôi

Bây giờ mới biết vì đau khổ

Thượng cấp bỏ đi, chạy hết rồi

(Mặc kệ ai bỏ nhà bỏ nước – Nguyễn Phúc Sông Hương)

Đó là nhẩn nhục. Nhẩn nhục nhưng không hèn nhát.

Nhìn lũ người man rợ
 Chửi rửa ta hàng ngày
 Ta làm thinh – Tưởng sợ
 Thứ khủng điên cuồng say!!
 (Lặng lẽ cảnh tù – Thy Lan Thảo)
 dù ta đã từng ngã gục
 phải gượng dậy đứng thẳng người
 hãy im lặng
 người lính già thất trận
 (Bài ca người thất trận – Phan Xuân Sinh)
 Đó là những phút giây nhớ lại ngày xưa, tới gia
 đình, nhớ hay tưởng nhớ bạn đồng đội.
 ...có thằng về núi... có thằng chẻ thơ đau làm
 củi... có thằng cùng văn chương hủ vào áo
 quan hỏa táng thành than... Ba thằng chết còn
 ba đứa sống... (Ba cái chết một nỗi buồn – Ngô
 Đình Khoa).
 Đó là ngày rã ngũ tập thể suốt đời không thể
 quên.
 Tìm tôi ai lấy dao đâm
 Lúc cởi bỏ đi áo lính
 (Tháng Tư, ngày cuối – Nguyễn Văn Ngọc)
 Đó là trại cải tạo, là lao tù.
 Nay rướm máu sức người cùng tận
 Buổi chiều về không đủ miếng ăn
 Nỗi cơ cực gặm mòn sự sống
 Cây khế khiu ngày tháng khô dần
 (Hăm địa – Lâm Chương)
 Đó là cuộc mưu sinh vất vả nhọc nhằn khi trở
 về với gia đình, làm những nghề lao động
 không được xã hội coi trọng như đạp xe xích-
 lô, bán cà-rem, phu khuân vác v.v...
 Đạp xích-lô hê, thời thổ tả
 A ha, lao động để vinh quang
 Chỉ tiếc xưa phí công kinh sử
 Tàn cuộc rồi bỗng hóa làm than!
 (Xích-lô hành – Nguyễn Văn Ngọc)
 Cải tạo về, lên non phát rẫy
 Vợ lo “phe phẩy”, ta tiểu phu
 (Ngày về – Nguyễn Dương Quang)
 hay về một nơi nào đó, tạm trú vất vưởng:
 Có thể tôi tạm trú suốt đời, tôi nói
 Nghĩa là con tôi tạm trú (không chứng minh
 nhân dân)
 Và cháu tôi tạm trú (không khai sanh)
 Đã được ba đời rồi, ở quê hương tổ quốc tôi
 (Chuyện không đáng nói – Nguyễn Phan Thịnh)
 Đó là những chuyến chạy loạn, vượt biên, vượt
 biển. Và chia ly:
 Biển vẫn còn giữ một trang bìa buồn
 Và giữ lại em
 Để tặng tôi
 (Bài thơ 4000 – Phan Ni Tấn)

Em ở đâu trong dòng người tản cư rông rảnh
 Ven đường dọc suối bên rừng dưới sông trên
 biển

Đến tận giờ vẫn bần bật một dòng thơ!..
 (Thiên thần tháng tư – Nguyễn Đăng Trinh)
 Đó là cảm hoài nơi đất lạ:
 Đến đây là đã xa ngàn dặm
 Sao sóng bạc đầu lại quá quen
 (Ở Galveston – Nguyễn Ngọc Nghĩa)
 hay chua chát vì những cái tên bị gắn lên
 người, tùy theo hoàn cảnh tâm tư, từ “thắng
 ngục”, sang “Việt kiều”, rồi “Việt kiều yêu nước”,
 hoặc “Việt gian”, “Việt cộng” (Một cái tên của tôi
 – Phan Xuân Sinh) hay:
 Ta kiêu hãnh làm tên tù quá khứ
 Hơn những người sống thờ phải hai mang
 (Ở tù trong quá khứ – Lâm Hảo Dũng)
 Và rồi ắt hận nhìn những người thắng cuộc vợ
 vét, phá hoại:
 Các ông bán và cho thuê hết sạch
 Giang sơn đang vào những túi tham riêng
 (Lại khóc thương quê – Hoàng Lộc)
 Bọn chúng nó đề đầu dân bóp cổ
 Biển hải hùng. Nhuốm đỏ. Hải hùng thêm
 (Hiện trạng – Quan Dương)
 Những địa danh gọi nhớ một thời súng đạn:
 Chu Phong, An Lộc, Khe Sanh, đèo Lao Bảo,
 Tân Hiệp..., thì nay đổi lại với gông cùm rào trại
 của Hàm Tân, Nam Hà, Xuân Lộc, Z30A v.v...
 Sáng vào rừng rút mây dẫn gỗ
 Chiều về nặng trĩu vai
 Vác cây đời thánh giá
 Đêm nằm canh giấc mơ
 (Tiếng chim lạ ở trại tù Côn Tiên – Lữ Quỳnh)

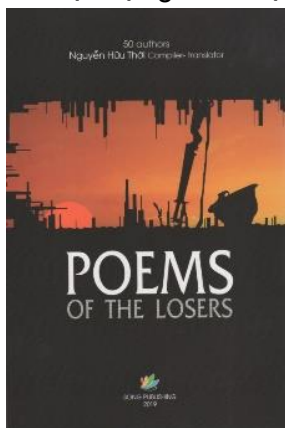
***

121 bài thơ, nếu chia đều cho 50 tác giả, trung
 bình mỗi người được 2 hoặc 3 bài. Nhưng còn
 tùy thuộc sức sáng tác và điều kiện chi phối khi
 sưu tập, số lượng không thể đồng đều. Có 4 tác
 giả đóng góp 1 bài thơ, và 10 tác giả khác có 4
 bài thơ được đưa vào tuyển tập. Khi thành hình
 tuyển tập, 4 tác giả đã không có cơ hội đọc lại
 bài thơ của mình một lần nữa.

Có những bài thơ dài tới 6, 7 trang giấy trải dài
 tâm tư trong một khúc hồi ức (Giao Thừa Năm
 37 Tuổi – Lê Mai Lĩnh; Người Tù Già Kể Chuyện
 Mình – Nguyễn Hữu Nhật; Mẹ Bên Rừng – Hạ
 Quốc Huy...). Bên cạnh đó, có những bài chỉ vồn
 vẹn vài câu (Khi Đòi Đã Bỏ – Nguyễn Tư; Thiên
 An Môn – Phương Tấn...). Dù dài hay ngắn, tất
 cả những bài thơ đều toát ra một chữ: “Buồn”.
 Chỉ một chữ thôi, cũng đủ gói gọn tâm can
 những người thua cuộc, thua một cách vô lý.
 Trong 121 bài thơ, 14 bài có “Tháng Tư” trong
 tựa, 6 bài tựa có mang chữ “tù” và 5 có chữ
 “buồn” đã đủ để xác định. Có những cái buồn
 quay quắt:

Đã đến rồi cái Tháng Tư chết tiệt
 Buồn nhiều người và vui của nhiều người

*Cái kỷ niệm của một thời chinh chiến
Ta quay về mà nước mắt rơi rơi
(Ký ức Tháng Tư – Hồ Chí Bửu)
và chịu đựng vì bất lực:*

*...Thôi thì,
em cứ “phụ” đi!
con đau nào
cũng xin ghi tạc lòng.
(Chịu đựng sau cùng –
Nguyễn Tư)
Nhưng rồi lại có những
đoạn thơ ngắn mà
chứa chan tình cảm:
Anh đã về dưới mái nhà
xưa
Người chị mắt lòa, nhìn
em không tỏ mặt*

*Giọng khàn khàn thăm hỏi nhỏ to
Rưng rưng sương ướt vai rồi
Và anh khóc.*

(Dưới mái nhà xưa – Đức Phổ)

Tại sao tôi lại khóc

Có phải vì củ sắn nướng chiều nay

*(Người tù già kể chuyện mình – Nguyễn Hữu
Nhật)*

hay cảm khái:

Ai chí lớn bao đồng thiên hạ

Ta trí cùn lo việc tu thân

(Đời ta rất tầm thường – Lâm Chương)

Hai mươi ba năm người còn kẻ mất

Nghĩa khí! Ươn hèn! Ai đáng sĩ phu?

*(Có những điều đã từng im lặng – Ngô Đa
Thiện)*

*Tuy vậy, có những phút giây ám lòng trước tình
người miền Nam dành cho kẻ chiến bại:*

...Nghe trong đám đông

Tiếng ai sụt sịt

Các chú lính ơi

*(Chén cơm làng Long Thạnh Mỹ ngày 30/4 –
Nguyễn Phúc Sông Hương)*

...Mới hay trong tận cùng khốn khó

Còn khối người giữ được lòng nhân

(Xích-lô hành – Nguyễn Văn Ngọc)

Có tay người nâng vai anh dậy

Và tiếng đàn bà lạc giọng thì thầm

Anh nghe lạ như từ cõi xa vời

Mơ hồ lắm – Thấy ơi!

(Xích lô lên cầu – Nguyễn Phan Thịnh)

Chị dúm gói xôi vào tay

Bác đem cho bộ thường phục

Tình dân vẫn bát nước đầy

(Tháng Tư, ngày cuối – Nguyễn Văn Ngọc)

hay nghẹn ngào khi gặp đồng đội xưa:

Hơn bốn mươi năm nhìn không ra

Ông của xưa là tên lính quậy

(Gặp một lính cũ ở Conway – Hoàng Lộc)

Nhìn nhau bờ ngõ

Thằng bạc tóc ôm thằng trơ núu

(Sóng chao – Đức Phổ)

***

Tuyển tập song ngữ này được trình bày đối chiếu nhau: trang chẵn Việt ngữ, trang lẻ Anh ngữ, với cùng các kiểu và cỡ chữ. Dịch văn xuôi đã khó, dịch thơ càng nhiều khê hơn. Bản Anh ngữ, cho dù người thực hiện tuyển tập rõ ràng có cố gắng, nhưng nó mang ý nghĩa bản dịch nghĩa hơn là chuyển từ thơ sang thơ. Sức người có hạn, hơn nữa mục đích chính của người làm nên tuyển tập này là muốn cho những người thông thạo Anh ngữ hơn Việt ngữ có thể hiểu những bài thơ chuyên chở những cảm nghĩ gì.

Ngôn ngữ Việt, nhất là trong thơ, có những cách diễn tả đặc thù, hoặc giản lược câu, hoặc ngụ ý, hoặc mượn hình tượng v.v..., không dễ dịch sang ngoại văn cũng theo cách ngắn gọn hàm ý như thế mà đọc xuôi tai. Diễn giải thêm là một điều không tránh khỏi. Thí dụ: *Chiếu bó thây nằm lại rẫy nương = Only the mat was used to wrap the body for burial* (tr. 146-147), *sau một cuộc nổi da xáo thịt = after the civil war of brothers fighting brothers* (tr. 390-391), v.v....

Những câu trong phần Anh ngữ vì vậy trung bình dài gấp rưỡi câu trong nguyên bản. Nguyễn Hữu Thời đã mất nhiều công tìm chữ, nhất là những thành ngữ, để dịch, trong một hoàn cảnh không có được phương tiện tra cứu dồi dào. Trong bài thơ “Chỉ Thấy Những Căn Trại Trong Đồi” (tác giả: Nguyễn Tư), 8 chữ “trại” khác nhau đã được chuyển sang Anh ngữ trọn vẹn cũng với một chữ “camp”, một kỳ công. Duy có một số trạng từ bổ thêm khía cạnh tinh tế cho tĩnh từ đành phải bỏ qua cho khỏi rườm rà. Tuy thế, tôi rất đặc ý khi đọc bản Anh ngữ tới những cụm từ như *Kèn thổi ngược trống đánh xuôi – tr. 22* (Drummers and clarinetists play a cats’ concerto), *phe phây – tr. 226* (roundabout trading), *Rượu tá lả – tr. 256* (I drink like a fish)..., để rồi thỉnh thoảng cũng phải nhíu mày khi thấy những chỗ theo tôi chưa chính, như quả thiu biu (rotten fruit, tr. 359 – the scrotum?), khô mối (dried cuttlefish, tr. 487 – dried sauryfish?), núi đồi Việt Bắc (≠ mountainous North of Vietnam, tr. 145). Rất tiếc là Giáo sư Nguyễn Ngọc Bích, một dịch giả có uy tín về văn thơ Việt Nam, người đã giúp Nguyễn Hữu Thời hiệu đính tuyển tập lần trước, đã qua đời, vì thế ông mất một người thầy để tham khảo.

Đặc biệt, bản dịch Anh ngữ của tập thơ đã được xuất bản song hành, như một ấn bản Anh ngữ, để dành cho những người không biết

tiếng Việt, cũng là một sáng kiến hay, một công hai chuyện: bớt lãng phí và người mua chỉ phải trả tiền những gì họ muốn đọc.

***

Thế đó. Đòi người lính chiến ở vào bên thua cuộc thật đa dạng, thật phức tạp. Họ phải chống chọi với những dần vật nội tâm, lời hứa với đồng đội, gia đình ly tán, bạn thù lẫn lộn. Có thể có vài người, khi đọc xong tác phẩm sẽ có ý nghĩ là một số bài thơ cho người đọc thấy những biểu hiện mà y học gọi là Hội chứng Hậu Chấn Tâm Lý (PTSD – có lẽ ta phải thêm một từ gì đó để dùng riêng cho những người chiến binh thua cuộc một cách bất đắc dĩ như những người lính chiến trong Quân lực Việt Nam Cộng Hòa). Nhưng theo ý riêng của tôi, tuyển tập “Thơ Những Người Thua Cuộc – Poems of the Losers” này, cùng với tuyển tập đã xuất bản hai năm trước (Thơ Lính Chiến Miền Nam – ARVN Soldiers’ Poetry) đã diễn tả trọn vẹn tâm trạng của những người ôm ấp tâm sự trong lòng mà không thể kể hết cho con cháu nghe.

Các nhà thơ thường là những người khó tính. Những vị giữ phần biên tập sách báo do đó thường rất thận trọng trong mục thơ, ít dám sửa chữa. Tôi nghĩ Nguyễn Hữu Thời cũng vậy, vì điều kiện liên lạc với các tác giả có thể là rào cản cho một công tác sưu tầm và lên sách được toàn hảo. Vì vậy, rải rác đây đó người đọc có thể thấy những chữ đáng ra cần hiệu đính lại mà không nhất thiết phải hỏi ý tác giả, như: chữi rửa (tr. 176), ngát ngường (tr. 208), Đoàn Mạnh Quạch (tr. 212), Việt Nam (tr. 316), bắng thẳng (tr. 348), ngen ngào (tr. 390), nằm ngữa (tr. 434), v.v... Trong các giòng tiểu sử ở phần tiếng Anh, Nguyễn Hữu Thời dùng chữ tắt RVNAF để dịch “Quân lực Việt Nam Cộng Hòa” và ông đã chú thích điều này nơi tiểu sử tác giả đầu tiên (tr. 23), là RVNAF là chữ tắt của Republic of Vietnam Armed Forces. Chữ viết tắt của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa theo như wikipedia (mà hiện nay gần như đã trở thành tài liệu chính để tra cứu) là RVNMF (Republic of Vietnam Military Forces), còn chữ tắt RVNAF thường được hiểu là chữ viết tắt của binh chủng Không Quân (Republic of Vietnam Air Force). Điều này có thể gây hiểu lầm nơi những người chỉ đọc bản Anh ngữ nếu họ đã quen cách viết tắt người Mỹ thường dùng là ARVN để chỉ Quân lực Việt Nam Cộng Hòa.

Những tiểu tiết này đương nhiên không làm sút mẻ giá trị của hai tuyển tập thơ đã được dày công biên soạn.

Nguyễn Hiền

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@

Nha Trang ngày về...

Rời phố núi để đi về miền biển bỏ lại cái lạnh se se trong những cơn mưa lất phất.

Đường mới, nhà cửa hai bên đường còn ít nhưng cũng đã thấy nhiều chỗ người ta xí phần, ủi đất thẳng băng, xẻ núi để chuẩn bị làm khu “rì sọt” hay cất nhà hàng.

Đường mới, chỉ có nhiều xe nhỏ nhỏ mà người ta gọi là xe limousin chở khách từ Đà Lạt đi Nha Trang và ngược lại. Xe limousin ở đây không phải là thứ xe dài thông lòng có rọu sâm banh mà chỉ là cái xe bầy chỗ có ghé ngồi ngã ra sau thoải mái cho người Việt chân ngắn.

Hơn tiếng đồng hồ là xe từ Đà Lạt đổ xuống hết con đèo Khánh Lê. Nhà xe ngưng lại ở dưới chân đèo để khách nghỉ chân hay ăn nhẹ. Bước xuống xe cái là đã nghe hơi nóng ham háp của vùng đồng bằng.

Nhà hàng mới xây có cái tên thơ mộng có lẽ chỉ để đón khách dọc đường có các cô nhân viên chừng chưa tới 20 tuổi. Mới nhìn hơi ngạc nhiên vì không hiểu sao mấy cô bé này lại nhỏ con tới như vậy, tới khi hỏi chuyện, nghe giọng nói tiếng kinh lớ lớ thì mới đoán chắc rằng tụi nhỏ làm ở đây là người thượng.

Đường mới nên không thấy nhiều xe honda chạy xen với xe hơi trên đường lộ. Đường mới nhưng mà nhiều chỗ cũng dần xóc muốn chết luôn.

Từ nhà hàng này chạy thêm luôn một leo chừng 1 tiếng rưỡi nữa là tới luôn Nha Trang.

Nhà xe chịu khó chạy vòng vèo qua mấy con đường để đưa khách tới tận nơi. Dịch vụ chiều khách tới vậy chỉ còn thấy ở Việt Nam hay mấy nước đang phát triển. Ở mấy nước tân tiến, dịch vụ đưa đón từ cửa nhà tới cửa nhà vậy chỉ có taxi rồi tha hồ móc tiền túi ra mà trả.

Để tới hơn mười năm mới quay lại Nha Trang. Nhìn đâu cũng quá trời nhà, quá trời người.

Bước ra khỏi xe, ngửa cổ lên trời nhìn mỗi cổ ... toàn khách sạn cao chót vót ...Đập vô mắt là Mường Thanh, Vinpearl, và Vin đử loại. Vẫn biết là nơi nào cũng phát triển, nhưng vẫn không thể choáng ngợp với những thay đổi ở nơi này...

Nhìn vô phố ... nhà lô xô ... dọc theo đường Trần Phú là những khách sạn chọc trời – gọi là chọc trời dù chưa tới trăm tầng nhưng có khi phải tới 4-50 tầng – bỗng thấy ngọt ngọt. Đất chật, hết chỗ phình ngang, nên người ta phải với lên cao. Khách sạn này ken với khách sạn kia, khách sạn này choáng view khách sạn nọ. Đi ở giữa mấy khách sạn là nghe gió hút hút.

Chỗ hồi xưa là khách sạn Hải Yến, khách sạn sang nhứt Nha Trang hồi năm tám mươi mấy, giờ là khách sạn Novotel của tập đoàn Thụy Sĩ. Kế bên là khách sạn Mường Thanh năm sao phía trước và căn hộ cao cấp Mường Thanh ở

mé sau. Mé bên kia của Novotel vẫn là nhà khách Hải quân năm xưa, cũ kỹ, chắc là đang chờ tiền đồ vô để biến luôn thành khách sạn năm sao.

Trời về chiều, bớt nắng, cứ nghĩ như ngày xưa đó là lúc người Nha Trang đổ ra tắm biển sau một ngày làm lụng. Nhưng không phải vậy... bãi biển đông nghẹt ... cũng toàn người Á châu, nhưng là tiếng nước lạ. Họ đi từng đoàn, cười nói nhoi động trên bãi cát. Nhìn đồ mắt không thấy người Nha Trang mặc đồ bộ đi tắm biển.

Chán quá bỏ lên bờ, đi vô phố kiếm đồ ăn...

Đọc con đường lớn từ tượng đài có cái hoa sen chẻ vô phố nhà hàng san sát. Bảng quảng cáo menu dựng ngoài đường viết bằng chữ Tàu hay chữ Nga. Nhà hàng hải sản đông nghẹt khách tàu, nhà hàng tàu bán đồ ăn Tứ Xuyên, tiệm bán thuốc bắc, đồ trang sức cho người tàu, kể cả sạp trái cây cũng có bảng giá bằng tiếng tàu.

Mấy người đẩy xe bán kiếng mát, sấu riêng cũng tía lia mời chào khách bằng tiếng tàu nghe mà giựt mình. Mùa sấu riêng hay sao, mà đâu cũng thấy sấu riêng. Sấu riêng khui ra bỏ hộp bọc ni lông sạch sẽ rồi người bán cho thêm mấy cái bao tay ni lông mỏng để bóc sấu riêng ăn. Thấy người ta ăn sấu riêng vậy cũng mắc cười mà nghĩ lại, chừng đó người chừng đó cái bao tay ni lông, hộp, ống hút, chai mủ ... Hèn gì mà Việt Nam đứng hạng năm thải rác nhựa ra môi trường.

Khách tây hầu hết là người Nga. Tiệm ăn, văn phòng bán "tua" đi đảo, lặn biển cũng có người Nga ngồi mời chào khách. Cũng có luôn mấy tiệm có người Nga đứng ngoài đường đưa "cạc vi dít" quảng cáo mời chào khách.

Mấy ngày liền ở Nha Trang thấy có đúng ba người tây không phải là người Nga.

Sáng sớm hứng đồng chạy băng qua đường ra biển đón bình minh. Trải tấm khăn nằm xuống khoan khoái... Gió mơn man, sóng biển rì rầm, người vẫn còn lác đác... Nhưng được chừng mười phút ...Muốn yên tĩnh nghe tiếng sóng không xong, muốn chỗ trống để chụp hình mặt trời mọc cũng khôngặng.

Khách Tàu không hiểu ở đâu đổ ra đông nghẹt. Họ không tắm biển mà chỉ mặc đồ đẹp đứng chụp hình. Lớp cầm khăn dương cao lên đầu cho bay lất phất, lớp nhảy loi choi trên bãi cát, lớp nhúng chân xuống nước lấp xấp. Nếu không nghe hô " một, hai, ba" thì nghe chỉ chỏ hay nói chuyện với nhau lớn tiếng hết cỡ.

Khách Việt Nam cũng có, già trẻ đủ hết, nhưng nghe toàn giọng miền ngoài. Họ cũng không tắm biển dù mặc bikini mà chỉ ở trên bờ cát để chụp hình. Họ cũng như người tàu, thích chụp hình đủ kiểu và nói chuyện lớn tiếng hết ga.

Mặt trời lên rồi, nắng lên, khách tàu và khách miền ngoài đi về hết thì tới lượt khách Nga ra tắm nắng. Đông người, nhưng được cái họ không ồn ào như đám người hồi sáng sớm.

Tiếng còi xe, tiếng nhạc của mấy tiệm cà phê đâu đó làm cụt mắt hứng cho những ai muốn yên tĩnh nằm thư giãn trên bãi biển. Lại đi vô phố...

Lần này đi từ từ ngó nghiêng. Mới phát hiện ra mấy người bán hàng họ viết bảng giá bằng tiếng tàu cũng là nhờ Google giúp. Họ dịch từ tiếng Việt ra tiếng tàu trên Google Translate rồi từ đó bắt chước vẽ lại trên mấy miếng bìa cứng. Cũng sáng tạo quá đi chứ!

Mấy tiệm ăn nhỏ nhỏ bên đường của người Nha Trang đông khách mà chủ thợ ai cũng niềm nở. Muốn quay phim, chụp hình gì họ cũng vui vẻ, còn canh rồi hỏi quay phim xong chưa. Hỏi chuyện họ nấu món ăn bằng cá nào, nấu sao, họ vui vẻ kể cho nghe hết mà không giấu nghề. Xong họ còn nói " Về bên nấu vậy bán đi, mình ăn sao nấu vậy là bán được à!" Nghe thiệt hết sức dân dã, dễ thương.

Muốn mua đồ ăn mang về nhà, chủ quán hẹn giờ mang tới mà nhất định không chịu nhận tiền đặt cọc gì trước. Bữa sau, đúng giờ họ mang tới đàng hoàng, gói gọn gàng sạch sẽ để đem đi cho tiện.

Biển vẫn xanh, cát vẫn mịn, trời vẫn trong, sóng vẫn rì rầm, người Nha Trang vẫn dễ thương ... Lần sau lại về để gặp những người dễ thương!

Thao de Wit

Thông báo

**Tết Nguyên Đán năm 2020
Mừng Xuân Canh Tý**

**Ngày tết cổ truyền năm nay là thứ bảy
25/1/2020 (tức ngày 1/1 tết âm lịch)**

**BCH/ Cộng Đồng VNTNCS/HL sẽ tổ chức
mừng xuân Canh Tý
vào ngày thứ bảy 18/1/2020 tại Rijswijk
từ 18 giờ đến 1 h sáng.
Vào cửa miễn phí**

**Hội trường lớn và trang trọng.
Bãi đậu xe rộng rãi
Chi tiết BCH/CD sẽ thông báo sau**

Cùng Một Khuôn Mặt - Hai tấm Lòng.

Chiều Chúa Nhật 22.09.2019 bạn tôi đến nhà thăm tôi. Lâu lắm rồi chúng tôi mới lại được gặp nhau. Như những lần đến thăm tôi từ hơn hai mươi năm qua, bạn đến với chai rượu chất thật ngon để hai đứa tâm sự.

Vừa bước chân qua khỏi cửa bạn liền nói: “Thời gian vừa qua anh cũng đã biết chuyện tên Đại tá Việt Cộng Nguyễn Văn Minh với bài viết “nổi tiếng” rồi phải không?”. Không đợi tôi xác nhận có hay không, bạn liền nói tiếp: “Hôm nay tôi đến đây nói cho anh biết suy nghĩ của tôi về tên Việt Cộng đó”. Nói rồi bạn để chai rượu lên bàn và tự động đi lấy ly và đồ khui chai rượu.

Bạn tôi là người thật thà và hiền hậu vì từng có thời gian dài sống trong nhà dòng Donbosco Trại Hành Đalat. Sau ngày tang thương của miền Nam Việt Nam hai chúng tôi mới quen nhau vì cùng làm một nghề buôn bán quần áo cũ ở chợ trời Saigon; sau đó thì cùng vượt biển chung một chiếc ghe và cùng đến định cư trong một quốc gia cho đến nay. Bạn tôi thường nghĩ và làm những chuyện mà tôi không bao giờ ngờ đến. Hôm nay bạn đến và nói về chuyện mà gần như tất cả người Việt trong nước cũng như ở hải ngoại đều biết và phản ứng dữ dội về tên Việt Cộng có cấp bậc Đại tá tên Nguyễn Văn Minh.

Tôi không thể nào đoán trước được bạn tôi sẽ nói gì. Khi bạn tôi đến ngồi trước mặt tôi, bạn nói thật chậm rãi như sợ tôi không hiểu kịp nếu như bạn nói nhanh: “Mấy ngày nay tôi để ba tấm hình của ba người trước mặt tôi trên bàn làm việc. Hình Hoàng Chí Phong (Joshua Wong). Hình Hồ Chí Minh và hình Nguyễn Văn Minh. Tôi cố tìm

trong quân đội, và công an. Những người mang cấp bậc này thường đảm nhiệm các chức vụ cao và quan trọng. Đại tá Minh từng viết báo thì hẳn phải biết những gì mình viết mặt sát thậm tệ người khác mà không đúng, thì hậu quả sẽ khó mà lường được trong thời buổi hiện nay chứ không còn như thời sống trong rừng nữa. Cũng vì suy nghĩ nhiều nên tôi chợt nhận ra một điều là: Năm tới là năm 2020 mà, theo mật ước Thành Đô thì nước Việt Nam sẽ thuộc về Trung Cộng. Do đó mà Nguyễn Văn Minh đã nhận được lệnh của phe nhóm thân Trung Cộng là phải ‘bôi phân trát bùn’ lên mặt vị lãnh tụ quá cố tên Hồ Chí Minh, vì lý lịch của Hồ Chí Minh nay không còn là bí mật nữa mà đã rõ ràng là một tên Ba Tàu với những điều tệ hại xấu xa mà Hồ Chí Minh đã làm khi còn trên dương thế. Tại sao lại phải ‘bôi phân trát bùn’ lên mặt Hồ Chí Minh? Đó là vì những phe nhóm chưa (không) muốn nước Việt Nam thuộc Trung Cộng nên gần như khi nào có dịp là các phe nhóm đó liền hô hào học tập và làm việc theo đạo đức Hồ Chí Minh để mong được tồn tại, dù biết rằng kêu gọi như vậy là xảo ngôn.

Nếu như Nguyễn Văn Minh phải ‘bôi phân trát bùn’ lên mặt một vị lãnh đạo nào khác thì quá dễ đối với Minh. Nhưng, với Hồ Chí Minh mà Minh Đại tá bôi không khéo thì không những bị bay chức mà còn bay luôn cả chỗ đội nón nữa.

Thật may cho Minh là tại Hồng Kông có một nhân vật còn rất trẻ tên là Hoàng Chí Phong (Joshua Wong) đã được toàn dân Hồng Kông tin tưởng chọn làm lãnh tụ để đấu tranh với bạo quyền Tập Cận Bình. Minh Đại tá thấy Hoàng Chí Phong có gương mặt giống Hồ Chí Minh thế

là Minh Đại tá liền hạ bút viết bài mạt sát Hoàng Chí Phong là 'mặt dơi mồm chuột'. Minh Đại tá nghĩ, khi viết bài này hẳn sẽ được phe thân Trung Cộng khen ngợi vì bắn một mũi tên mà trúng đến hai con chim. Khi viết bài mạt sát Hoàng Chí Phong Minh Đại tá rất mong cộng đồng mạng viết bài chống lại. Khi đó cộng đồng mạng sẽ so sánh Hoàng Chí Phong với Hồ Chí Minh và sẽ đem chuyện Hồ Chí Minh vong ơn bội nghĩa khi ra lệnh bắn người đàn bà đã giúp cho Hồ Chí Minh cùng đồng bọn có miếng ăn và chỗ ở cũng như sau này đã hiến một số tài sản rất lớn bằng vàng để Hồ Chí Minh có tiền trang trải cho cuộc chiến. Trước khi Hồ Chí Minh ra lệnh bắn người đã ban ơn cho mình và đồng bọn, Hồ Chí Minh đã nhắn tâm viết sách vu khống cho người đàn bà với những tội danh bĩ ổi không thể tưởng tượng được. Hồ Chí Minh... xem như đã bị Minh Đại tá bôi một đồng phân lớn lên mặt. Hồ Chí Minh làm sao sánh ngang hàng với "tên nhãi ranh" Hoàng Chí Phong được.

Minh Đại tá mỉm cười và rất hài lòng!

***

Tôi ngồi nghe bạn nói, và, tôi tin những gì bạn nhận xét là đúng. Tôi chợt nhớ một câu chuyện có thật đã xảy ra hồi mười lăm năm về trước. Hôm đó là ngày thứ năm 14.04.2004, bạn đến tôi và báo cho tôi biết một tin mà tôi tưởng là... bạn điên. Bạn nói: "Ngày mai 15.04.2004 tôi sẽ đến Tòa Đại sứ Việt Cộng để gặp bà Đại sứ Đinh Thị Minh Huyền". Thấy tôi trố hai con mắt ra nhìn bạn mà không nói không hỏi gì cả thì bạn cười mỉm chỉ một cái rồi rút ra một bao thư lớn từ trong cái cặp mà bạn đang cầm, rồi nói tiếp: "Tôi đã có hẹn với bà ấy và bà ấy đồng ý tiếp tôi vào lúc 16h ngày mai". Bạn ngưng nói như chờ xem phản ứng nơi tôi. Tôi thì vẫn cứ trố hai con mắt ra nhìn bạn vì... phục bạn quá xá là phục. Phục đến sát đất luôn nếu như đây là câu chuyện thật. Một tên vô danh tiểu tốt như bạn mà tại sao lại được một vị đại sứ của một nước không bao giờ muốn tiếp chuyện hay gặp gỡ riêng lẻ với bất cứ người nào trong cái đám Việt Kiều mà lúc nào họ cũng xem là 'bọn phản động'. Hình như bạn muốn cho tôi phải trải qua cái giây phút nôn nóng muốn biết ngay câu chuyện nên bạn... đứng lên tự đi lấy ly và đồ khui chai rượu.

Sau hớp rượu, bạn từ tốn nói: "Tôi chống Cộng chứ không chống đồng bào và chống nước Việt Nam. Nước Việt Nam đang bị nguy vì bọn gián

điệp Trung Cộng đã gài người để phá hoại. Tôi nắm được bằng chứng với tên tuổi của những thằng Ba Tàu đang theo một kế hoạch xâm nhập và phá hoại bằng mọi giá. Bọn này hiện đã lũng đoạn được một nhóm cán bộ bằng cách mua chuộc rồi tạo ra cho đám cán bộ phải đấu đá nhau vì giành ăn đến độ có một tên cán bộ đã bị phát điên. Tôi phải giúp nước Việt Nam. Tôi sẽ... hy sinh để giúp nước Việt Nam. Bản kế hoạch này tôi viết đại khái thôi để cho bà Đại sứ biết qua và cho người đem về trình trong nước để sau đó sẽ đi đến thực hành cách cụ thể. Vì bạn là người mà tôi xem như là ruột thịt nên tôi cho bạn xem trước may ra bạn có ý kiến gì hay bổ túc cho tôi chăng".

Tôi tiếp tập "kế hoạch" với hai tay không được bình thường và đọc ngay. Quả thật như bạn đã nói, bản kế hoạch tuy viết đại khái nhưng rất rõ ràng. Đọc xong nhưng tôi không dám có ý kiến vì chuyện này... ngoài khả năng của tôi. Tôi nghĩ: Tại sao bạn tôi lại có thể chịu làm một chuyện... vĩ đại và phiêu lưu như vậy chứ. Theo bản kế hoạch thì bạn phải hy sinh gần như... mất tất cả. Mất tự do mất tài sản mất gia đình và, mất luôn tình cảm của quốc gia đang cưu mang bạn. Thấy tôi im lặng lâu mà không lên tiếng nên bạn biết tôi... lạnh cứng vì vậy bạn nói tiếp: "Tôi không tin là bọn Việt Cộng sẽ chấp nhận kế hoạch này ngay. Thứ nhất, bọn chúng chỉ tin người đảng viên của phe phái của bọn chúng thôi. Nếu như chuyện sau này có xảy ra như tôi đã có bằng chứng thì bọn chúng sẽ không thể nói người Việt hải ngoại vô tâm với đất nước. Thứ hai, bọn chúng là bọn người kiêu ngạo nên nghĩ: "Chúng tôi có súng đạn và có tiền. Tình báo của chúng tôi đâu có tệ mà phải nhờ đến một tên Việt Kiều... vô danh như anh giúp". Nhưng, nếu sau này chuyện xảy ra đúng như tôi cảnh báo thì bọn chúng sẽ phải nghĩ đến tôi vì hồ sơ này chắc chắn Bộ Ngoại Giao và Bộ Công An sẽ lưu giữ. Thứ ba, tôi nghĩ bọn chúng sẽ tương kế tựu kế để ép tôi phải giúp bọn chúng chống lại những người Việt chống đảng Cộng Sản Việt Nam trong cái gọi là, diễn biến hòa bình... Nếu như tôi không chịu hợp tác, hoặc có hợp tác nhưng không thật lòng thì tôi sẽ... bị tai nạn xe và tiêu diêu nơi miền cực lạc. Ngược lại, nếu bạn Việt Cộng tin tôi và chịu theo kế hoạch của tôi thì sẽ có lợi và sẽ không bị ê mặt với quốc tế. Thả cộp về lại rừng là hành động ngu dại. Dù sao thì tôi vẫn phải xúc tiến theo như tôi có bằng chứng. Bọn lãnh đạo mất người này thì người khác sẽ

lên thay. Mất nước vào tay Trung Cộng rồi thì phải đổ máu đến mấy thế hệ may ra mới thu hồi được. Lịch sử nước Việt Nam đã từng ghi lại những chuyện tang thương mà tổ tiên mình đã phải trải qua”.

***

Tối ngày 04.06.2004 bạn tôi lại đến thăm tôi. Vừa bước chân vô nhà bạn liền báo tin với vẻ mặt vui tươi. “Ngày hôm qua 03.06.2024 bà Đinh Thị Minh Huyền đã cho anh Thanh là an ninh Tòa Đại sứ cầm tay bản kế hoạch của tôi về trình cho lãnh đạo hai bộ. Trước khi đi về trong nước anh Thanh có điện thoại cho tôi. Tôi đang chơi trò chơi nguy hiểm với lũ quỷ mà tính mạng mình có thể nguy khốn lúc nào mình cũng không biết được. Nhưng, tôi không muốn thấy nước Việt Nam bị ngoại bang cai trị”.

Năm nay là năm 2019. Những gì đã xảy ra như bạn tôi đã báo trước vào năm 2004 đều đã xảy ra đúng như vậy. Hồ sơ về vụ này chắc chắn còn nằm trong hai Bộ. Bà Đinh Thị Minh Huyền vẫn còn đó... như là một minh chứng cho những gì bạn tôi đã cảnh cáo. ./.

Topa (Hòa Lan)

Dòng Đời

Bạn hữu tâm giao thấy ấm lòng
Tình người đãi ngộ dạ thông dong
Vui chơi thong thả không vương vấn
Sóng nhẹ thuyền trôi nước thuận dòng

Ngược gió cánh đời nhiều vương bận
Bụi mờ che chắn lối đi rong
Mây tan trắng sáng trời quang đãng
Cổng nhỏ đường xưa khởi sắc hồng

2019 HTN

Cây si gốc

Trang đài Glassey-Trần guyễn

Con trai miệt mài
Theo đuôi con gái
Lễo đẹo theo hoài
Làm hoà cùng ai

Con gái giận dai
Bước chân mãi miết
Con mắt thì liếc
Dụng ngược tóc mai

Con gái, con trai
Kẻ phi, người bước
Người đi như rượt
Kẻ theo như nai

Chạy bờ hơi tai
Con gái dừng, thờ
Con trai tưởng bỏ
Cười mỉm cầu tài

Con trai chớp mắt
Miệng khấn lung tung
Đưa tay định bắt
Nóng bừng cả mặt

Con gái quắc mắt
Con trai cụp đuôi
Con gái thụt lùi
Con trai đo ván

Con gái giận chán
Cười hi, bỏ đi
Con trai nằm lì
Cây si gốc!

Cây si

Miền Kinh Rạch

Nguyễn Lê Hồng Hưng

Tiền dịp gia đình người em từ Úc sang thăm tôi và đưa em kể. Sau hơn hai mươi năm ba anh em mới gặp, phải tính chuyện đi chơi coi sao cho được. Tôi là anh lớn và tất cả qua ở nhà tôi, nên tôi phải chọn một nơi thắng cảnh đẹp của Hoà Lan để mọi người cùng thưởng ngoạn. Tôi hỏi ý kiến bà xã và con gái, bà xã tôi thích bông nên chọn đi vườn bông, con gái thì thích những thắng cảnh thành phố nên chọn Amsterdam, Den Haag hoặc Rotterdam, hai người nói qua nói lại cả buổi nhưng chưa chọn được chỗ nào. Bà xã tôi bèn day qua hỏi tôi:

– Anh đi nhiều chắc anh biết chỗ nào đẹp?

Tính ra cả đời tôi thường xê dịch đó đây, mang tiếng là dân Hoà Lan nhưng thường thì tôi sống ngoài Hoà Lan nhiều hơn, nên sự hiểu biết về đất nước con người ở xứ hoa tulip của tôi có phần giới hạn. Tôi cười và nói:

– Ở Hoà Lan anh biết ít lắm.

– Anh thường tìm hiểu chuyện du lịch mà, bộ ở Hoà Lan anh hông có ấn tượng chỗ nào sao?

Nghe hỏi tôi chợt nhớ ra và buông lời không do dự:

– Theo anh thì ở Hoà Lan, Giethoorn là ấn tượng.

Con gái tôi thắc mắc:

– Chú và mấy em bên Úc tới Hoà Lan thì phải đi những nơi có tiếng và nhộn nhịp, ai mà tới một nơi hẻo lánh và buồn hiu.

Con gái tôi sanh ra và lớn lên ở xứ sở bông tulip, trên vùng đất thấp. Nơi đây tuy ẩm ướt nhưng rất thanh bình, tên nghe có vẻ cổ tích là quê hương éch hoặc nhái (Kikkerlandje), cho nên đầu óc nó không phức tạp và sự so sánh của nó khác biệt hơn thế hệ cha chú. Vì vậy tôi phải một phen giải thích cho nó và mọi người cùng nghe:

– Giethoorn thuộc về tỉnh Overijssel ở phía đông của vương quốc Hoà Lan, nơi đây kinh đào chằng chịt trong một khu vực rộng lớn, nước có màu lục, cỏ màu xanh và một nơi rất thanh bình. Ngôi làng nhỏ phụ thuộc rất nhiều vào kinh rạch, nhiều ngôi nhà cheo leo không thể đến được bằng đường xe hoặc đường bộ, nhân viên bưu điện đưa thư phải dùng xuồng bơi hoặc xuồng máy. Vui nhứt là những đám cưới người ta cũng tổ chức trên thuyền, thuyền được treo đèn kết hoa và mở nhạc nho nhỏ chạy chậm chậm trên dòng kinh trong đẹp lắm. Thật ra thì Giethoorn hẻo lánh nhưng không buồn hiu, vui vẻ nhưng hông ồn ào và cũng là một trong nhiều nơi có tiếng Âu Châu về bảo tồn cảnh đẹp của thiên nhiên.

Đưa em ở Hoà Lan chen vào:

– Ờ... ờ... ở đó giống quê mình.

– Theo anh thì du khách dùng xuồng bơi, trong nhiều năm qua ca nô hay đồ chơi rất thịnh hành ở Giethoorn. Với hơn chín mươi cây số đường nước và nhiều xuồng máy cho mượn, nên trông có vẻ giống giống miệt đồng bằng quê hương mình.

Đưa cháu hỏi:

– Mà sao tên là Giethoorn chú?

– Theo chú biết thì tên Giethoorn bắt nguồn từ những cư dân đầu tiên tới đây sinh sống, họ phát hiện ra hàng trăm sừng của con dê (gietehorens) ở vùng đầm lầy, sau một trận lụt hồi thế kỷ thứ mười. Hôm nay không còn thấy sừng dê ở đây nữa, cảnh quan cũng khá khác biệt, tuy do bàn tay con người xây đắp, nhưng đất, nước, kinh, rạch gần như còn nguyên vẻ đẹp của thiên nhiên. Từ bìa cửa những ao hồ rộng lớn bên ngoài vô tới những con kinh, con rạch nhỏ hẹp trong đẹp đẽ, rất lý tưởng cho du khách di chuyển bằng thuyền để ngắm cảnh hoặc câu cá. Theo chú thì nếu quan cảnh của hồ Sils ở Thụy Sĩ và trong thung lũng Engadine được bao quanh bởi cây kaneelkleurige trong đẹp như cảnh thiên thai trong tranh vẽ thì Giethoorn đẹp đơn giản với bờ cỏ xanh um và cây gì hông biết mà trông giống như cỏ lác hoặc rau bôn bôn mọc khít khao xung quanh trắng nước. Một trắng nước mình mong đến đổi tưởng như không phải thật giữa cái xứ sở văn minh này. Có lẽ cũng vì đơn giản và trông như hông phải thật, nên du khách từ xa tới đây tha hồ mà tưởng tượng.

Đưa em hô lên:

– Ồ, anh nói đúng rồi. Là người Việt Nam, nhứt là sống trên vùng sông nước miệt đồng bằng sông Cửu Long thì hình dung nó ra cảnh đồng quê miền Nam.

Tôi nói chỉ có bao nhiêu đó mà thuyết phục được mọi người. Nhưng cả hai phe, một phe Hoà Lan và một phe ở Úc cộng lại gần chục mạng. Em tôi day qua hỏi tôi:

– Đông người quá, mình phải đi bằng cách nào?

– Để thưởng ngoạn vùng trời và khám phá nhiều kinh rạch ở Giethoorn, có hai cách, một là tham gia một chuyến du thuyền trên kinh, trên thuyền có những nhân viên người địa phương hướng dẫn, giải thích qua các địa điểm và những nơi quan trọng nhất trong ngôi làng yên tĩnh này. Vì du khách đến Giethoorn tăng vọt trong vài năm qua và số lượng tàu, xuồng, hạn chế, nhứt là những ngày nắng đẹp, du khách phải đặt chuyến du hành trên kinh rạch trước. Cách thứ hai thì mình có thể mượn một chiếc xuồng máy điện nhỏ, chiếc xuồng này không đòi hỏi kỹ năng lái, ai cũng có thể lái được, lái một chút là quen, nếu lỡ lái đụng nhau với xuồng khác cũng không sao, có thể nói đụng nhau cũng là một thú vui để cho

mọi người cùng cười. Ngoài ra còn có ba bảo tàng bên kinh để tham quan và xưởng đóng tàu Schreur, nơi đóng những chiếc tàu và những chiếc xuồng nhôm ở Giethoorn.

Vậy là tất cả đồng ý đi Giethoorn. Ngày hôm sau trời trong và nắng rất đẹp, tất cả kéo nhau tới Giethoorn lúc mặt trời đã lên cao. Chúng tôi mượn một chiếc xuồng lớn, vỏ nhôm, chạy bằng bình điện, rộng rãi cho chín người ngồi rất là thoải mái. Máy đũa nhỏ hôm nay được giao nhiệm vụ lái xuồng, chúng thích thú và thấy mình quan trọng lắm. Tiếng máy điện thì ào, nhẹ nhàng lướt trên dòng kinh. Thả tà tà dọc theo những con kinh hẹp quanh co vừa đủ cho hai chiếc xuồng qua mặt nhau. Khi ra khỏi những trang trại trước bãi cỏ xanh với những mái tranh cũ kỹ, ven bờ có những con đường nhỏ tráng nhựa và những chiếc cầu gỗ bắc ngang nối liền qua hai bờ kinh thì tới một trảng nước mình mông, ở giữa trảng là một cù lao rộng vừa đủ cho du khách sau khi chạy vòng trảng tham quan, cặp vô bờ cắm xuồng, cột dây rồi leo lên cù lao, trải khăn ra ngồi thư giãn, ăn, uống. Nếu ai thích thì có thể bơi lội trên vùng không bị ô nhiễm, nước sạch sẽ, trong màu lục và mực nước sâu không ngập khỏi đầu.

Khi xuồng trở vô kinh hẹp, tới nơi đông đúc, mỗi khi hai chiếc xuồng đụng nhau làm mọi người cười rộ lên vui vẻ, nhìn các cháu vui vẻ cười nói hồn nhiên, đầu óc không phức tạp, không suy tưởng mông lung như những người lớn. Làm tôi nhớ lại cách đây hơn hai mươi năm, mỗi khi nhớ quê hương, tôi và vài người bạn hay tới đây mượn xuồng máy chạy tà tà trên những con kinh và ra trảng nước chạy vòng vòng. Nhứt là mỗi khi vô kinh, chạy ngang những chiếc cầu gỗ vững chắc dành cho người đi dạo hoặc cho những người già đi qua thăm bạn bè hàng xóm. Khi đi ngang một chiếc cầu, có người bạn đi cùng hô lên:

– Ô, Cầu khỉ!

Nhiều người cũng hòa theo:

– Giống cầu khỉ ở quê mình quá.

Tuy hổng giống cầu khỉ chút nào, nhưng vì ai cũng còn nặng tình quê hương đất nước nên nghĩ ra vậy thôi. Ngày đó tôi cũng nghĩ vậy và khi nhìn trảng nước rộng mênh mông, chiều sâu không quá hai thước, làm cho tôi nhớ quê hương sông nước miền Tây Nam Việt với những trảng nước rộng trong rừng và cỏ lác mọc chen nhau hoặc là một đầm nước đầy rau bồng bần. Hổng phải người Việt Nam vì nhớ nhà, nhớ nước non rồi sanh ra viễn tượng. Người Tây phương du lịch tới đây cũng tưởng tượng không kém, họ đặt cho nơi này biệt danh là "Dutch-Venice", nghĩa là Venice Hòa Lan. Theo tôi thì so sánh giữa Giethoorn với thành phố Venice, một trong bảy

kỳ quan thế giới ở nước Ý thì có thể bị sai lầm về mặt diện tích và sự ồn ào náo nhiệt của du khách, sự bán buôn và ăn uống trong thành phố, hơn nữa Venice thành phố ven biển. Đây là làng quê Giethoorn của Hoà Lan, buổi trưa nghe vắng vắng tiếng gà, thỉnh thoảng vài tiếng chó sủa vu vơ rồi trở lại yên tĩnh, nhẹ nhàng, thanh thản, thân thương và gần gũi. Cũng có hàng quán, bán buôn nhưng nó không náo nhiệt, sự yên bình của miền quê đến đối du khách tới đây cũng tự mình hạn chế sự ồn ào. Âm thanh nổi bật thường nghe thấy là tiếng vịt kêu cạc cạc trên dòng kinh hoặc tiếng hót, tiếng kêu của những loài chim khác nhau ở trên các cành cây cổ thụ. Trên đây là những cảm xúc mà tôi còn nhớ được hơn hai mươi năm về trước. Hình như nỗi nhớ quê hương trong tôi đã nguội lạnh, nên hôm nay tôi trở lại đây thì những ý nghĩ, cảm xúc và tưởng tượng ngày trước tan biến hết. Còn những đứa con, đứa cháu lớn lên bên này thì chúng đâu biết gì về quê hương đất nước, chúng chỉ biết giành nhau lái xuồng đua dõn khi gặp chỗ đẹp thì dừng lại chụp hình. Riêng tôi thì không tưởng tượng nữa mà so sánh thực tế hơn, thắc mắc và tự hỏi. Cũng rơm rạ, xi-măng, vôi gạch mà người Hoà Lan cất lên cái nhà rất kiên cố, bền vững cả trăm năm. Còn người Việt mình thì cất cái nhà lên chưa bao lâu thì nhà đã dột, cột đã siêu, ấy vậy mà hể có dịp thì đem ra thờ than rất là văn hoá với giọng điệu ca dao "Ví dầu nhà dột cột siêu...". Và cũng chừng đó cây, ván, đinh, ốc vậy mà người Hoà Lan đóng một cây cầu bắc qua con kinh nhỏ rất vững chắc, người đi bộ hoặc đạp xe qua cầu rất an toàn. Còn người Việt ở đất nước Việt Nam thì cũng chừng đó dụng cụ, cây ván có thể nói là tốt hơn ở đây nữa, mà lại đóng một cây cầu chỉ một người bước qua nó lắc lư như đưa võng, nhứt là những mùa mưa trơn trượt, người nào đi hổng khéo thì bị té nhào đầu xuống kinh. Ấy vậy mà còn tự hào văn hoá và đặt tên là "cây cầu khỉ, cầu dừa, cầu ván...". Cách đây bốn năm, tôi về Việt Nam thăm nhà người em họ ở Bến Tre, thằng cháu chớ tôi trên chiếc xe gắn máy hai bánh, mỗi lần băng qua những chiếc cầu xi măng lót ván ở quê, tôi thót ruột thót gan khi thấy chiếc cầu hẹp té mà hổng có lan can, lại còn long đinh, sút ván, xe chạy nghe tiếng ván khua lụp cụp làm tôi sợ khiếp vía, xanh máu mặt, trong khi đó thằng cháu nó tỉnh bơ, còn ra vẻ anh hùng, nói:

– Trước đây có vài người phóng xe qua cầu và bị lộn xuống kinh đó chú.

Sau khi đi thuyền thăm mệt lên quán ngồi nghỉ ngơi uống nước. Ven bờ kinh có rất nhiều quán cà phê, nhà hàng và hầu hết các nhà hàng trên kinh đều có phòng cho du khách từ xa tới ở trọ. Con đường nhỏ tráng nhựa bên cạnh các kinh

đào là nơi lý tưởng để đi bộ hoặc đi xe đạp. Du khách cũng có thể đi dạo trên những con đường nhỏ bên bờ kinh, dưới những tàn cây cổ thụ mát mẻ, ngang những ngôi nhà tranh ẩm áp và thông thả đi qua những chiếc cầu cây nhỏ duyên dáng, chắc chắn, rất an toàn và bảo đảm hồng sơ té nhào đầu xuống dòng kinh hay dòng sông.

Dronten cuối hè 2019
Nguyễn Lê Hồng Hưng

Con Chim Sát Thủ.

Khu đồng cỏ chăn nuôi bò và trồng các loại hoa màu rộng lớn lắm, nhưng chỉ có một căn nhà. Căn nhà cũng rất lớn của vợ chồng người Pháp được xây dựng rất mỹ thuật. Căn nhà được xây bằng những khối đá lớn và có đến mười phòng. Ba tôi mua lại khu chăn nuôi và căn nhà của vợ chồng ông khi cả hai phải trở về cố hương.

Nhìn căn nhà rộng lớn đó, tôi không hiểu tại sao ông người Pháp lại phải xây nhiều phòng trong khi chỉ có hai vợ chồng. Gia đình tôi thì lại chỉ có ba người gồm ba mẹ và tôi. “Ba mua là vì giá cả vừa với túi tiền. Hơn nữa vì ông người Pháp đang chăn nuôi và trồng trọt nên ba sẽ không phải đổ mồ hôi nhiều”. Ba tôi đã nói vậy với tôi.

Để phụ giúp ba trong công việc, hai anh em ruột người Thượng tên Ney Brôn và Ney Bui đang làm việc cho ông người Pháp đã đồng ý giúp việc tiếp cho ba. Hai anh Ney Brôn và Ney Bui thuộc sắc tộc M'Nông - một sắc tộc rất dũng cảm cũng như có kinh nghiệm nuôi và săn bắt thú rừng, nhưng là sắc tộc có truyền thống ‘ơn đền oán trả’ rất phân minh với tất cả mọi người.

Tôi được một phòng rộng có cửa sổ hướng ra khu đồng cỏ nên mỗi sáng khi thức giấc tôi luôn

mở toang cánh cửa sổ để nhìn ra đó, nơi có những con bò đang ăn cỏ dưới ánh mặt trời sưởi ấm mọi sinh vật vào buổi sớm mai vốn lạnh lẽo và nhiều sương mù. Theo sự gợi ý của anh Ney Brôn, ba tôi dựng một cái chuồng bằng cây thông để cho tôi nuôi mười bốn con heo mọi, là loại heo đặc biệt có chân ngắn ngắn và bụng phệ gần đụng tới đất. Khu chăn nuôi heo mọi của tôi cách xa nhà khoảng một trăm thước và nằm bên cạnh dòng suối nhỏ, dòng nước suối lạnh buốt mà có những buổi sáng khi tôi đi tập thể dục với anh Ney Bui để rồi sau đó tôi đến đây rửa mặt mà tôi chỉ có thể nhúng hai đầu ngón tay vô dòng nước lạnh buốt rồi quẹt lên hai con mắt và như vậy xem như tôi đã làm xong công việc rửa mặt. Đánh răng súc miệng thì không bao giờ; không bao giờ tôi dám làm công việc này bên dòng nước lạnh buốt đến tận trong xương.

Hai anh Ney Brôn và Ney Bui muốn chỉ cho tôi cách huấn luyện chim săn mồi, nên một hôm anh Ney Brôn nói với tôi:

- Chúng tôi muốn chỉ cho ‘cậu chủ’ cách huấn luyện chim săn thú. Chim điều hâu là một trong hai ba loại chim săn mồi vô địch mà chúng tôi hiện có. Điều hâu rất lớn rất dữ và rất thích ăn thịt. Cái mỏ của nó quặp. Móng chân nó dài, cong và nhọn. Nó thường lượn lâu trên cao để tìm mồi dưới đất. Khi nhìn thấy con mồi là nó phóng xuống nhanh như mũi tên bay. Hai anh em chúng tôi sẽ chỉ cho ‘cậu chủ’ cách huấn luyện con chim điều hâu khi săn mồi không cần phải từ độ cao phóng xuống mà từ chỗ đứng của ‘cậu chủ’ nó cũng có thể bay đến con mồi dù khoảng cách xa hay gần, rồi đem con mồi về cho ‘cậu chủ’.

Từ hôm đó, mỗi ngày hai anh em người Thượng thay phiên nhau chỉ dạy tôi huấn luyện chim. Trên khu đồng cỏ đó tôi đã lớn dần theo năm tháng. Tôi xem hai người Thượng như là người thân vì tính hiền hậu, thật thà và rất chăm chỉ. Ngược lại hai người cũng xem gia đình tôi như gia đình của hai anh. Hai anh không còn gọi tôi là ‘cậu chủ’ nữa mà gọi là anh, mặc dù tôi muốn gọi tôi là em nhưng hai anh không chịu. Cuộc sống đang êm đềm và hạnh phúc thì một buổi chiều gần tàn vào những ngày cuối năm tai họa đã xảy đến với gia đình tôi. Ba tôi và anh Ney Brôn đã bị một bọn trộm bò gồm nhiều người giết chết ngay khu nuôi bò. Hai người bị chém nhiều nhất dao vô đầu và ngực. Anh Ney Bui lết được về đến nhà thì cũng gục ngã vì bị thương nặng và bị mất nhiều máu. Anh Ney Bui không chết nhưng anh phải vĩnh viễn bị mất một bàn tay.

Khu đồng cỏ chăn nuôi của gia đình tôi không còn an toàn nữa. Mẹ tôi quyết định đổi chỗ ở nhưng anh Ney Bui không muốn rời khỏi nơi có nắm mồ của người anh thân yêu. Mẹ tôi mua một con chó săn lớn và giao khu chăn nuôi cho anh Ney Bui cai quản. Mẹ tôi dọn nhà ra thị xã cho an toàn.

Một buổi chiều kia khi tôi đang ngồi đọc báo thì thấy anh Ney Bui xuất hiện trước cổng nhà tôi. Từ bao năm qua anh vẫn thường đến thăm mẹ tôi tuy anh cũng rất bận rộn công việc đồng áng và phụ giúp vợ buôn bán. Khu đồng cỏ của gia đình tôi thì phần lớn đã bị nhà cầm quyền "mượn" để làm khu quân sự và có lẽ sẽ bị mất vĩnh viễn.

Anh Ney Bui chào tôi rồi liền nói với vẻ không được bình tĩnh:

- Thằng ăn trộm... Thằng giết người... Thằng ăn trộm năm xưa... Tôi biết nhà của nó rồi. Thằng... Tôi đặt bàn tay tôi lên vai anh và hỏi:

- Có chắc là nó không anh Ney Bui?

- Tôi chắc chắn là nó. Gương mặt của nó, gương mặt có vết sẹo dài từ trên trán xuống má bên phải... Tôi không bao giờ lầm được. Tôi phải giết nó để trả thù cho anh tôi. Chính nó cũng giết ba anh mà. Rất tiếc là tôi...

Anh Ney Bui nhìn xuống bàn tay cụt rồi nhìn tôi. Tôi gật đầu để anh hiểu là tôi sẽ cùng anh tìm phương cách để trừng trị tên trộm của và giết người đó. Sau bữa cơm tối tôi tiễn anh ra về và hứa với anh là sẽ nghĩ cách để trừng trị kẻ gian ác kia.

Mấy ngày liền một câu hỏi cứ xuất hiện trong đầu tôi: Tôi phải làm sao để trả được thù mà không bị luật pháp trừng trị? Nếu tôi bị thất bại thì có thể tôi sẽ bị mất mẹ sớm. Mẹ tôi đã già và đang bệnh. Tôi cũng không muốn anh Ney Bui bị liên lụy vì anh đang bị tật nguyền và hơn nữa anh đang sống rất hạnh phúc với người vợ Việt hiền hậu, đảm đang và rất thương yêu anh. Tôi không muốn anh bị tù tội vì anh đã giúp đỡ cho gia đình tôi rất nhiều.

Mấy đêm liền tôi gần như thức trắng vì cứ mãi nghĩ cách trả thù nhưng càng nghĩ tôi lại càng quẩn trí hơn. Tôi không muốn tên trộm và giết người phải chết mà sống tàn tật.

***

Hôm nay tôi có hẹn với anh Ney Bui để anh cho biết nhà của tên trộm và giết người. Tôi đi mà trong lòng không vui vì chưa biết phải nói làm sao cho anh Ney Bui hiểu vì anh Ney Bui đặt mọi niềm tin nơi tôi. Anh tin là tôi sẽ có phương

cách giải quyết vì trong quá khứ bao lần anh nhờ tôi khi anh gặp khó khăn tôi đều giúp anh giải quyết được.

Đang suy nghĩ và lo lắng thì bỗng từ đâu có một đàn chim bay ngang trên đầu tôi. Chúng vừa bay vừa phát ra những tiếng kêu làm cho tôi chợt nghĩ ra một kế hoạch có thể thực hành được.

Tôi biết cách huấn luyện con chim để nó sẽ trở thành sát thủ và thay tôi trừng trị tên sát nhân; như vậy tôi sẽ không bị tội với luật pháp. Tôi vui mừng quá nên liền đi trở vô lại trong nhà. Tôi nhìn cái tủ đựng chén và thức ăn bỏ trống đã lâu. Cái tủ khá lớn và có hai cánh cửa bằng lưới. Hay quá! Tôi sẽ nuôi và huấn luyện con chim điều hâu trong đó.

Tôi đi trở ra đường quốc lộ. Tôi đón xe đi đến chỗ hẹn. Anh Ney Bui đã đứng đón tôi tại bến xe. Nhìn anh Ney Bui mà trong lòng tôi dâng lên một niềm thương mến anh vô cùng. Anh hiền hậu và chân thật quá.

Vừa gặp nhau tôi liền đưa anh Ney Bui vô quán nước vắng và nói rõ kế hoạch cho anh nghe. Anh Ney Bui vui mừng ra mặt, nhưng, liền sau đó anh đã nói ra những điều khó khăn mà anh biết:

- Chim điều hâu bây giờ khó bắt lắm. Chim điều hâu lớn nên khi bắt được thì người ta liền làm thịt ăn chứ không nuôi nữa. Nuôi điều hâu thì phải cho nó ăn thịt trong khi người còn chưa có đủ gạo để mà ăn thì làm gì có thịt cho nó. Kiếm một con chim điều hâu lúc này thì khó khăn vô cùng.

Tôi nhìn anh mà chưa biết phải nói gì. Kế hoạch tưởng sẽ tốt đẹp nào ngờ... Ngày trước mọi người dư ăn dư mặc bao nhiêu thì ngày nay... một người từng kiếm sống trong rừng cách dễ dàng như anh Ney Bui thế mà còn phải thốt ra lời cay đắng như vậy. Anh và tôi im lặng cũng có đến dăm ba phút thì bỗng anh lên tiếng với đôi con mắt mở lớn vẻ hớn hờ:

- Tôi nhớ ra rồi. Tôi biết một người là đồng bào với tôi đang nuôi một con chim chuyên ăn thịt và rất dữ nhưng nhỏ hơn con điều hâu. Con chim này có cánh dài và bay rất nhanh... nhanh như cắt. Đó là con chim cắt đó anh. Nó dữ và bắt mỗi độc đáo không thua gì con điều hâu, nhưng nó nhanh hơn nhiều...

- Có hy vọng gì không anh Ney Bui?

- Hy vọng lắm anh à. Tôi tin tôi sẽ có được con chim đó. Người đó chắc chắn giúp tôi khi biết tôi sẽ dùng con chim cho công việc gì. Tôi tin tưởng như vậy. Nếu anh đồng ý thì tôi đi ngay bây giờ và khi có kết quả tôi sẽ đến nhà cho anh biết tin ngay. Nếu chẳng may người đó không còn con

chim thì chúng ta cũng đã biết phải làm những điều gì rồi.

Và, để tránh sự chú ý của an ninh, tôi ngồi lại trong quán nhìn anh Ney Bui bước đi thật nhanh ra đường. Tôi không ngờ anh Ney Bui suy nghĩ và nói năng khác xa ngày trước nhiều quá. Có lẽ nhờ học nơi người vợ Việt mà anh Ney Bui đã thay đổi nhiều. Tôi nghĩ, với con chim cất thì sẽ dễ dàng cho tôi huấn luyện hơn. Tôi tin sẽ thành công.

Trên đường trở về lại nhà, tôi đã gặp và mua một cái tượng người giả bằng nhựa và dây của một nhà may quần áo nay đã nghỉ may.

***

Con chim về nhà tôi hôm nay nữa là vừa đúng bốn ngày. Bốn ngày qua tôi không cho con chim cất ăn bất cứ một thứ gì... mà chỉ cho uống nước thôi. Con chim bị đói nên lúc đầu nó còn nhảy lung tung trong cái chuồng nhưng bây giờ thì nó không còn hung hăng nữa. Tôi lấy một con chuột con đã chết và nhét vào con mắt của cái tượng mà tôi đã khoét đi từ khi đem về. Cái tượng có chiều cao bằng như người thật. Tôi đặt cái tượng ngay cửa ra vào nhà. Con chim cất nhìn chăm chăm vào con mồi vẽ thèm thường. Tôi cột chân con chim cất bằng sợi dây ny-lon. Khi tôi mở cửa chuồng con chim cất không thể bay ngay đến con mồi được mà phải chờ tôi ra dấu bằng cái chỉ tay và nói lỏng sợi dây thì con chim mới bay được đến con mồi. Và, đúng là nhanh như cất. Tôi vừa ra dấu chỉ tay về phía con mồi thì con chim...vèo một cái nó đã bay đến và dùng mỏ mổ vào con mồi rồi ngậm luôn trong miệng bay trở lại chuồng và... chén.

Ngày huấn luyện đầu tiên mà được như vậy là tôi đã toại nguyện lắm rồi.

Năm ngày sau tôi mới lại cho con chim cất ăn, nhưng, lần này với hai miếng thịt tươi nhỏ. Với một cú bay... nhanh như cất, con chim đã mổ vào hai miếng thịt thật gọn, nhẹ, ngay hai con mắt của cái tượng.

Tôi sẽ còn làm đi làm lại rất nhiều lần cho đến khi con chim thuần thục theo ý của tôi.

***

Hôm nay cũng vừa đúng năm ngày tôi chưa cho con chim của tôi ăn nên nó đã đói lắm rồi. Tôi mới mua thêm một cái tượng cũng y cái tượng cũ tại tiệm may hôm nào. Cái tượng mới tôi đặt cách xa cái tượng cũ khoảng năm thước và tôi đặt lên hai con mắt của cái tượng mới hai miếng thịt. Con chim cất nhìn tôi rồi nhìn hai cái tượng. Tôi bước đến một cái hộp mà tôi đã để trước trên

bàn và lấy ra một con chim sẻ nhưng đã chết và cầm trong tay. Tôi mở cửa chuồng cho con chim cất của tôi rồi bước đến bên cái tượng cũ. Tôi chỉ tay vào hai con mắt của cái tượng cũ, cái tượng không có hai miếng thịt và ra dấu cho con chim bay đến mổ vào đó. Con chim ngập ngừng khoảng một hai giây và rồi nó cũng làm theo ý muốn của tôi. Con chim cất lao thật nhanh như mũi tên và đến mổ vào hai con mắt của cái tượng làm lủng hai cái lỗ thật lớn. Và, lần này nó không bay trở về lại chuồng mà nó đứng trên đầu cái tượng nhìn tôi như chờ đợi để được nhận phần thưởng. Tôi ra dấu cho con chim cất bay trở lại chuồng và tôi đi đến chuồng thưởng công cho nó con chim sẻ mà tôi đang cầm trong tay.

Tôi không ngờ con chim cất của tôi lại thông minh đến như vậy. Tôi nghĩ là tôi đã may mắn, may mắn đến độ không ngờ. Tôi nghĩ đến anh Ney Bui với cái miệng cười mà hai hàm răng đã bị cà gần sát tới nướu. Chính nhờ anh Ney Bui và người anh xấu số Ney Brôn mà tôi đã biết cách cũng như biết kiên nhẫn để huấn luyện con chim dữ trở thành con vật phục vụ theo ý mình muốn. Từ nay tôi sẽ cho con chim cất của tôi ăn mỗi ngày và tôi sẽ tập cho nó mổ nát cái đầu của cái tượng ra.

***

Đến hôm nay nữa là vừa đúng bảy tháng tôi đã huấn luyện con chim cất thi hành theo đúng ý của tôi với sự chứng kiến của anh Ney Bui. Tôi đã tập cho con chim biết tấn công vào bất cứ cái tượng nào mà tôi ra dấu, và, chỉ tấn công duy nhất vào hai con mắt mà thôi. Tôi muốn tên giết người không được chết. Tôi muốn tên đó bị tàn tật mà thôi. Tên đó sẽ bị đui hai con mắt để vĩnh viễn phải sống trong đen tối âm u của những ngày còn lại trên cõi đời.

Mỗi lần con chim cất của tôi thực tập trên cái tượng và dù cái tượng đó tôi đặt bất cứ ở đâu, thì, sau khi thực tập xong con chim cất của tôi cũng bay thẳng về nhà. Những lần sau đó tôi chỉ tay đến cái tượng, con chim cất hiểu ngay đó là một mệnh lệnh phải thi hành để rồi sau đó nó sẽ nhận được phần thưởng là hai con chim sẻ thay vì phải bị bỏ đói nhiều ngày. Tôi nể phục hai anh em Ney Brôn và Ney Bui đã biết cách làm cho con thú dữ phải biết vâng lời. Thất bại từ lại bằng cách cho ăn ít đi thì dù đó là việc làm đối với con vật cũng là hành động quá dã man rồi. Vậy mà chế độ này lại hành động như vậy đối với con người.

Năm lần sau cùng tôi đã giao nhiệm vụ cho con chim thực hành gần nhà của anh Ney Brui, cách xa nhà tôi mười lăm cây số, và, cũng thành công như ý muốn. Tôi quyết định một ngày không xa con chim cất của tôi sẽ thật sự thi hành điều mong chờ của anh Ney Brui và tôi.

***

Còn một tuần đúng thì nhà cầm quyền thành phố sẽ làm lễ kỷ niệm ngày cướp được miền Nam Việt Nam tự do. Ngày đó, theo thông lệ thì nhà cầm quyền sẽ cho công nhân viên nghỉ để đi tham dự buổi lễ. Như vậy thì sẽ có nhiều người chứng kiến nạn nhân bị thương là do bởi con chim gây ra nên công an không cần phải mất nhiều thời gian để điều tra.

Sáng sớm ngày 30 tháng tư năm... tôi đặt con chim cất trong túi vải và đeo lên vai rồi đi đến địa điểm tổ chức và cũng rất gần cửa tiệm bán phụ tùng xe đạp của kẻ sát nhân.

Tôi chọn chỗ đứng bên một thân cây lớn cách cửa tiệm của tên sát nhân khoảng hai mươi lăm thước. Đây là lần đầu tiên tôi cho con chim cất của tôi thực hành nơi con người đang còn sống và ở một khoảng cách vừa phải nên tôi hơi run tay vì lo sợ con chim sẽ hành động lầm vô người khác.

Người đi xem mỗi lúc mỗi đông hơn. Hiện tại không có một người nào đứng bên cạnh tôi hay để ý đến tôi. Trong khi chờ cho kẻ sát nhân xuất hiện, tôi nhìn con chim, con chim nhìn tôi chờ lệnh như bao lần thực tập vừa qua. Tôi vọt lên đầu nó như đặt hết kỳ vọng vô nó. Vừa ngay lúc đó tên sát nhân bước ra đứng trước cửa tiệm. Cơ hội đến. Thật bình tĩnh, tôi đưa con chim lên cao ngang tầm mắt và chuẩn bị chỉ tay về phía tên sát nhân thì, ngay khi đó có một đứa bé con khoảng bốn năm tuổi từ trong nhà chạy ra và ôm lấy chân kẻ sát nhân. Hấn cúi người xuống bồng đứa bé lên tay. Đứa bé gái kháu khỉnh ôm chặt lấy cổ kẻ sát nhân nũng nịu làm tôi phải khựng lại. Nhìn kẻ từng giết ba tôi và người bạn Thượng cười giỡn với đứa bé gọi cho tôi nhớ lại hình ảnh ngày nào ba tôi và tôi cũng có những tháng ngày vui cười bên nhau trên khu đồng cỏ. Nhìn đứa bé gái với hai con mắt tròn xoe và hai cái má phúng phính làm tôi không nỡ ra tay ngay. Nghĩ đến đôi con mắt thơ ngây của đứa bé đó phải nhìn thấy ba nó bị đui mù và rồi hai cha con sẽ không còn có được những cảnh vui cười như hiện tại, và, dĩ nhiên cuộc sống của gia đình đứa bé đó chắc chắn sẽ là những tháng

ngày buồn thảm kéo dài chưa biết đến khi nào mới nguôi... làm lòng tôi chùng xuống.

Tôi nhìn kẻ sát nhân và nhìn đứa bé rồi tự hỏi: Có nên hành động không khi mà ba tôi và người bạn Thượng cũng đã chết từ lâu rồi? Thủ hận mãi thì hận thù sẽ triền miên không biết đến bao giờ mới chấm dứt. Tại sao tôi không tha thứ cho kẻ thù và như vậy có lẽ lương tâm tôi sẽ yên ổn hơn trong những ngày còn lại trên cõi đời này. Nếu kẻ thù của tôi có bị đui cả hai con mắt rồi thì tôi sẽ nhận được gì khi đứa bé kia không còn có những nụ cười hồn nhiên thơ ngây nữa.

Tôi quyết định tha cho tên cướp của giết người. Tôi tha cho hắn cũng vì tôi thương đứa bé gái sẽ phải sống những ngày tuổi thơ đau buồn. Những đứa bé thơ trên quê hương miền Nam thương yêu của tôi đã phải chịu quá nhiều đau khổ mất mát và thiếu ăn kể từ sau ngày 30 tháng tư năm 1975 vì những người cha, những người thân của những đứa bé thơ đó đã cầm súng quyết chống lại bọn cướp nước nên rồi phải chịu tù tội, chịu đọa đầy, mà một số không nhỏ phải bỏ xác nơi rừng thiêng nước độc chỉ vì đã tin vô những lời dụ dỗ hòa giải hòa hợp của bọn cướp nước.

Trước khi rời khỏi nơi đang đứng, tôi nhìn lại tên giết ba tôi và anh Ney Brôn với lòng không còn thù hận. Tôi nhìn đứa bé và thầm mong cho nó được vui cười và hạnh phúc mãi mãi bên người đã từng nhúng tay vô máu để cướp đi mạng sống của hai người. Tôi bước từng bước chậm rãi đi về hướng có ngôi chợ. Ngôi chợ mà những ngày còn ấu thơ tôi được theo ba tôi mỗi khi ông đi giao hàng là những sản phẩm nuôi và trồng trong nông trại. Những lần như vậy tôi luôn được ba cho ăn tô bún bò Huế có chút ớt cay cay và rồi sau khi ăn xong tôi cũng luôn được uống ly sữa đậu nành lạnh.

Tôi đi vô chợ và đi đến gian hàng bán chuột. Tôi mua mười con chuột con với một cái lồng. Con chim cất của tôi rất xứng đáng được nhận những phần thưởng mặc dù hôm nay và mãi mãi về sau nó sẽ không cần phải làm một việc gì cho tôi cả. Tôi cũng ghé vô tiệm tạp hóa mua nửa lít rượu đế. Tối nay anh Ney Brui sẽ đến nhà để nghe tôi kể về kết quả. Tôi sẽ cố gắng giải thích, tôi sẽ cố gắng thuyết phục cho anh hiểu. Và, tôi tin anh cũng sẽ đồng ý với quyết định của tôi mặc dù truyền thống của sắc tộc M'Nông là phải trả thù cho những người thân đã bị sát hại.

Thành phố chiều nay có nhiều nắng nên ấm và đẹp hơn mọi ngày. Nhiều người đang đi trên đường phố ngược chiều với tôi đã nở nụ cười

thật tươi với tôi khi tôi nhìn ngay mặt họ. Có lẽ họ cũng muốn hoà chung một niềm vui với tôi chăng.

Tôi lại nghĩ đến đôi mắt thơ ngây với hai cái má phúng phính cùng nụ cười của đứa bé. Kỷ niệm thời thơ ấu của tôi trên cánh đồng cỏ xanh tươi mượt mà bên cạnh dòng suối mát lạnh chợt hiện ra trước mắt làm tôi xúc động. Tôi nhìn con chim và ôm nó sát vô mình tôi hơn, nhưng, mắt của nó cứ nhìn chăm chăm đến mấy con chuột con đang chạy lung tung trong cái lồng chữ nó không màng gì đến cử chỉ âu yếm của tôi đang dành cho nó. Con chim hiện tại thật hiền và thật ngoan. Nhưng, khi cần thì nó chính là con chim sát thủ rất nguy hiểm./.

Topa (Hòa Lan)

THỤY BÂY GIỜ VỀ ĐÂU ?

Trương Phong Ba

(Viết để nhớ ngày Du Tử Lê người tình của Thụy ra đi về miền thơ vĩnh hằng)

Thụy ơi Thụy đã về đâu?
Bao năm vẫn nặng khối sầu tương tư
Tim còn nhói bởi tạ từ
Hỏi xem trời đất Thụy chừ nơi mô?
Văn chương thơ phú cơ đồ
Vô vàn lời ngọc điểm tô thắm tình
Đã tường bóng Thụy vô minh
Cần khôn sâu thăm tử sinh đến rồi
Thụy ơi người đã xa xôi
Quanh co mấy lối về ngòi trần gian
Mong nhau từ phía ngút ngàn
Người tìm Thụy cũng vái van muôn trùng
Trống âm điểm tiếng tận cùng
Cho tan hồn phách lâm chung chia rời
Về bùa lên giấy dó phơi
Tứ thơ rậm rối bởi bởi oan khiên
Đốt lên cho cháy lời nguyện
Khói hương tân mạn khắp miền hư hao
Người đi vào cuộc chiêm bao
Chốn mơ mộng mị thanh tao cuối chiều
Thụy ơi mang phận Thúy Kiều
Giữa thiên hạ chịu muôn điều đối gian
Sao nghe réo rắt cung đàn
Thụy ơi đời đã chứa chan đỉnh sầu...

TRỜI NGHIÊNG XUỐNG MỘT VÀNH KHĂN XÔ

(Viết về Du Tử Lê và nàng thơ tên Thụy)

Anh đã về với thiên thu
Trời nghiêng mây trắng cho phù vân trôi
Như khăn tang phủ qua đời
Thu phai man mác ai ngồi tiêu dao?

Ai mơ một cõi chiêm bao
Có nàng thơ Thụy tuổi nào yêu đương
Thụy ơi dấu bạc môi hương
Trăm năm đã cạn vẫn tương tư người

Câu thơ đã viết lên đời
Ngàn năm sẽ mãi Thụy ơi ! Thụy à ! ...
Vọng vào nhật nguyệt ề... a...
Cho nhau tình đẹp ngọc ngà muôn sau

Thụy đừng mắt liếc mày cau
Đừng dùng dằng giận cho nhau hồn thơ
Bây chừ gửi gắm cung tơ
Đàn rung rung giữa đôi bờ phân ly

À...ơ... Ngày ấy nhu mì
Thụy che nghiêng nón kinh kỳ xiêu xiêu
Đời nhau đếm bước bao nhiêu
Mà giờ ngàn dặm vẫn nhiều tâm giao

Thôi giờ đất thấp trời cao
Cỏ thơm, hoa thắm, nắng đào, gió ru
Yên phần ngủ dưới thiên thu
Tay buông trống một cõi mù nhân gian

Thôi thì hương khói vái van
Nơi thiên hạ ấy, nơi nàng Thụy ơi !

Nơi Du Tử Lê:
"Hãy nói về cuộc đời
Khi tôi không còn nữa
Sẽ lấy được những gì
Về bên kia thế giới
Ngoài trống vắng mà thôi
Thụy ơi, và tình ơi !..."(*)

(*) trong Khúc Thụy Du của Du Tử Lê

Trương Phong Ba

Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng

Lễ Tưởng Niệm Thuyền Nhân Tử Nạn

Almere 22/9/2019 (VNNS). Nhằm tưởng niệm các đồng bào tử nạn trên con đường vượt thoát ngục tù cộng sản để tìm tự do, vào trưa ngày 22 tháng 9 năm 2019, Cộng Đồng Người Việt Ty Nạn Cộng Sản tại Hoà-Lan đã tổ chức lễ tưởng niệm tại tượng đài thuyền nhân đặt trong khuôn viên chùa Vạn Hạnh thuộc thành phố Almere. Hơn 100 đồng hương đã đến tham dự buổi lễ và có sự hiện diện của một số đại diện các đoàn thể gồm Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hoà-Lan, Giáo Xứ Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo Việt Nam, Gia Đình Quân Cán Chính Việt Nam Cộng Hoà và cơ sở Đảng Việt Tân tại Hoà-Lan. Được biết, ban chấp Hành Cộng Đồng đã dựa theo ý kiến chung trong các phiên họp khoáng đại để chọn tuần lễ thứ ba trong tháng 9 hàng năm tổ chức lễ tưởng niệm thuyền nhân tử nạn.

Buổi lễ năm nay được tổ chức dưới thời tiết tốt đẹp, cờ Việt Nam và Hoà-Lan phất phới bay trong gió trước bàn thờ tổ quốc và tượng đài thuyền nhân. Biểu ngữ với hàng chữ “Tưởng Niệm Thuyền Nhân Tử Nạn” và tiếng Hoà-Lan “Herdenking voor omgekomen

bootvluchtelingen” càng làm tăng lên không khí trang trọng của buổi lễ.

Khoảng 13g30 buổi lễ bắt đầu với nghi thức rước đại kỳ đến tượng đài, Dưới sự hướng dẫn của xướng ngôn viên Trần Văn Thắng, mọi người cùng hướng về bàn thờ tổ quốc chào cờ và hát quốc ca Việt Nam và Hoà Lan. Tiếp theo đó, ông chủ tịch cộng đồng Nguyễn Quang Kế đã đại diện Cộng Đồng đến dâng hoa trước tượng đài thuyền nhân và ngỏ lời chào mừng đồng hương hiện diện trong buổi lễ. Sau đó, 3 vị đại diện đoàn thể đã đến dâng hương trước bàn thờ tổ quốc. Mọi người cùng bồi hồi tưởng nhớ đến thuyền nhân tử nạn trong bài văn tế nói lên thảm cảnh của dân tộc Việt Nam khi cộng sản xâm chiếm Việt Nam vào ngày 30 tháng 4 năm 1975, hàng triệu người Việt Nam đã phải bỏ nước ra đi tìm tự do và hàng trăm ngàn người đã phải bỏ mình trong cuộc trốn chạy cộng sản này.

Các đại diện đoàn thể của Hội Phật Giáo, Công Giáo, Gia Đình Quân Cán Chính Việt Nam Cộng Hoà và đảng Việt Tân cũng đều đến trước lễ đài để đặt vòng hoa tưởng niệm thuyền nhân. Sau đó nghi thức cầu nguyện của Phật Giáo do Hoà Thượng Thích Minh Giác chủ trì, nghi thức cầu nguyện công giáo do ông Nguyễn Hữu Phước đại diện Giáo Xứ Thánh Mẫu các Thánh Tử Đạo tại Hoà-Lan tiến hành.

Các vị đại diện đoàn thể cho Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hoà-Lan (ông Trần Văn Thắng), Gia Đình Quân Cán Chính Việt Nam Cộng Hoà (ông Trần Quốc Sùng), Giáo Xứ Thánh Mẫu Các Thánh Tử Đạo (ông Nguyễn Hữu Phước), cơ sở đảng Việt Tân tại Hoà-Lan (ông Nguyễn Đắc Trung) và một đồng hương cũng bày tỏ cảm tưởng trong buổi lễ. Nội dung nói lên sự tàn ác của cộng sản đối với dân tộc Việt Nam và chủ nghĩa cộng sản là một thảm họa của thế giới, nó đi đến đâu thì gieo rắc tang thương đến đó, và người dân Việt Nam hiện nay vẫn chưa có Tự Do. Những người may mắn an bình đến bến bờ tự do tại hải ngoại cần siết chặt tay nhau để hỗ trợ cho đồng bào trong nước đang đấu tranh cho Tự Do, Dân Chủ và Nhân Quyền tại Việt Nam.

Mọi người hiện diện trong buổi lễ cùng đến trước tượng đài thuyền nhân dân hương cầu nguyện cho những người đã mất trên đường vượt biên, vượt biển,

Sau khi buổi lễ kết thúc, mọi người cùng dùng tiệc trà do chùa Vạn Hạnh khoản đãi.

Thế Truyền tường thuật

Hòa thượng Thích Minh Giác chủ trì chùa Vạn Hạnh

Ông Trần Văn Thắng xướng ngôn viên

Ông Nguyễn Hữu Phước đại diện giáo xứ NVCTTĐVN/HL

Ông Nguyễn Quang Kế Chủ tịch CĐ

Ông Trần Quốc Sùng đại diện Gia đình QCC/VNCH/HL

Ông Nguyễn Đắc Trung đại diện Đảng bộ Việt Tân / Hòa Lan

Đồng hương chia sẻ cảm nghĩ

“Bữa cơm Tình Thương” Yếm Trợ Thương Phế Binh Việt Nam Cộng Hoà

Den Bosch 13/10/2019 (VNNS). Vào trưa ngày 13/10/2019 tại hội trường Nico Schuurmanhuis ở thành phố Den Bosch, Gia Đình Quân Cán Chính Việt Nam Cộng Hoà tại Hoà-Lan đã tổ chức một “Bữa Cơm Tình Thương” để yếm trợ Thương Phế Binh Việt Nam Cộng Hoà còn đang sinh sống ở quê nhà. Một số đồng hương và đại diện hội đoàn đã đến tham dự bữa cơm. Buổi lễ khai mạc lúc 14g00 với nghi thức chào cờ, hát quốc ca và tưởng niệm đến những chiến sĩ hy sinh vì tổ quốc và đồng bào bỏ mình trên đường tìm Tự Do, sau đó xướng ngôn viên Trần Văn Thắng đã mời 3 vị đại diện hội đoàn đến dâng hương trước bàn thờ tổ quốc.

Ông Trương Hải, Hội trưởng Gia Đình Quân Cán Chính VNCH trong diễn văn khai mạc đã bày tỏ lòng cảm tạ đồng hương đã luôn tích cực hỗ trợ các công tác của hội trong việc trợ giúp thương phế binh, nhờ đó phần nào đã xoa dịu những vết thương của các anh và gia đình của họ trong

hoàn cảnh sống khó khăn tại Việt Nam. Trong dịp này ông cho biết do tình trạng sức khỏe, nên ông tạm ngưng trách vụ hội trưởng Gia Đình QCC/VNCH và ông Trần Văn Thắng sẽ thay thế ông trong trách vụ Xử Lý Thường Vụ Hội Trưởng cho đến ngày bầu Tân Ban Chấp Hành của hội. Sau đó là phần phát biểu của đại diện các hội đoàn: ông Nguyễn Quang Kế, chủ tịch Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hoà-Lan; ông Ngô Thụy Chương, Tổng Thư Ký Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hoà-Lan và ông Đinh Ngọc Hiến, đại diện cơ sở đảng Việt Tân tại Hoà-Lan. Các vị đại diện hội đoàn bày tỏ lòng tri ân đến các chiến sĩ Việt Nam Cộng Hoà đã chiến đấu bảo vệ cho Tự Do của miền Nam Việt Nam. Tiếc thay, ngày 30 tháng 4 năm 1975 miền Nam Việt Nam đã rơi vào tay cộng sản và kể từ đó người chiến sĩ Việt Nam Cộng Hoà còn ở lại trong nước đã chịu cảnh tù đày, phân biệt đối xử của cộng sản. Cuộc sống của người thương phế binh của Việt Nam Cộng Hoà lại càng bi thảm, nhiều người đã mất do không chịu đựng nổi cuộc sống mưu sinh đầy khó khăn, và khi tuổi tác ngày càng cao. Các vị đại diện hội đoàn cũng bày tỏ lòng cảm phục đối với Gia Đình Quân Cán Chính VNCH tuy rời xa quê hương nhưng không quên đồng đội đã tổ chức các bữa cơm để yểm trợ thương phế binh.

Tiếp theo đó, mọi người đã dùng bữa cơm thân mật với các món ăn thật ngon được chuẩn bị chu đáo do các chị trong Gia Đình Quân Cán Chính VNCH và thân hữu đóng góp.

Mọi người cũng được thưởng thức một chương trình văn nghệ cây nhà lá vườn nhưng không thiếu phần đặc sắc, các tà áo dài phất phới trong các bản hợp ca, đơn ca càng làm tăng phần sinh động trong hội trường.

Trước khi chương trình kết thúc, ông Trần Văn Thắng đã công bố kết quả tài chánh thật tốt đẹp do sự đóng góp nhiệt tình của người tham dự và một số ân nhân không hiện diện trong bữa cơm. Sau đó mọi người cùng chụp hình lưu niệm trước khi chia tay.

Thế Truyền tường thuật

Tin Hòa Lan

Nội Các Rutte III Mất Đa Số Quá Bán Tại Hạ Viện

Như đã từng trình bày trong mục này, Nội Các thứ ba do Thủ Tướng Mark Rutte cầm đầu được thành lập vào tháng Mười năm 2017 sau cuộc bầu cử Hạ Viện vào tháng Ba cùng năm, với sự ủng hộ của một liên minh thân chính gồm bốn đảng VVD, CDA, D66 và ChristenUnie, có tổng cộng 76 Dân Biểu trên tổng số 150 Dân Biểu tại Hạ Viện. Điều đó có nghĩa là tại Hạ Viện liên minh nói trên chỉ quá bán với vốn vẹn 1 Dân Biểu. Tại Thượng Viện, liên minh này có lúc đó có một đa số quá bán là 38 trên 75 Thượng Nghị Sĩ. Tuy nhiên, sau cuộc bầu cử Thượng Viện vào tháng Năm 2019, Nội Các Rutte III đã mất đa số tại Thượng Viện, chỉ còn giữ lại được 32 ghế trong cơ quan lập pháp này.

Năm tháng sau, tức là tháng Mười năm nay, Nội Các Rutte III lại còn mất luôn đa số quá bán rất mong manh tại Hạ Viện. Nguyên nhân là việc một Dân Biểu thuộc khối VVD (VVD-fractie) mang tên Wybren van Haga bị trục xuất ra khỏi khối đó. Ông Van Haga vốn là một doanh nhân bất động sản, chuyên cho thuê nhà ở. Không lâu sau khi trở thành Dân Biểu cho đảng VVD vào năm 2017, ông Van Haga bị đảng này yêu cầu “Ủy Ban Bảo Vệ Sự Chính Trực”

(Integriteitscommissie) của đảng điều tra vì bị tình nghi là đã kinh doanh trái phép khi cho thuê nhà tại Amsterdam. Vào tháng Tư năm 2018, Ủy Ban nói trên công bố bản phúc trình kết luận rằng ông Van Haga đã không hành xử một cách quá sai trái (“niet ernstig verwijtbaar”), tuy nhiên ông phải chấm dứt mọi hoạt động kinh doanh nếu muốn tiếp tục làm Dân Biểu. Ông Van Haga

lúc đó đã hứa là sẽ không tiếp tục tham gia vào việc điều hành doanh nghiệp của mình cũng như việc cho thuê nhà cửa nữa.

Thế nhưng, cuối tháng Chín vừa qua, đài truyền hình SBS 6 lại loan tin rằng vào đầu năm 2019 doanh nghiệp bất động sản của ông Van Haga không những đã hoạt động trái phép trong việc bảo trì một ngôi chung cư tại Haarlem, mà chính ông ta lại còn đích thân nhúng tay vào việc đó. Ngôi chung cư nói trên là một di tích lịch sử cấp quốc gia (rijksmonument). Khi muốn bảo trì hay sửa chữa nó thì chủ nhân cần có sự cho phép của cơ quan hữu trách. Doanh nghiệp của ông Van Haga làm chủ ngôi di tích quốc gia này nhưng lại không xin phép khi bắt đầu công việc bảo trì. Sau khi được một cư dân trong ngôi chung cư nói trên cho hay thì chính quyền địa phương ở Haarlem đã tức khắc đình chỉ mọi công việc bảo trì tại đây. Theo lời kể lại của những người sinh sống trong khu chung cư này thì ông Van Haga sau đó đã đến tận nơi để vận hỏi một cách rất hung dữ ai là người đã mách tin cho chính quyền địa phương biết. ("Hij was woest en wilde weten wie de gemeente had gebeld.")

Sau khi các sự kiện nêu trên được công bố thì khối VVD tại Hạ Viện đã quyết định trục xuất ông Van Haga vì ông ấy đã không giữ lời hứa. Ông Van Haga lúc đó tuyên bố là sẽ suy nghĩ có nên trả ghế Dân Biểu lại cho đảng VVD, nghĩa là sẽ từ chức và rời Hạ Viện, hay sẽ tiếp tục giữ ghế này với tư cách là một Dân Biểu độc lập. Đầu tháng Mười, ông ta tuyên bố sẽ tiếp tục ở lại Hạ Viện với tư cách Dân Biểu độc lập để đại diện cho giới doanh nhân ...

Sự kiện này, như đã nói, đã khiến cho Nội Các Rutte III mất đi đa số quá bán tại Hạ Viện. Thông thường thì điều đó rất có thể đưa đến sự sụp đổ của một nội các, gây lên một cơn khủng hoảng chính trị. Nhưng trong trường hợp của Nội Các Rutte III, sự mất đa số nói trên đã không tạo

ra dấu hiệu khủng hoảng nào trên chính trường Hòa Lan. Mọi việc đều yên tĩnh. ("De coalitie raakte de meerderheid kwijt in de Tweede Kamer. Maar niemand ligt er wakker van.") Giới quan sát chính trị dự đoán rằng Thủ Tướng Rutte và nội các do ông cầm đầu sẽ có thể đi đến thỏa hiệp với từng đảng đối lập riêng lẻ để tạo ra đa số cho từng dự luật cá biệt. Đôi khi nó sẽ liên minh với đảng PvdA, có lúc lại hợp tác với đảng GroenLinks. Nói một cách khác: Nội Các Rutte III sẽ áp dụng chính sách "chia để trị" đối với khối đối lập để có thể tiếp tục cầm quyền. Tương lai sẽ cho biết dự đoán này có chính xác hay không.

13/10/2019

(Ông Năm Chuột tổng hợp các sự kiện và ý kiến lấy từ báo chí, đài phát thanh, đài truyền hình và mạng lưới thông tin toàn cầu.)

*****

Ký hữu

*Mạc mạc trần ai mẫn thái không,
Bế môn cao chằm ngoạ kỳ trung.
Nhất thiên minh nguyệt giao tình tại,
Bách lý Hồng Sơn chính khí đồng.
Nhãn để phù vân khan thế sự,
Yêu gian trường kiếm quả thu phong.
Vô ngôn độc đối đình tiền trúc,
Sương tuyết tiêu thời hợp hoá long*

Nguyễn Du
(Thanh Hiên thi tập)

Gởi Bạn

*Mịt mù bụi vẫn thái không
Sơn môn khép cánh giữa lòng gổ cao
Một trời trắng sáng tình giao
Non Hồng dậm dậm khí hào man man
Biển dâu mắt ghé mây ngàn
Ngang lưng trường kiếm quảy vàng gió thu
Lặng nhìn trúc giữa thâm u Tuyết tan sương
nhạt vút mù rồng bay*

(Nguyễn Hoàn Nguyễn chuyển dịch thoát
sang thể lục bát)

Tin Thế Giới (HQT t.h)

VOA: Chủ tịch Tập cảnh báo âm mưu chia rẽ Trung Quốc

Chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình hôm 13/10 cảnh báo rằng bất kỳ âm mưu nào nhằm chia rẽ Trung Quốc sẽ bị đập tan, theo Reuters.

“Bất kỳ ai âm mưu chia rẽ Trung Quốc tại bất kỳ nơi nào của đất nước sẽ bị nghiền nát”, ông Tập nói với Thủ tướng Nepal Sharma Oli trong cuộc gặp hôm 13/10, theo kênh truyền hình nhà nước CCTV. “Bất kỳ thế lực bên ngoài nào ủng hộ các âm mưu như vậy nhằm chia rẽ Trung Quốc sẽ bị người dân Trung Quốc coi là những kẻ ảo tưởng”.

Ông Tập hôm 12/10 trở thành chủ tịch Trung Quốc đầu tiên tới thăm Nepal trong vòng 22 năm. Tin cho hay, hai bên dự kiến sẽ ký một thỏa thuận kéo dài đường xe lửa nối Nepal và Tây Tạng. Theo CCTV, ông Oli nói với ông Tập rằng Nepal sẽ chống lại bất kỳ “các hoạt động chống Trung Quốc” nào trên lãnh thổ nước này.

Trong khi tìm cách giải quyết cuộc chiến thương mại với Mỹ, Trung Quốc còn phải đối mặt với các cuộc biểu tình phản đối Bắc Kinh ở Hong Kong.

BBC: Bão Hagibis khiến Nhật Bản phải triển khai lực lượng cứu hộ quân sự

Nhật Bản triển khai hàng chục nghìn binh sĩ và nhân viên cứu hộ sau khi một trong những cơn

bão mạnh nhất trong nhiều năm ập đến, làm ít nhất 18 người thiệt mạng.

Bão Hagibis đã đổ bộ vào phía Nam Tokyo vào thứ Bảy, di chuyển về phía Bắc và gây ra lũ lụt nghiêm trọng. Mười ba người mất tích do cơn bão, đài truyền hình công cộng NHK cho biết. Ở trung tâm quận Nagano, nước bao quanh các tàu cao tốc nổi tiếng của Nhật Bản trong khi máy bay trực thăng phải bốc đi những cư dân mắc kẹt từ trên các nóc nhà. Tổng cộng có 27.000 quân đội và các đội cứu hộ khác đã được triển khai trong các hoạt động cứu trợ, chính phủ cho biết. Khoảng 400.000 ngôi nhà bị mất điện với nước chảy cũng ập đến. Dịch vụ xe lửa và các chuyến bay bị hủy bỏ dưới sự đe dọa cơn bão Hagibis đang mạnh trở lại. Đến Chủ nhật, cơn bão đã suy yếu và rời khỏi đất liền. Cơn bão đã khiến một số trận đấu bóng bầu dục World Cup bị hủy bỏ nhưng trận đấu quan trọng giữa Nhật Bản và Scotland sẽ diễn ra vào Chủ nhật.

RFA: Cảnh sát Hong Kong mua binh hơi cay có tác dụng mạnh hơn từ Trung Quốc

Cảnh sát Hong Kong vừa mua một loạt binh hơi cay mới từ Trung Quốc, trang South China Morning Post trích các nguồn tin cho biết như vậy hôm 11/10.

Theo SCMP, các binh hơi cay loại mới có tác dụng mạnh hơn so với các loại lựu đạn cay cũ, và được đội chống bạo động của Trung Quốc sử dụng. Theo các nguồn tin mà SCMP có được, loại binh mới được phân phát cho cảnh sát chống bạo động hồi tuần trước có thể phát nổ và bắn ra hơi cay trong khoảng thời gian là 1,2 giây sau khi được ném ra, nhanh hơn so với khoảng thời gian là 1,5 giây mà lựu đạn cay kiểu cũ có. Với thời gian ngắn như vậy, người biểu tình sẽ không kịp để phản ứng tránh. Ngoài ra, loại binh hơi cay này có thể bắn ra từ loại súng có tầm xa lên đến 100 mét, xa hơn mức bắn của loại súng cũ vốn chỉ có 80m. Các nguồn tin không cho biết cụ thể số lượng binh hơi cay mới được cảnh sát Hong Kong nhập về là bao nhiêu.

Từ khi những cuộc biểu tình đòi dân chủ ở Hong Kong nổ ra vào tháng 6 đến nay, cảnh sát Hong Kong đã phải dùng gần 5.000 bình hơi cay đối với người biểu tình.

DKN: Thượng nghị sĩ Mỹ đến buổi sáng, buổi chiều Trường đặc khu Hồng Kông hủy họp

Trường đặc khu Hồng Kông Lâm Trịnh Nguyệt Nga (Carrie Lam) vào sáng thứ Bảy (12/10) đã hủy cuộc họp với Thượng nghị sĩ đảng Cộng hòa Ted Cruz, chính trị gia cao nhất của Hoa Kỳ đến thăm thành phố kể từ khi các cuộc biểu tình yêu cầu dân chủ diễn ra hơn bốn tháng trước.

"Việc bà Lâm hủy cuộc họp không phải là biểu hiện của sức mạnh, mà là biểu hiện của sự yếu đuối. Đó là biểu hiện của nỗi sợ hãi người biểu tình trên đường phố Hồng Kông", ông Cruz nói với các nhà báo ở đặc khu. Thượng nghị sĩ chia sẻ, ông mong muốn gặp bà Lâm trong cuộc họp diễn ra vào buổi chiều thứ Bảy, nhưng khi tới Hồng Kông vào buổi sáng, ông Cruz nhận được thông báo cuộc họp đã bị hủy. Thượng nghị sĩ Ted Cruz cũng cho biết, trước đó Văn phòng của bà Lâm đã yêu cầu, cuộc họp giữa hai bên phải hoàn toàn bí mật và ông không được tiết lộ với giới truyền thông về những gì Trường đặc khu phát biểu. Trong nhiều tháng, Hồng Kông đã bị tê liệt bởi các cuộc biểu tình kêu gọi dân chủ và kêu gọi chống lại sự tàn bạo của cảnh sát. Thuộc địa cũ của Anh được trả lại cho Trung Quốc vào năm 1997 dưới mô hình "một quốc gia, hai chế độ", nhưng nhiều người ở Hồng Kông cáo buộc Bắc Kinh làm xói mòn các quyền tự do của họ.

"Tôi ủng hộ người dân Hồng Kông kêu gọi chính phủ Trung Quốc thực hiện lời hứa duy trì tự do chính trị mà họ đã tuyên bố với thế giới". Ông ủng hộ phong trào biểu tình phi bạo lực và ủng hộ những nhà hoạt động dân chủ ôn hòa mà ông đã gặp.

BBC: Mỹ tăng áp lực ngăn chặn Thổ Nhĩ Kỳ tấn công người Kurd

Thổ Nhĩ Kỳ đang tiếp tục cuộc tấn công vào các khu vực do người Kurd nắm giữ ở Syria.

Bộ trưởng Quốc phòng Mỹ, Mark Esper cảnh báo về "hậu quả nghiêm trọng" trong khi Bộ trưởng Tài chính Steven Mnuchin đưa ra triển vọng về các biện pháp trừng phạt mới. Quyết định rút quân của Tổng thống Donald Trump làm nảy sinh cuộc xâm nhập và tấn công của Thổ Nhĩ Kỳ.

Ông Trump nói rằng ông muốn đàm phán về một thỏa thuận ngừng bắn giữa Thổ Nhĩ Kỳ, đồng minh Nato, và người Kurd. Tổng thống Thổ Nhĩ Kỳ Recep Tayyip Erdogan, tuy nhiên, nói rằng hoạt động quân sự sẽ tiếp tục. Các nhà lãnh đạo người Kurd cáo buộc Mỹ đâm dao sau lưng họ. Trong khi đó, Lầu Năm Góc nói các lực lượng Mỹ ở gần thị trấn Kobane - không nằm trong cuộc rút quân của Mỹ - đã nằm dưới tầm hỏa lực pháo kích của Thổ Nhĩ Kỳ vào tối thứ Sáu, 11/10/2019. Theo Liên Hiệp Quốc, hơn 100.000 người đã rời bỏ nhà cửa kể từ khi cuộc tấn công xảy ra vào hôm thứ Tư, 9 tháng Mười. Bộ trưởng Quốc phòng Esper nhấn mạnh rằng Hoa Kỳ đã không từ bỏ các đồng minh người Kurd, mặc dù quan điểm rộng rãi cho rằng quyết định rút quân Mỹ đã kích hoạt cuộc tấn công của Thổ Nhĩ Kỳ. Bộ trưởng Tài chính Steven Mnuchin nói Tổng thống Trump đã ủy quyền cho các quan chức soạn thảo những gì ông gọi là các lệnh trừng phạt kinh tế "rất quan trọng" đối với Thổ Nhĩ Kỳ. "Chúng tôi có thể đóng cửa nền kinh tế Thổ Nhĩ Kỳ nếu cần," ông nói.

"Hiện đang có những đe dọa từ cả cánh tả và hữu, đòi chúng ta phải dừng lại," Tổng thống Erdogan hôm 11/10 nói: "Chúng ta sẽ không lùi bước." Ông Erdogan trước đó đã đe dọa sẽ đẩy một số trong 3,6 triệu người tị nạn Syria, mà Thổ Nhĩ Kỳ đang cho phép tá túc, sang châu Âu, nếu cuộc tấn công bị miêu tả là một cuộc chiếm đóng.

Tin Việt Nam

RFI: Việt Nam : Một nhà hoạt động môi trường bị đánh đập trong tù

Một nhà hoạt động môi trường đã bị đánh đập trong tù do không chịu nhận tội, theo lời vợ của ông nói với hãng tin AFP hôm 11/10/2019.

Vào tháng 6/2019, ông Nguyễn Ngọc Ánh đã bị Tòa án Nhân dân tỉnh Bến Tre tuyên án 6 năm tù và 5 năm quản chế với cáo buộc “Làm, tàng trữ, phát tán, tuyên truyền thông tin, tài liệu nhằm chống Nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam” do những bài viết của ông về môi trường và chính trị đăng trên mạng Facebook. Sau khi vào thăm chồng trong trại giam ở Bến Tre hôm 11/10, vợ của ông Nguyễn Ngọc Ánh, bà Nguyễn Thị Châu cho hãng tin AFP biết là trong tuần, chồng bà đã bị một người tù hình sự đánh đập dã man, đến mức đi không nổi. Theo lời bà Châu, ông Ánh bị thương ở đầu, cổ và tay, và đã được đưa đến trạm xá nhưng không được cho thuốc uống. Bà Châu khẳng định chồng bà đã bị đánh đập như vậy là do ông đã không chịu nhận tội. Hãng tin AFP cho biết họ đã không liên lạc được với ban giám đốc trại giam để kiểm chứng thông tin và bộ Ngoại Giao Việt Nam cũng không trả lời câu hỏi của AFP. Hãng tin Pháp nhắc lại rằng, theo lời kể của các tù nhân được thả ra, cai tù thường nhắm mắt làm ngơ hoặc khuyến khích tù hình sự hành hung các nhà hoạt động bị giam.

Hôm 11/10, tổ chức Ân xá Quốc Tế đã yêu cầu Việt Nam trả tự do cho ông Nguyễn Ngọc Ánh. Tổ chức này cho biết có ít nhất 128 tù chính trị đang bị giam ở Việt Nam.

RFA: Huỳnh Trương Ca & các TNLT trại Xuân Lộc tuyệt thực phản đối chính sách hà khắc của nhà tù

Bà Phạm Thanh Tâm, vợ ông Huỳnh Trương Ca (quê Đồng Tháp), người hiện đang thụ án 5 năm 6 tháng tù giam về tội “phỉ báng chính quyền” tại trại giam Xuân Lộc, hôm 13/10/2019 cho RFA biết thông tin rằng hôm 12/10 hai người con của

bà đã đi thăm cha (ông Huỳnh Trương Ca) và được biết ông đang tuyệt thực.

Theo như lời kể của bà Tâm thì không chỉ mình ông Ca tuyệt thực mà các tù nhân lương tâm (TNLT) cùng thụ án tại trại giam Xuân Lộc cũng tuyệt thực để phản đối chế độ hà khắc của nhà tù vì không cho ông Ca ra ngoài chữa bệnh. Ông Huỳnh Trương Ca là người đã từng tham dự cuộc biểu tình phản đối dự luật Đặc khu và An ninh mạng vào ngày 10/6/2018 tại thành phố Hồ Chí Minh.

DKN: Nỗi hoang mang kéo dài của hàng nghìn hộ dân dùng nước sạch có mùi lạ

Sự cố nước sạch bốc mùi hóa chất ảnh hưởng đến sinh hoạt của hàng chục nghìn hộ dân ở các quận của TP. Hà Nội. Tuy nhiên, đến nay nguyên nhân sự cố vẫn chưa được làm rõ.

Nhiều ngày qua, hàng chục nghìn hộ dân sinh sống tại trung tâm Hà Nội, gồm các quận Cầu Giấy, Thanh Xuân, Hoàng Mai, Nam Từ Liêm, Thanh Trì... đều phản ánh hiện tượng nước sạch có mùi lạ (được người dân mô tả như mùi nhựa cháy) do Công ty Cổ phần Đầu tư nước sạch Sông Đà (Viwasupco) cung cấp. Báo Tuổi trẻ thông tin, trước sự cố trên, liên ngành xây dựng – y tế TP. Hà Nội đã có cuộc kiểm tra chóng vánh vào chiều 12/10, song nguyên nhân sự cố nước sạch bốc mùi vẫn chưa được làm rõ. Phía nhà cung cấp nước – Viwasupco đến nay vẫn im lặng, khi sự cố này đang ảnh hưởng trực tiếp tới sinh hoạt của hàng chục nghìn hộ dân.

RFI: Biển Đông: Tàu Trung Quốc thăm dò ngày càng sát bờ biển Việt Nam

Thông tin từ giới chuyên gia theo dõi tình hình lưu hành trên mạng

Internet cho thấy là từ cuối tháng 9, đầu tháng 10/2019, tàu Trung Quốc đã mở hai mặt trận trong vùng đặc quyền kinh tế của Việt Nam.

Ngày 03/10/2019, phát ngôn viên bộ Ngoại Giao Việt Nam tố cáo Trung Quốc cho tàu mở rộng hoạt động trong vùng đặc quyền kinh tế của Việt Nam, nhưng không cho biết chi tiết cụ thể.

Tuy nhiên, theo quan sát của giới chuyên gia, một mặt, Bắc Kinh cho tàu thăm dò ngày càng áp sát bờ biển miền Trung Việt Nam. Mặt khác, Trung Quốc tung tàu hải cảnh đẩy mạnh các hoạt động phá hoại công việc của giàn khoan Hakuryu tại lô 6.1 gần Bãi Tư Chính. Trên mạng Twitter, tài khoản Phạm Thang Nam công bố một loạt hình ảnh sơ đồ vị trí chiếc tàu Trung Quốc dựa theo tín hiệu nhận dạng AIS, cho thấy rõ hành trình của tàu khảo sát Trung Quốc Hải Dương Địa Chất 8 từ lúc chiếc tàu này trở lại vùng đặc quyền kinh tế Việt Nam lần thứ tư hôm 28/09. Bản đồ công bố sáng ngày 06/10/2019 cho thấy chiếc tàu Trung Quốc chỉ cách bờ biển Việt Nam không đầy 100 hải lý.

Tàu khảo sát Trung Quốc lần này không đi xuống phía Bãi Tư Chính, mà đi ngược lên phía bắc, di chuyển lên xuống theo chiều dọc trong dải biển nằm giữa vĩ độ ngang với Phan Thiết ở phía dưới, và gần ngang với Quảng Ngãi ở phía trên. Điều đáng nói là chiếc tàu này ngày càng áp sát bờ biển Việt Nam, và theo ghi nhận mới nhất vào 5 giờ sáng nay 06/10, giờ Việt Nam, vị trí con tàu có lúc chỉ cách đảo Hòn Lớn ở tỉnh Khánh Hòa hay mũi Đại Lãnh tỉnh Phú Yên khoảng 90 hải lý. Song song với việc cho tàu khảo sát lên hoạt động trong vùng biển Việt Nam ngoài khơi miền Nam Trung Bộ, Bắc Kinh tiếp tục cho tàu hải cảnh sách nhiễu hoạt động của giàn khoan Hakuryu 5 tại khu vực Lô 6.1.

Bình luận về các thông tin nói trên, ông Shekhar Sinha, một phó đô đốc Hải Quân Ấn Độ đã hồi hựu, hiện là chuyên gia phân tích, trong một tin nhắn Twitter vào hôm qua đã cho rằng diễn biến tại Bãi Tư Chính đã « trở nên nguy hiểm cho hòa bình thế giới », và đã đến lúc Liên Hiệp Quốc phải quan tâm, và nhóm P4, tức là 4 thành viên

thường trực còn lại (Nga, Anh, Pháp, Mỹ) của Hội Đồng Bảo An có trách nhiệm nêu lên vấn đề.

VOA: Tạp chí bị đình chỉ hoạt động vì ‘thông tin sai’ về biệt phủ tướng công an

Với lý do “thông tin không đúng sự thật gây ảnh hưởng rất nghiêm trọng”, Cục Báo chí

Việt Nam vừa quyết định tước giấy phép hoạt động 2 tháng và phạt 50 triệu đồng đối với tạp chí điện tử Luật Sư Việt Nam, sau khi tờ báo đăng bài “Biệt phủ lẩn sông”, đề cập đến tư dinh của gia đình Thiếu tướng Công an Đỗ Hữu Ca – nguyên Giám đốc Công an thành phố Hải Phòng.

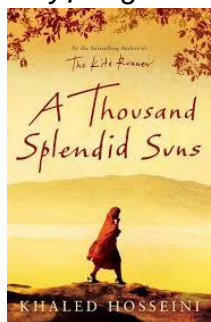
Ngoài hình thức phạt tiền và tước giấy phép hoạt động 2 tháng, Cục Báo chí còn yêu cầu tạp chí Luật Sư Việt Nam phải “cải chính” nội dung, và nếu không thực hiện trong thời hạn quy định, tờ báo sẽ bị “cưỡng chế thi hành”. Trước đó, trong bài “Biệt phủ lẩn sông” đăng vào ngày 10/8, tạp chí Luật Sư Việt Nam đăng tin, ảnh và video về một khu “biệt phủ” được cho là của gia đình Thiếu tướng công an Đỗ Hữu Ca tại xã Kênh Giang, huyện Thủy Nguyên, thành phố Hải Phòng. Trong đó, tạp chí này dẫn lời người dân địa phương nói rằng “điều đặc biệt hơn cả là bằng mắt thường ai cũng nhìn thấy công trình xây dựng hoành tráng này đã... lẩn sông, vi phạm quy định về hành lang đê điều”. Sau khi bài báo về “biệt phủ nguy nga, rộng hàng nghìn mét vuông” được tạp chí Luật Sư Việt Nam đăng lên, Thiếu tướng Đỗ Hữu Ca đã lên tiếng trên báo Trí Thức Trẻ hai ngày sau và nói rằng khu đất của gia đình ông “đã được cấp sổ đỏ từ lâu”, và thông tin nói rằng biệt thự lẩn sông và vi phạm quy định “là không đúng”. Vụ “biệt phủ lẩn sông” của thiếu tướng công an đã thu hút khá nhiều sự chú ý của công luận trong thời gian qua.

Hôm 4/10, một số trang báo mạng “lề trái” đã đăng một lá thư kiến nghị của nhóm luật sư gửi các lãnh đạo Việt Nam yêu cầu xác minh, làm rõ khối tài sản của gia đình tướng Ca và công khai cho người dân được biết sau khi tạp chí Luật Sư Việt Nam đăng tin về biệt thự này.

QHT (t.h)

Truyện ngắn

Ngàn ánh dương rực rỡ

Khaled Hosseini
Trúc Hà dịch

Chương 44

Laila

Tariq kể có người bạn tù có anh em bà con bị xử đánh trước công chúng vì đã vẽ những con chim hồng hạc. Người anh em bà con đó đặc biệt thích loài chim này.

“Cả bao nhiêu tập phác thảo,” Tariq kể. “Hàng chục bức tranh sơn dầu toàn chim này, lộn trong hồ nước mặn, tắm nắng nơi đầm lầy. Và cất cánh bay trong cảnh chiều tà nữa.”

“Hồng hạc,” Laila nói. Nàng nhìn Tariq ngồi dựa lưng vô tường, cái chân lành co đầu gối. Nàng bị thôi thúc bởi ý muốn được một lần nữa chạm tay vào người Tariq, như đã làm lúc nãy ngoài cổng lúc nàng chạy ulla tới Tariq. Giờ nàng cảm thấy ngỡ ngàng khi nhớ lại mình đã ôm cổ Tariq và úp mặt vô ngực anh mà khóc, đã lấp bấp gọi tên anh không ngừng bằng một giọng khàn đục. Nàng tự hỏi mình có hành động một cách quá háo hức, quá tuyệt vọng hay không? Có thể.

Nhưng nàng đã không cưỡng được. Và bây giờ Laila thêm được chạm vào người Tariq một lần nữa, để một lần nữa chứng minh cho nàng rằng Tariq thực sự có mặt ở đây, rằng Tariq không phải là một giấc mơ, một bóng ma hiện hình.

“Đúng vậy,” Tariq nói. “Hồng hạc.”

Tariq nói, lúc quân Taliban tìm thấy các bức tranh, chúng đã bị xúc phạm bởi cặp chân dài và trần trụi của chim. Họ trói chân người bà con lại và dùng roi đánh vô lòng bàn chân của anh cho tới ruộm máu, rồi chúng bắt anh chọn: một là hủy hoại các bức tranh, hai là làm cho chim trở thành lịch sử. Vì thế người bà con cầm cọ lên và vẽ cho tất cả chim đều mặc quần.

“Thế là bây giờ có chim hồng hạc theo Hồi giáo,” Tariq nói.

Laila muốn phá ra cười, nhưng kịp giữ lại. Nàng xấu hổ vì hàm răng đã vàng, vì cái răng cửa bị mất. Xấu hổ vì vẻ mặt khô héo và cặp môi xừng vù của mình. Nàng ước phải chi mình được rửa mặt, hay ít ra chải lại mái tóc.

“Tuy nhiên người bà con rồi sẽ được hả dạ,” Tariq bảo. “Anh ta vẽ quần bằng màu nước. Khi quân Taliban đi rồi, anh ta sẽ chùi đi hết thôi.” Tariq mỉm cười và cuối nhìn hai bàn tay – Laila để ý thấy Tariq cũng có mất một cái răng. “Quả nhiên.”

Tariq đội nón bê-rê len, đi giày leo núi, chiếc áo len màu đen nhét vào thắt lưng quần kaki. Anh cười nửa miệng, gật gù chậm rãi. Laila nhớ chưa từng nghe Tariq nói chữ quả nhiên này, cử chỉ trầm ngâm này, mấy ngón tay chắp thành lều trên đùi, cái gật gù này cũng mới. Lời nói người lớn, cử chỉ người lớn, mà sao lại phải ngạc nhiên? Tariq bây giờ là một người trưởng thành, một người đàn ông 25 tuổi với cử động chậm rãi và nụ cười mệt mỏi. Cao, râu ria, ốm hơn trong những giấc mơ của Laila, nhưng với hai bàn tay trông khỏe mạnh, hai bàn tay thợ, nổi gân ngoằn ngoèo. Gương mặt Tariq vẫn còn thon và đẹp trai nhưng da không còn trắng nữa; trán nhìn phong trần và rám nắng như cái cổ của anh, cái trán của một người lữ khách sau cuộc hành trình dài đầy mệt mỏi. Chiến bê-rê len đẩy ra phía sau đầu nên Laila nhìn thấy tóc anh đã bắt đầu sới. Màu hạt dẻ mắt anh tẻ nhạt hơn trong trí nhớ của Laila, nhợt nhạt hơn, hay có lẽ đó chỉ là ánh sáng trong căn phòng.

Laila nghĩ đến má của Tariq, đến cử chỉ không vội vã, nụ cười thông minh, bộ tóc giả màu tím tẻ nhạt của bà. Và cha của Tariq, cái nhìn nheo mắt và tính khô hài của ông. Lúc nãy ngoài cửa, bằng một giọng lấp bấp đầy nước mắt, Laila đã kể cho Tariq nghe những gì nàng tưởng đã xảy ra cho Tariq và gia đình, và Tariq đã lắng đầu. Vì vậy bây giờ Laila hỏi thăm cha mẹ Tariq có khỏe không. Nhưng khi Tariq nhìn xuống đất và lơ đãng nói “chết rồi,” Laila hỏi hận vì đã hỏi.

“Cho em chia buồn.”

“Ừ. Anh cũng buồn. Đây.” Tariq lấy trong túi ra một bao giấy nhỏ đưa cho Laila. “Của Alyona gởi.” Trong bao có một miếng phó-mát bọc nhựa.

“Alyona. Tên đẹp lắm.” Laila cố giữ bình tĩnh để nói những lời tiếp theo. “Vợ anh hả?”

“Con dê của anh.” Tariq mỉm cười nhìn Laila, như chờ đợi Laila nhớ lại một kỷ niệm.

Và Laila chợt nhớ. Cuốn phim Liên Xô. Alyona là con gái của vị thuyền trưởng, cô gái yêu anh thuyền phó. Cái hôm Laila, Tariq, và Hasina đi coi xe tăng và xe jeep Liên Xô rời khỏi Kabul, cái hôm Tariq đội chiếc nón lông thú Liên Xô tức cười đó.

“Anh phải cột nó vô cái cọc đóng xuống đất,” Tariq đang kể. “Rồi làm hàng rào. Vì chó sới.

Dưới chân đồi chỗ anh ở, khoảng bốn trăm thước cách đó có một khu rừng nhỏ, chủ yếu là thông, một ít linh sam, bách hương. Phần lớn chúng lẫn quẩn trong rừng, chó sói là vậy, nhưng một con dê non kêu be be, lại thích đi lang thang, có thể khiến lũ sói ra khỏi rừng. Vì vậy hàng rào. Cọc.

Laila hỏi chân đồi nào.

“Pir Panjal. Nước Pakistan,” Tariq bảo. Chỗ anh sống gọi là Murree; một khu nghỉ hè cách Islamabad một giờ đồng hồ. Chỗ đó nhiều đồi núi xanh tươi, nhiều cây cối lăm, cao hơn mực biển. Nên mùa hè mát mẻ. Thích hợp cho du khách.”

Tariq nói người Anh đã xây dựng nơi này như một trạm nghỉ mát trên đồi, gần các trụ sở quân sự chính ở Rawalpindi, để người Anh thời nữ hoàng Victoria cuối thế kỷ 19 trốn cái nóng. Vẫn còn sót vài vết tích của thời thuộc địa, Tariq bảo, như cái quán trà, nhưng căn nhà trệt mái thiếc mà người ta gọi là nhà miền quê, đại loại như thế. Thị trấn chính thì nhỏ và dễ thương. Con đường chính tên là “Khu mua sắm”, nơi có một bưu điện, một cái chợ nhà lồng, vài tiệm ăn và cửa hàng bán những món hàng bằng kính sơn màu và thảm thắt bằng tay cho du khách với giá rất mắc. Lạ lùng là giao thông trên đường này chỉ một chiều, và mỗi tuần một chiều ngược lại.

“Dân địa phương bảo giao thông ở Ái Nhĩ lan nhiều nơi giống như vậy,” Tariq nói. “Có biết đâu. Dù sao cũng hay. Cuộc sống ở đó rất đơn giản, nhưng anh thích. Anh thích sống ở đó.”

“Vớ con dê của anh. Vớ Alyona.” Laila nói, không phải để đùa mà đúng ra là để kín đáo lái câu chuyện qua một hướng khác, chẳng hạn như có ai khác ở đó để chia xẻ cùng Tariq nỗi lo dê bị chó sói ăn thịt hay không. Tuy nhiên Tariq chỉ gật đầu.

“Anh cũng chia buồn với em về cha mẹ của em,” Tariq nói.

“Anh có nghe sao.”

“Anh có nói chuyện với một vài người hàng xóm,” Tariq bảo. Trong lúc anh tạm ngừng nói, Laila tự hỏi những người hàng xóm đó đã kể gì nữa. “Anh chẳng nhận ra ai hết. Những người hồi xưa đó.”

“Họ đi hết rồi. Không còn ai anh biết đâu.”

“Anh không nhận ra Kabul.”

“Em cũng vậy,” Laila nói. “Mà em có bao giờ rời nơi đây đâu.”

“Mẹ có bạn mới,” thằng Zalmai nói, tối hôm đó sau khi ăn cơm, sau khi Tariq ra về. “Một cái ông.”

Rasheed ngẩng lên. “Thật sao?”

(còn tiếp)

@@@@@@@@@@@@@@@@

Dưới Ánh Trăng Khuya.

“Đường khuya vắng người mến thương xa rồi
Mình tôi lắng hồn theo tiếng mưa rơi
Lối về còn là bao hình bóng
Nhớ lúc chia tay, giữa đêm sương mờ bụi ngùi
thôi chẳng nói.
Bóng a...a...a...i...

Đang ngheu ngao hát bản tình ca vì đúng với tâm trạng hiện tại của mình, tôi phải ngưng ngay lại và trợn mắt lên hết cỡ để nhìn cho rõ vì tôi vừa thấy một bóng người xuất hiện trước mắt tôi. Nhưng, chỉ trong tích tắc cái bóng đó đã biến đi đâu mất tiêu rồi. Hoặc, có thể cái bóng đó đang ẩn nấp đâu đây vì tôi nghĩ đó là tên ăn trộm, nếu không thì hà có gì mà phải ẩn.

Sau tiệc rượu vui với bạn bè nên tinh thần tôi rất phấn chấn, tôi vui quá nên tôi hát thật lớn một bài ca mà tôi rất thích mỗi khi tôi đi ra phố và về nhà khuya như đêm nay.

Đêm nay nhờ có ánh trăng nên khi về tới nhà tôi mới thấy tên trộm và biết là nhà đang có trộm rình. Bất giác toàn thân tôi run lên như người bị lạnh khi nghĩ rất có thể tên trộm sẽ sát hại tôi. Nếu đúng đó là tên trộm thì... chống cự lại nó là việc mà tôi thấy khó có thể thực hiện được. Tôi đã chệnh choáng, đã ngà ngà say và bước chân đi cho ngay ngắn còn không được hướng hồ gì... Tôi cầu mong cho tên trộm cũng sợ tôi như tôi đang sợ nó và nó hãy biến luôn đi cho tôi đỡ phải lo lắng đỡ phải sợ sệt.

Tôi sống độc thân nên trong nhà không có gì đáng giá để cho tên trộm lấy, nhưng, nếu tên trộm bị thất vọng vì không lấy được một vật gì đáng giá thì... Tôi sợ quá nên vội vàng mở cửa để vô nhà cho mau Nhưng... khổ nỗi là dứt mãi mà cái chìa cứ trật ra ngoài hoài trong khi tay tôi thì vẫn đang run. Cuối cùng thì tôi cũng mở được cửa và bước thật nhanh vô bên trong. Tôi để nguyên bộ đồ đang mặc cùng đôi giày đang mang nằm lên giường kéo mền trùm kín đầu và co người lại cho bớt run hơn.

Tôi không thể nào nhắm mắt ngủ được mặc dù rượu đã ngấm vào lục phủ ngũ tạng từ lâu rồi. Tôi nằm im nghe ngóng và chợt nhớ lại là lúc chiều khi một người bạn trong bàn tiệc đã có nói “Có mấy tên trộm đã kiếm ăn được vài căn nhà chung quanh đây nhưng cảnh sát thì vẫn còn bó tay. Mấy nhà bị trộm viếng đã quả quyết là bọn này rất nguy hiểm vì chúng có súng và chúng sẵn sàng giết người nếu chẳng may bị phát giác. Bắt đầu từ tháng mười là bọn trộm lại ra quân để kiếm tiền xài cho mấy ngày lễ Noel và Tết sắp đến.”

Bây giờ tôi mới thấy hối hận là chỉ vì ham rẻ nên mua căn nhà này. Căn nhà tọa lạc ở một nơi quá

vắng vẻ vốn là những thửa vườn trồng rau và cây trái. Có một nhà là hàng xóm nhưng lại cách xa căn nhà của tôi cũng cả trăm thước. Với đồng lương công chức mới ra trường thì làm sao mà tôi có nhiều chọn lựa cho được. Được làm chủ một căn nhà cũng là điều may mắn và hạnh phúc trong lúc nhiều người cùng thời và cùng tuổi mơ ước mà không có được. Hiện giờ đồng hồ trên đầu giường của tôi cho tôi thấy là một giờ mười lăm phút sáng. Chính xác hơn thì phải là một giờ mười hai phút. Tôi cần phải chính xác từng giờ từng phút để mai này khai báo cho cảnh sát biết để theo dõi những tên trộm.

Ngay lúc đó tôi nghe rõ mồn một có tiếng động lạ. Tiếng động hình như là tiếng của một vật cứng đập lên mặt kiếng và rồi một luồng gió lạnh thổi thẳng vô phòng ngủ của tôi. Một sự kiện kỳ lạ! Rất lạ là vì tôi biết nhà của tôi không có cửa sổ bằng kiếng. Liền sau tiếng động như tiếng kiếng bể thì có tiếng chân người đi qua đi lại, cũng ở phía sau nhà. Tôi định im lặng cho mọi chuyện trôi qua êm đềm rồi sáng ngày mai sẽ tìm hiểu sau, nhưng, không hiểu sao tự nhiên tôi lại la lên thật lớn:

“Ai ở đằng sau đó?”

Im lặng. Hoàn toàn im lặng không một tiếng động nào nữa phát ra. Tôi lắng tai nghe và tự nhủ là mình cần phải cẩn thận. Lỡ lên tiếng rồi và nếu tên trộm xuất hiện thì... phải cẩn thận thôi. Sự chờ đợi trong đêm khuya để nghe các động tĩnh làm cho tôi lo sợ hơn và mỗi mồn hơn. Rồi, bỗng từ đâu một luồng ánh sáng loé lên, thứ ánh sáng yếu ớt của cái đèn pin gần hết pin rọi nhanh qua chỗ tôi đang nằm làm cho tôi, một lần nữa đã tự động thét lớn lên:

“Ai đó?”

Sau tiếng thét của tôi thì liền có tiếng của một vật gì đó khá nặng liệng ra cửa nhà sau làm cho tôi có cảm tưởng như là cánh cửa đã bị bung hẳn ra rồi. Tiếp liền theo sau là tiếng động như tiếng của hai người đang vật lộn, đang giằng co với nhau. Trong nỗi kinh hoàng vì sợ hãi không biết chuyện gì đã và đang xảy ra, tôi thu mình lại trong một góc giường và chờ đợi. Một khoảng thời gian không lâu sau thì có tiếng chân bước nhẹ nhẹ đến chỗ tôi đang nằm làm cho tôi run lên mạnh hơn. Tiếng chân dừng lại bên giường tôi một lúc thật lâu như đang tìm xem tôi ở đâu. Tôi nín thở, nhắm chặt hai mắt lại và cầu nguyện. Trong khi trái tim của tôi gần như ngừng đập thì một giọng nói phát ra thật nhỏ:

“Anh đừng sợ và cũng đừng mở đèn. Anh theo tôi xuống nhà sau và giúp tôi một tay có được không?”

Tôi vẫn nằm yên. Lúc này tôi mới dám mở mắt và mở thật lớn nhìn về hướng phát ra tiếng nói. Tôi hỏi với giọng run sợ nhưng có hơi lớn:

“Ông... ông... ông... là... là ai?”

“Suyt! Bình tĩnh. Tôi là cảnh sát đây”.

Nghe người lạ xưng là cảnh sát làm cho tôi có phần yên tâm nên tôi ngồi lên từ từ nhưng vẫn chưa bước ra khỏi giường. Người xưng là cảnh sát nói tiếp nhưng nói rất nhỏ:

“Nhà anh bị trộm viếng. Chúng tôi đã biết bọn trộm là ai rồi, không lâu nữa chúng tôi sẽ bắt sạch bọn chúng. Còn tên trộm này tôi theo dõi nó từ tối và vì nó có súng nên tôi vừa vật lộn với nó và tôi đã đâm nó hai nhát nhưng lỡ tay đâm một nhát trúng vô tim nó... bằng con dao trong bếp của anh. Anh theo tôi và giúp tôi một tay”.

Bây giờ mọi việc xem như đã rõ ràng rồi nên tôi cảm thấy bình tĩnh một cách lạ lùng. Tôi bước xuống giường và trước khi đi theo viên cảnh sát tôi đã hỏi:

“Tôi phải giúp ông như thế nào?”

“Giúp tôi chôn tên trộm sau vườn nhà của anh.

Chuyện này chỉ có anh và tôi biết thôi nên anh cũng đừng nói ra cho bất cứ người nào biết, sẽ lòi thôi cho tôi về pháp luật và nguy hiểm cho anh vì rất có thể đồng bọn của tên trộm sẽ trả thù.

Sợ bọn trộm sẽ trả thù và thế là tôi hăng hái cùng viên cảnh sát kéo xác tên trộm ra vườn. Tên trộm có lẽ nhỏ người lắm vì khi khiêng tôi thấy không nặng và hai cổ chân của nó nằm gọn lỏn trong hai bàn tay tôi.

Xác của tên trộm được đặt cạnh bên cây đu đủ sau vườn nhà. Viên cảnh sát hỏi:

“Anh có cái xẻng không?”

“Có, để tôi đi lấy”.

Tôi đi lấy cái xẻng trong khi đó viên cảnh sát nhìn chung quanh vườn như thể tìm địa điểm để chôn tên trộm. Khi tôi đem cái xẻng đến thì viên cảnh sát chỉ vô khoảng đất cách cây đu đủ khoảng hai thước và nói:

“Mình chôn cái xác chỗ này. Anh đưa cái xẻng cho tôi”.

Viên cảnh sát xắn tay áo lên và bắt đầu đào. Vì là đất vườn nên không cứng vì vậy mà viên cảnh sát đào không ngừng tay. Trong khi đó tôi cố giương mắt lên nhìn cho rõ mặt tên trộm để xem tôi đã gặp nó ở đâu chưa. Dưới ánh sáng của mặt trăng giữa đêm khuya tôi thấy xác của tên trộm không có vẻ gì là đáng sợ cả. Tên trộm nằm như người ta đang nằm ngủ nhưng, nhìn viên cảnh sát đang hi hục đào đã làm cho tôi nổi gai ốc đầy mình. Có lẽ vì muốn đào cho nhanh để phi tang cái xác nên đầu tóc của viên cảnh sát bị rối bù lên, và, có lẽ cũng vì mệt nên gương mặt của ông nhợt nhạt trông như là cái xác chết vậy. Cái huyệt đã đào xong. Viên cảnh sát đỡ phần chân còn tôi đỡ phần đầu. Một lần nữa tôi lại cố mở lớn hai con mắt lên để nhìn cho rõ mặt của tên trộm nhưng vẫn không sao nhìn rõ được.

Trái lại gương mặt của viên cảnh sát thì tôi lại nhìn thấy rất rõ. Phải nói đó là mặt của người chết thì mới đúng. Hai con mắt của ông ta sâu hoắm và lớn như hai cái tách nhỏ bằng sành thường tôi vẫn dùng để uống trà; còn gương mặt thì... tôi không dám nhìn ngay mặt viên cảnh sát nữa. Gương mặt sao trắng bệch... nhìn nó làm tôi lạnh cả xương sống. Sau khi đặt cái xác xuống hố, tôi liền đi vô nhà lấy cái cào để cào đất xuống phủ lên xác tên trộm.

Chuyện chôn cất vừa xong thì viên cảnh sát ngửa mặt nhìn lên trời cao; nhìn lên cái mặt trăng rồi cười lên hăng hắc như có vẻ đắc chí rồi đi thẳng ra phía cổng trước nhà. Trước khi đi viên cảnh sát còn quay lại dặn dò tôi thêm một câu: “Nhớ là đừng hờ miệng về vụ này đó nghe. Anh mà hờ miệng ra là chết cả tôi và anh luôn đó”. Viên cảnh sát nói xong câu dặn dò lại cười lên hăng hắc. Lần này tôi nghe tiếng cười của ông vang vọng như từ ở một nơi xa xôi nào đó vọng lại.

***

Ba mươi bảy năm sau.

Tháng mười một năm hai ngàn... tôi trở về lại quê hương và trở về thăm lại căn nhà xưa. Căn nhà đã được người chủ sau này xây cất lại nhưng hiện tại cũng bị bỏ hoang. Tôi thấy cỏ mọc tứ tung. Chỗ nào có đất là có cỏ mọc và mọc thật cao.

Nhìn căn nhà đã một thời mình từng là chủ... làm dậy lên trong lòng tôi một nỗi niềm chua xót. Nếu không có cái ngày oan nghiệt xảy ra cho toàn miền Nam Việt Nam thì chưa chắc tôi đã bỏ quê hương và bỏ căn nhà này. Vì căn nhà đang là căn nhà hoang nên tôi tự động đi một vòng chung quanh nhà. Và, bước chân đã đưa tôi đến đứng ngay bên cây đu đủ, đồng thời mắt của tôi cũng nhìn ngay nơi đã chôn tên trộm năm nào. Sau đêm kinh hoàng xảy ra với tôi ở căn nhà này, qua ngày hôm sau tôi đã kể lại cho người bạn thân nhất của tôi và cùng làm chung một chỗ với tôi nghe. Anh cho tôi biết là người đàn ông chủ căn nhà đã bị tên trộm giết nên bà vợ buồn không muốn ở đó nữa nên bán rẻ cho tôi. Bạn tôi sẵn sàng nhường cho tôi một phòng nhỏ ở tạm rồi tính sau. Nhưng, bốn tháng sau khi thị xã bị bọn Cộng phỉ tràn tới thì tôi đã cùng người bạn theo đoàn người di tản về Saigon.

“Anh là ai? Và làm gì ở đây?”

Tôi giật thót tim và quay người lại thật nhanh nhìn về phía sau, nơi vừa phát ra tiếng hỏi. Tôi đang suy nghĩ về những ngày xa xưa và đang nghĩ đến tên trộm nên tôi đã không còn bình tĩnh khi nghe tiếng hỏi và, nhất là người đang hỏi tôi đang khoác trên người bộ đồ công an. Tôi nhìn anh công an và trả lời:

“Trước ngày... Ngày trước tôi... tôi là chủ căn nhà này. Tôi... vừa mới đến đây và thấy căn nhà như bị bỏ hoang nên tôi đi một vòng xem cho biết”.

Viên công an lắng nghe tôi nói và có lẽ thấy tôi cũng không có dấu hiệu gì là người gian nên anh tỏ thái độ thân thiện. Anh nói:

“Mấy mươi năm nay căn nhà này đã qua không biết bao nhiêu là chủ rồi, nhưng cuối cùng tất cả đều phải bỏ đi hết. Căn nhà hiện bỏ hoang và do Sở Nhà Đất quản lý.

“Anh có nghe nói là tại sao những người chủ phải bỏ đi không?”

“Họ nói căn nhà này có ma... Mà có ma thật đấy anh ạ. Anh nhìn cây đu đủ này xem, có ai trồng, có ai chăm nom gì đến nó đâu thế mà cứ tươi tốt như thường đấy. Nếu cây này chết đi thì cây khác lại mọc lên và mọc cũng ngay chỗ cũ thế mới là lạ chứ”.

“Tôi nghĩ... tôi nghĩ... có lẽ dưới chỗ gần cây đu đủ này có chôn một cái xác và nếu...”

“Thì những người chủ đã ở đây cũng nói như anh vậy. Có người còn báo cho công an chúng tôi biết là chính họ đã phụ giúp người bắt và giết tên trộm rồi chôn tên trộm ngay chỗ gần gốc cây đu đủ này. Thế nhưng... chúng tôi cũng đã cho đào xới lên đôi lần rồi mà vẫn chẳng tìm thấy gì cả”.

“Nhà nước... Sở Nhà Đất có dự án gì cho khu đất này không anh?”

“Thì... có dự án xây công viên đấy chứ. Nhưng khi cho khởi công thì hết bị sự cố này đến bị sự cố khác xảy ra làm ngăn trở nên... cứ để như vậy thôi, sẽ tính sau”.

***

Nhìn lại căn nhà lần cuối trước khi trở ra phố, tôi vừa chợt nhớ bây giờ cũng là tháng mười và đêm nay lại cũng có trăng. Tôi nghĩ - tôi tin - đêm nay hoặc ngày mai hoặc ngày mốt, hoặc có thể lâu hơn nữa, chắc chắn trong căn nhà này sẽ lại diễn ra cảnh ma quái mà ba mươi bảy năm trước đã từng diễn ra với tôi. Nhưng, ai sẽ là người phụ với viên cảnh sát để chôn tên trộm trong khi căn nhà vẫn đang bị bỏ hoang không người ở. Có phải người tự xưng là cảnh sát chính là người chủ căn nhà đã bị tên trộm giết? Còn tên trộm bị chôn.... tôi nghĩ là không có mà đó chỉ là kịch bản của viên cảnh sát - của ông chủ căn nhà? Vì sao mà cảnh ma quái đó lại vẫn thường xuyên diễn ra hằng năm và làm sao để chấm dứt nó? Không dễ gì tìm ra câu trả lời ngay được. Tôi đi ra phố. Trong những đêm có trăng của tháng mười hằng năm luôn là những đêm rất khó ngủ đối với tôi./.

Topa (Hoà-Lan)

@.@.@.@.@.@.@.@.@.@.@.@.@.@.@.

Hồi ức Hương Giang

Lê Quang Kế

Tôi đã lớn lên bên dòng sông ấy tới tuổi lập thân rồi bỏ sông mà đi. Người ta bảo tên sông Hồng gọi theo sắc màu, tên Cửu Long gọi theo dáng hình, còn Hương giang thì gọi theo mùi hương... Dòng sông thơm! Mùi hương lạ lùng ấy ai xa rồi dạ bồn chồn xao xuyến khôn nguôi. Vậy mà tôi đã biệt xa Huế, xa con sông quê để mấy chục năm trời...

Sông Hương có tự bao giờ? Sách Dư địa chí của Nguyễn Trãi viết năm 1435 gọi là sông Linh – dòng sông thiêng, Ô Châu cận lục do Dương Văn An nhuận sắc năm 1555 gọi Hương giang là Kim Trà đại giang, nhiều tài liệu còn cho biết sông Hương còn có tên Lô Dung, sông Dinh hay Yên Lục; sông Hương thời điểm chúa Nguyễn Hoàng vào trấn thủ Thuận Hóa lại mang tên Hương Trà – cùng tên huyện nhà nơi dòng sông chảy qua trên đất Thừa Thiên.

Và con sông thơ mộng – dịu dàng – ngọt ngào – huyền thoại ấy đã thành nỗi đam mê kim cổ cho tao nhân mặc khách – không tiếc ngôn từ tụng ca. Nhiều người thích câu thơ của cố thi sĩ Bùi Giáng – chỉ cặp câu lục bát mà khái quát cả xứ Huế mộng mơ “Dạ thừa xứ Huế bây giờ/ Vẫn còn núi Ngự bên bờ sông Hương”.

Hương giang – con sông thần thái của Huế – con sông trong tâm tưởng của bao người, của tôi. Nhà tôi chỉ cách sông một quãng ngắn, qua khỏi cửa Ngăn là tới bến đò Thừa Phủ một thời cấp sách. Những cô nữ sinh Đồng Khánh duyên dáng áo dài trắng tinh mỗi bận qua đò.

Những ngày cuối xuân đầu hạ khi mặt nước lặng lẽ nhìn đò rời bến lấp lánh cơ man không biết bao chiếc nón bài thơ dịu ngọt – không biết bao tà áo dài thướt tha trong bóng nước.

Lạ thật! Cực chẳng đã mà phải qua Tràng Tiền thôi còn bước lên đò sang sông là nét duyên thơ của tâm hồn Huế. Hình như sông đò ấy đã ươm hạt giống văn chương cho mỗi người Huế dù cho chỉ là bước trắc trở gian truân.

Có người thơ Huế đã ra đi – Phương xích lô, một phu xe trần trụi nặng nợ áo cơm và nỗi cô đơn cùng tận đã hốt nhiên cùng với sông: “Vắng khách đôi khi về chớ gió/ Không tiền, không bạc vẫn cười vang/ Dừng lại bên cầu nghe nước chảy/ Chợt thấy mình: một giọt nước Hương giang...”. Phương ơi! Những ngày bé dại bên sông Phương đã nói tới sự linh nghiệm cùng những ẩn ngữ ẩn ức trong cuộc đời – rồi ra tất cả chỉ là bóng mờ giữa cõi đời phiến lụy. Điều cuối cùng còn lại đó là người sông Hương vẫn yêu quý Phương vẫn nhớ dòng sông thơ “chờ gió” – chỉ thế thôi là đủ, phải không Phương?

Ngày ấy lũ chúng tôi tắm sông vào dịp nghỉ hè. Chiều tới thả mình trên dòng nước lắng nghe

tiếng sông rì rào. Bên kia Đập Đá có tiếng vỗ nhẹ của ghe câu cào hến. Những con người cần mẫn lạ lùng lặn hụp bên sông cực nhọc kiếm sống. Những lưng trần nắng râm bám riết đáy sông cả một đời. Tôi đã gặp một người như thế – chú Thôi. Sinh ra và lớn lên trên sông nước vụn đò, chú chọn nghề xúc hến mưu sinh. Bây giờ cơm hến – người ta gọi nó là văn hóa ẩm thực, văn hóa vật thể của Huế, còn chú Thôi tôi đã bị dòng Hương cuốn trôi từ dạo ấy – trận lụt lịch sử năm 1999. Chú Thôi ơi, tôi cũng thế phải ra đi bốn ba tha phương với bao chồng chất lẫn lộn – chẳng biết bây giờ thím và các cháu ra sao? Gia đình đã kịp lên bờ định cư nơi vùng Xuân Hòa đất mới hay còn lênh đênh mạn thuyền sớm trưa cào hến nuôi thân nuôi con? Cháu nào đã có thể thay cha đảm đương cái nghề nhọc nhằn khổ ải ấy? Hến Cồn có còn hương vị ngày trước không?

Mười năm gió bụi (Thập tải phong trần khứ quốc xa) – thân già bệnh tật, không bè bạn, ở nơi xa vắng; thi hào Nguyễn Du cũng đã sống tháng ngày vất vưởng cực nhọc với bao đê nặng lo âu. Và ông quan lạnh kia vào nhậm chức Đại học sĩ chốn kinh thành hoa lệ – nhìn sông nước lững lờ đã phải thốt lên “Hương giang nhất phiến nguyệt/ Kim cổ hứa đa sầu” (Sông Hương một mảnh trăng/ Xưa nay đã gọi nên bao nỗi sầu).

Đã có lần tôi trở về bên sông. Tìm kiếm bước chân của ngày tháng cũ. Dòng sông xưa vẫn âm thầm lặng lẽ. Bao thanh âm quen thuộc của đêm sông Hương một thuở hiện về. Phía cồn Giã Viên có chiếc đèn câu le lói. Lặng lẽ ngư phủ dầm chèo yên ả. Lặng lẽ mưu sinh. Đêm nay trăng tỏ. Mặt sông như những hạt cườm rơi vãi lấp lánh đủ sắc màu. Vắng vắng xa đưa một giọng hò náo nức thương nhớ: “Chiều chiều trước bến Vân Lâu/ Ai ngồi ai câu ai sầu ai thảm/ Ai thương ai cảm ai nhớ ai mong/ Thuyền ai thấp thoáng bên sông/ Nghe câu mái đẩy chạnh lòng nước non”. Ngày xưa, thuyền câu nơi bến sông này, ông vua yêu nước Duy Tân đã hẹn thề với hai chí sĩ Trần Cao Vân và Thái Phiên để hoạch định con đường đánh Pháp. Công việc bại lộ, nhà vua bị đày biệt xứ còn các chí sĩ phải chịu án tử hình. Câu mái đẩy trên dòng Hương đã ngót trăm năm nghe ra vẫn da diết, ngậm ngùi... Những ngày đông Huế, tôi và bạn bè lại thích xuống cà phê Thọ. Quán nằm sát bờ sông Hương cuối chợ Đông Ba có bến xe buýt và các chuyến đò xuôi Ngã Ba Sinh. Bao giờ cũng thế, phải tìm chỗ bởi khách cà phê đã đông nghịt từ sáng sớm. Bếp than đỏ rực lửa tự bao giờ, một chảo nước sôi sùng sục để hâm nóng ly tách trước khi pha chế cà phê. Ông chủ Thọ cẩn trọng tay cầm chiếc gắp được thiết kế đặc trưng – chỉ một công việc gắp ly ra khỏi chảo – từng ly trống không còn bốc khói được vớt ra chúc ngược

sạch nước. Cà phê nóng cái ly nóng ấm làm khách nghe ấm lòng như quên đi cái se lạnh mùa đông. Ngồi cà phê Thọ nghe tiếng sông Hương với nhiều thanh âm ồn ã đời thường – chủ đồ quay máy xính xịch chuẩn bị xuất bến – chuyển xe tới bà con ào xuống kịp buổi chợ sáng – tiếng hỏi chào lao xao chợ cá, tiếng kỳ kèo trả giá eo sèo...

Từ góc khuất này, tôi nhìn sông Hương qua lăng kính khác, u tối buồn thương hơn. Một cô gái trên sông tình cờ tôi gặp – cô Sương dò chị Lặn. Tuổi thanh xuân nàng Sương hương sắc phải lên đèn trên sông đón khách, một lần về thăm quê bị trúng đạn ở chân, Sương thành thương tật, chẳng ai đoái hoài. Sống sông nước phải tìm cách mưu sinh trên sông nước, cô mua chiếc ghe nhỏ chèo ghe từ đò này sang đò khác bán các thứ cho khách đêm. Người thân lần lượt bị chiến tranh cướp mất, Sương tứ cố vô thân, chiếc ghe là căn nhà – lều của cô gái trên sông. Bữa lười bữa lố do vướng về khi đứng lên ngồi xuống... Vậy mà ông trời chẳng tha, trận lụt lớn năm kia đã cuốn trôi Sương và cả chiếc ghe che mưa nắng. Người vạ đò chỉ cứu được cô còn “chiếc ghe cần câu” mất tằm. Mất sạch mọi thứ dành dụm cả một đời. Văn nhân thi sĩ đã dựng Hương giang thành tượng đài nghệ thuật cùng bao nỗi lo âu về một vẻ đẹp mong manh đang dễ bị phá vỡ... Những năm gần đây đang có nhiều dự án như chuyện: Hương giang sẽ có thêm nhiều chiếc cầu làm cắt vụn khoảng không gian thoáng đãng của dòng sông. Vẫn còn đâu đó mối lo với việc dự án xây khu resort lừng lững giữa cồn Dã Viên trên dòng chảy – không biết toan tính trong dự định đang đi tới đâu? Phía bờ bắc của vùng kinh thành Huế đã xuất hiện một số công trình mới làm che khuất tầm nhìn hướng về dòng sông và Tử Cấm Thành đang gây không ít lần tranh cãi. Người xây dựng đề án phát ngôn mang cảm tính với lập luận – đó là mong muốn phát huy những lợi thế độc đáo của dòng sông Hương hay là chế ngự những tai ương mà thiên nhiên vô tình gây ra trên sông!? Với các dự án đang được dư luận quan tâm – dường như ai cũng nói vì Huế, muốn tận dụng để tôn vinh vẻ đẹp của sông Hương. Nhưng xin hãy nhẹ tay với dòng sông – yêu Huế, yêu sông Hương xin mọi người hãy bình tâm nghĩ thật kỹ thật chín thật thấu đáo mọi lẽ mọi chuyện về con sông xinh đẹp và thơ mộng này. Hương giang xưa nay vẫn luôn là điểm nhạy cảm nhất của Huế, nơi vẻ đẹp tự nhiên của tạo hóa rất dễ bị bàn tay con người làm biến dạng phản cảm... Sông Hương nặng tình với mưa Huế. Mưa Huế... mưa mãi mưa hoài dài từ tháng Chín cho tới Giêng, Hai. Mưa ngày mưa đêm mưa rá rích mưa thâm căn cố đế. Mưa... tình – hình như nghe trong mưa có

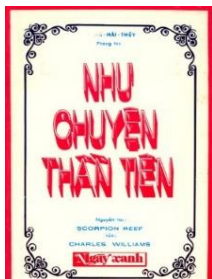
đủ: giọt thương giọt nhớ, giọt nhẹ nhàng, giọt sâu lắng, giọt giận hờn, giọt đức hạnh thủy chung; giọt như tiếng dạ thưa ngọt lịm. Mưa Huế là phần sâu lắng nhất của tâm hồn Huế. Hương giang trong mưa lặng lẽ, trầm mặc. Tim trong mưa lười thì thắm của sóng nước. Những bọt nước vỡ tung trên mặt sông gọi bao nỗi niềm thiếu nữ.

Con gái Huế lạnh như băng nhưng thâm trầm như biển sâu. Làm quen tán tỉnh một cô nàng Huế khó thật khó nhưng đã yêu ai thì yêu cả một đời. Có khi tình yêu chỉ là một thoáng băng qua nhưng để lại vết thương lòng không dễ gì quên; có khi chưa kịp cầm tay nụ hôn đầu đời thì chàng phải ra đi theo bước công danh nhưng nàng vườn xưa chốn cũ vẫn cứ mỗi mòn chờ đợi...

Mối tình đầu của tôi – ôi nhớ một đời! Tôi yêu em vụng dại chân thành không toan tính dẫu biết rằng “Nhưng mấy khi tình đầu kết thành duyên mong ước/ Mấy khi tình đầu kết tròn mộng đầu em” (Anh Việt Thu)... Tình đầu như cơn mưa đầu hạ khiến lòng ta dịu mát – tình đầu như bước chân nhưng nhẹ nhưng vết hằn lại rất sâu. Nàng học Đồng Khánh ngôi trường nữ đẹp nhất thơ mộng nhất của Huế yêu – “Trời hôm ấy mười lăm hay mười tám/ Tuổi của nàng tôi nhớ chỉ mười ba” (Nguyễn Sa). Ngày ấy, tôi yêu em trắng trong, chưa cầm tay em chưa lần hò hẹn chứ nói chi tới nụ hôn đầu đời... Thế mà những đổi thay vỡ vụn và cơn biến động đường đời tôi mất em từ đây... Giờ ngoài nó em còn nhớ... hay em đã quên?

Có khi sông Hương hiền hòa bỗng trở nên dữ dằn trong cơn cuồng nộ – đó là những trận lụt bất thường ở xứ Huế. Câu ca ngày ấy âm hưởng điệu buồn da diết: “...Quê hương em nghèo lắm ai ơi/ Mùa đông thiếu áo hè thời thiếu ăn/ Trời rằng trời hành cơn lụt mỗi năm à ơi/ Khiến đau thương thấm tràn ngập Thuận An / Để lan biển khơi ơ hò ơ hò...” (Phạm Đình Chương). Những đứa con Huế xa quê những ngày mưa lụt não ruột ngóng tin: Biết chừ ngoài nó ra rằng? Sông Hương nước lên ngang mô rồi? Mùa màng năm ni chắc là thất bát? Nước sông Hương băng băng xối xả như cuốn phăng tất cả về cửa biển Thuận An. Những ngày ấy màu sông đục ngầu vàng sẫm, réo rắc giai điệu bi thương lời buồn nức nở... Cảm ơn nhà soạn tuồng Đào Tấn, ông không là người xứ Huế mà cảm được mùi hương của dòng Hương: “Cộng âm Hương giang thủy/ Vô nhân thức thủy hương” (Cùng uống nước sông Hương/ Không có mấy người cảm được cái mùi thơm của nước). Còn tôi đã chùng ấy năm xa quê xa sông, tôi như nợ nần. Sông ơi, Hương giang của tôi ơi! Món nợ tình sông cứ vay... vay hoài... Lần nữa... lần nữa... trả mà có trả được đâu!?

Như Chuyện Thần Tiên

Nguyên tác : The
Scorpion Reef

Hoàng Hải Thủy

Chương 5 (tiếp theo)

- Anh nói ai đến tìm tôi ? Quý là ai ?
- Đừng có giả vờ ngốc. Tao biết mày không ngốc đến nước ấy. Quý là thằng bị mày đánh trúng một đòn mà chưa trả đũa được hồi trưa này...

- À... tưởng anh nói ai. Trâu Lăn có đến tìm tôi, đánh nhau một trận toi bời rồi huề. Nếu tôi nói tôi thắng nó, anh có thể cho rằng nói dóc. Anh cứ nhìn mặt nó với mặt tôi sẽ biết thằng nào thắng thằng nào...

Y giựt giọng:

- Nó đâu rồi ?

Tôi gượng cười khẩy:

- Nó đi đâu làm sao tôi biết ? Giờ này chắc nó còn nằm ở nhà thương chứ đi đâu nổi.

Lần này tôi run, tôi không còn bạo lắm như hồi trưa khi tôi chưa biết rõ thực lực bọn Khôi. Tuy vậy tôi cũng vẫn cố quan sát xem bọn chúng tới mấy tên. Nhưng ánh đèn pin chiếu thẳng vào mặt làm tôi loà mắt. Bên ngoài tôi chỉ thấy một khối đen.

Khôi gằn giọng nói như ra lệnh:

- Chuyện mày với thằng Quý đánh nhau không có gì quan trọng. Thằng nào chết cũng đáng kiếp. Nhưng sự có mặt của mày bên cạnh em Diễm Lan làm phiền nhiễu chúng tao quá nhiều. Chúng tao đang theo em để tìm thằng chồng bất lương của em đã hai lần mày làm chúng tao tưởng lầm. Đây là lần cuối cùng mày được quyền hôn hít em Diễm Lan. Hiểu chưa. Ra khỏi xe..

Tôi không muốn ra khỏi xe chút nào nhưng tôi vẫn phải làm theo lời y. Diễm Lan nắm lấy cánh tay tôi, nàng thở mạnh :

- Đừng... đừng...

Bọn côn đồ biết cách đánh người, chúng tới ba tên, kể cả tên Khôi bác sĩ. Vừa ra khỏi xe, tôi nhào tới tấn công tên cầm đèn pin, ánh sáng tắt và cánh tay phải tôi bị cây đèn đập mạnh vào. Tay tôi lập tức tê dại đi. Tên côn đồ sau tôi nhảy tới ôm ghì lấy tôi, hai tay tôi bị khoá và ngực tôi ưỡn ra chịu những cú đấm của tên tên trước mặt. Gã đấm tôi như đấm bị bông, đấm bao cát trong võ đường : hai cú đấm vào bụng, một cú tống vào mặt. Lúc đầu tôi còn thót bụng lại và

ngửa mặt ra đằng sau tránh đòn nhưng chỉ một lúc sau bị đánh quá đau, tôi như mê đi. Bọn côn đồ không tên nào nói một tiếng. Tôi nghe tiếng Diễm Lan khóc rồi tiếng nàng mở cửa xe chạy ra. Dường như nàng muốn chạy tới ôm lấy tôi nhưng bị tên đầu đảng là Khôi Bác sĩ nắm lại, đẩy nàng té xuống đất.

Khi thấy trừng phạt tôi đã đủ, chúng buông tôi ra và bỏ đi, hai đầu gối tôi mềm nhũng và tôi gục xuống cát. Mặt tôi vực mạnh xuống cát và tôi cảm thấy cát ào vào trong miệng.

Chương 6

Tôi gượng nằm ngửa lại Diễm Lan đỡ tôi nằm dựa lên đầu gối nàng.— Bọn khốn nạn. Nếu Lan có súng. Lan bắn chúng nó chết hết...

Khi thấy tạm đủ sức ngồi vững được, tôi lết tới bên xe, ngồi dựa lưng vào thành xe. Cánh tay phải của tôi tê nhừc làm tôi không còn cử động được những ngón tay. Tôi dùng tay trái nắm bóp cánh tay phải. Diễm Lan ngồi bên tôi, nàng xoa bóp tay cho tôi.

— Chương đau lắm không ? Nàng hỏi

— Cũng khá, nhưng không sao. Lan có bị thương không ?

— Không. Nó chỉ đẩy Lan ngã.

Chỉ một phút sau, chúng tôi trở vào ngồi trong xe. Nàng dùng chiếc khăn tay mỏng và thơm chùi vết vết máu dính cát quanh miệng tôi, rồi nàng đốt một miếng thuốc gắn lên môi tôi. Tôi ngồi nghe tiếng sóng biển và nghĩ đến trận đòn vừa qua. Cũng còn may mắn là bọn côn đồ không thềm lục soát trong ví tôi, nếu chúng tìm thấy tấm chỉ phiếu thì mọi chuyện hỏng cả. Chúng chỉ nghĩ rằng tôi là tình nhân của Diễm Lan, mỗi lần Diễm Lan lén đi gặp tôi chúng đều tưởng nàng đi gặp chồng nàng là Vũ Dương. Chúng không muốn thấy tôi ở cạnh nàng nữa và chúng cho tôi một trận đòn dần mặt. Nếu tôi không chịu làm theo lời chúng, tất nhiên những trận đòn sau này còn rùng rợn nữa. Tôi rùng mình khi nghĩ đến chuyện bọn chúng sẽ tìm tôi để hỏi về cái xác chết của tên Quý Trâu Lăn

— Cánh tay tôi bớt tê và khi thấy có thể lái xe được, tôi mở máy cho xe chạy trở về thành phố. Chúng tôi cùng không ai nhắc lại chiếc hôn vừa rồi, khi nàng nhìn thấy bọn côn đồ tới trước tôi. Thành phố vắng tanh vì đêm đã khuya lắm. Khi chúng tôi về tới. Tôi đậu xe sát cạnh chiếc Falcon của nàng. Nàng chỉ việc xuống xe tôi là bước vào được xe nàng. Đây là giây phút chia tay, sáng mai tôi sẽ về Saigon và sớm lắm là ba ngày nữa có thể gặp lại nàng. Tôi cầm bàn tay nàng và không muốn buông ra :

— Lan đừng lo. Mọi chuyện sẽ như tôi đã nói hồi nãy. Trong thời gian tôi không có mặt ở đây, Lan đừng nên ra khỏi nhà, nhất là ban đêm. Cẩn thận khoá cửa, đừng để bất cứ người lạ nào vào nhà. Bàn tay nàng xiết chặt tay tôi:

— Lan sẽ làm theo lời anh.

— Lan về đi. Tôi sẽ đi theo xe Lan cho biết nhà. Nhà nàng nằm trong khu phố mới được xây cất cửa Đà Nẵng, khu này toàn những vi-la rộng và lịch sự. Xe nàng ngừng trước một toà nhà một tầng lầu. Tôi ngừng xe ở đầu đường nhìn quanh trong lúc nàng xuống xe lấy chìa khoá trong sắc tay mở cửa vào nhà. Những vi-la trước cửa nhà nàng đều tối thui, xong nàng đã nói cho tôi biết bọn côn đồ mượn một vi-la đó và trong đó chúng đang nhìn nàng và tôi.

Khi nàng vào nhà, tôi từ từ cho xe đi. Tôi chạy xe vòng ra con đường sau nhà nàng. Con đường này nhỏ hơn, tối hơn những đồng gạch cát sắp sẵn để làm nhà cất cao trong những khu đất trống. Tôi nghĩ đến chuyện đưa Vũ Dương ra khỏi nhà bằng lối sau. Bọn côn đồ đã canh đàng trước nhà tất chúng cũng canh cả đàng sau, nhưng thoát ra bằng lối sau này vẫn dễ hơn.

Lần đầu tiên tôi thấy rõ những khó khăn của tôi trong những ngày tới. Việc mua du thuyền là việc dễ, việc đưa du thuyền ra khơi cũng là chuyện tôi có thể làm được. Nhưng việc làm sao đưa Vũ Dương ra khỏi nơi bị bao vây này mới là chuyện gay gấn. Một mình tôi sẽ phải đối phó với cả một bọn côn đồ sẵn sàng giết người.

Trở về tới kho hàng ven biển, tôi nghĩ tới gã Trâu Lăn đang nằm dưới 10 thước ngay dưới chân tôi. Gã đã chết và tôi cũng có thể sẽ chết như gã nếu tôi không khéo léo và nhất là nếu tôi không may mắn.

Tôi ra khỏi xe và lên căn phòng nhỏ của tôi. Việc tôi cần làm ngay đêm nay là tìm cách che dấu những vết xây sát trên mặt, làm cho cách tay phải của tôi bớt đau. Tôi mở bếp điện đun nước nóng và lấy khăn tắm nước nóng đắp lên mặt, lên cánh tay. Khi ngả lưng lên chiếc giường nhỏ, tôi có cảm giác đau đớn toàn thân rã rời như tôi vừa bị một chiếc xe tăng hạng nặng chạy qua người...

Tôi nghĩ đến chuyện về Saigon sáng mai. Tôi cần tránh gặp Các, người bạn thân nhất đời của tôi. Tôi sẽ không thể dấu được Các, tôi cũng không thể nói dối. Nếu Các biết tôi mua một du thuyền với giá gần 2 triệu bạc, anh sẽ biết ngay không cần hỏi là tôi vừa nhận làm một vụ áp phe ám muội. Các rất ghét những áp phe mờ ám và thù những kẻ làm chuyện phi pháp vì tiền.

Tôi thức suốt đêm đó. Nhờ nước nóng, mặt tôi bớt sưng và cánh tay phải của tôi đã cử động được gần như thường vào lúc mặt rời lên trên biển. Tôi dành nốt khoảng thì giờ còn lại để sửa

soạn ra phi trường. Tôi tắm, cạo râu và viết bức thư để lại cho Các. Tôi đem theo quần áo đi. Tôi sẽ mua một số quần áo, đồ dùng ở Saigon. Thật ra tôi cũng chẳng có gì cần đem theo. Các sẽ ngạc nhiên khi anh trở về đây thấy tôi đi mất, nhưng tôi biết Các sẽ không ngạc nhiên nhiều. Cuộc sống độc thân của chúng tôi thường có những chuyển mất tích bất ngờ như thế, vài tháng sau, có khi vài năm sau chúng tôi mới gặp lại nhau. Và tình bạn của chúng tôi vẫn đậm đà như cũ, như chúng tôi chỉ mới xa nhau có ngày hôm qua.

(*Còn tiếp*)

Góc suy ngẫm

RẤT KHÓ ĐỂ ĐÁNH GIÁ BẤT CỬ AI

Một bác sĩ vào bệnh viện vội vàng sau khi nhận được gọi về một cuộc phẫu thuật khẩn cấp. Ông nhanh chóng thay trang phục và đi thẳng vào phòng phẫu thuật. Ông đã gặp cha của cậu bé sẽ được phẫu thuật đang đứng đợi. Khi nhìn thấy ông, cha cậu bé hét lên:

- Tại sao ông lại đi lâu vậy? Ông có biết rằng cuộc sống của con trai tôi đang gặp nguy hiểm không? Ông không có bất kỳ ý thức trách nhiệm nào à?

Bác sĩ mỉm cười và nói:

- Tôi xin lỗi, tôi không ở trong bệnh viện và tôi đã đi nhanh nhất có thể sau khi nhận được cuộc gọi. Và bây giờ, tôi muốn anh bình tĩnh lại để tôi có thể làm công việc của tôi ...

- Bình tĩnh thế nào được nếu là con trai của ông đang nằm trong căn phòng này, ông sẽ bình tĩnh được không? Nếu con trai của ông sắp chết ông có bình tĩnh nổi không? - Cha cậu bé nói một cách giận dữ.

Bác sĩ mỉm cười một lần nữa và trả lời:

- Chúng ta đến từ cát bụi và sẽ trở về cát bụi. Các bác sĩ không thể kéo dài cuộc sống. Hãy đi và cầu nguyện cho con trai của anh, chúng tôi sẽ làm những gì tốt nhất có thể.

"Đưa ra lời khuyên khi ông không quan tâm đến tình thế của người khác luôn dễ dàng như vậy" - Cha cậu bé nghĩ thầm.

Ca phẫu thuật mất khoảng vài tiếng đồng hồ, sau đó, bác sĩ bước ra khỏi phòng phẫu thuật, mỉm cười nói với người cha:

- Chúc mừng anh, con trai của anh được được cứu sống!

Không chờ đợi câu trả lời của người cha, ông đã chạy như bay ra thang máy và không quên nói vọng lại... **Tiếp trang 53**

Giải trí có thưởng SUDOKU

Luật chơi: Có tất cả 9 hàng, 9 cột và 9 khung. Số từ 1 đến 9 chỉ được xuất hiện một lần ở mỗi hàng, mỗi cột và mỗi khung.

Giải thưởng: giải đáp đúng sẽ được tặng nửa năm báo VNNS (4 số). Giải trúng quý độc giả cũng có thể gửi tặng người thân. Đáp số xin gửi về địa chỉ tòa soạn trước ngày 11-11-2019.

Độc giả trúng giải thưởng:

Độc giả Võ Hồng Vàng (203) đã giải đáp đúng đáp số kỳ trước VNNS307. Giải thưởng độc giả muốn gửi tặng bạn là Hồng Thần (Nieuwegein).

Xin chúc mừng độc giả Võ Hồng Vàng.

1		4		6	8			9
		8	4		7			5
	4					9		
		6	1		4	7		
		9					5	
6			3		1	8		
7			8	2		6		3

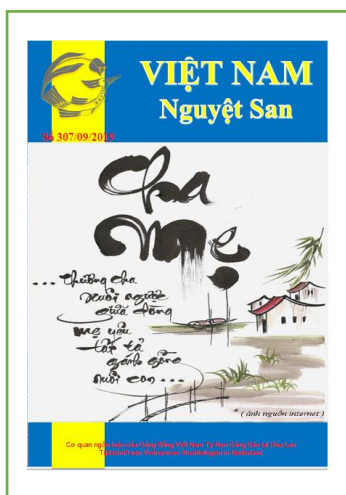
Mẫu giới thiệu VNNS đến gia đình bè bạn

- tên người giới thiệu
- số độc giả.....
- địa chỉ.....
- giới thiệu độc giả mới tên:.....
- địa chỉ.....

Giới thiệu 1 độc giả mới sẽ nhận được giải thưởng 6 tháng báo VNNS.

ĐỌC VÀ ỦNG HỘ BÁO VIỆT NAM NGUYỆT SAN

Địa chỉ liên lạc

Tòa Soạn báo Việt Nam Nguyệt San
Van Der Hagenstraat 711- 6717DK –Ede

E-Mail: vietbaohoalan@yahoo.com

Tel: +31 (0)318-640625

IBAN: NL 16 INGB 0001 5086 64 t.n.v. AVVN

Danh ngôn : Lý thuyết, là ta biết hết mọi thứ nhưng không thứ nào hoạt động được. Thực hành là việc gì cũng chạy mà ta không biết tại sao. Nơi đây ta gom chung lý thuyết với thực hành: chẳng cái nào chạy cả... và không ai biết lý do vì sao! (A. Einstein)

Tôi biết vì sao người ta thích chặt cây. Đó là một sinh hoạt mà người ta thấy ngay kết quả. (Albert Einstein)

Truyền Thông Xã Hội Dân Sự

Lts. Trong số này VNNS xin hân hạnh giới thiệu đến quý độc giả bài viết đang được lan truyền rộng rãi trên các diễn đàn xã hội dân sự của facebooker Nguyễn Thủy Tiên từ Hà Nội. Kính mời quý độc giả theo dõi sau đây:

* * *

Tôi 28 tuổi bỏ cơ quan nhà nước để làm công ty nước ngoài, năm 30 tuổi bỏ công ty nước ngoài để ra kinh doanh, và làm kinh doanh từ đó đến nay. Tính tôi thường hay kết giao nhiều, bạn bè của mình thường giới thiệu kinh doanh, làm trong ngành tài chính, luật sư và đương nhiên mình cũng thi thoảng gặp các anh "tù nhân lương tâm".

Gần 1 năm trước tôi gặp một anh tù nhân lương tâm, a cũng mới hết quản chế nên được đi lại. Mình muốn gặp họ để hỏi về thời gian đấu tranh, những trải nghiệm cuộc đời của họ ở ngoài cuộc sống và trong "nhà tù nhỏ". Gương mặt anh hiền từ, điềm đạm nhưng cũng rắn rỏi, kiên định và nếu như có thể nói về nhưng gương mặt

của họ "thì chỉ có cái chết mới có thể chia cách họ với lý tưởng". Điểm chung của tất cả họ là chỉ coi mình là "viên gạch lót đường", những người mở đường cho những người khác đi sau. Không có một ai nghĩ sẽ được cái gì, ngược lại mất rất nhiều, thời gian bị giam cầm, tuổi trẻ mối quan hệ. Mình có hỏi theo như anh đánh giá " thì bao nhiêu lâu nữa VN sẽ có dân chủ". Anh nói a không biết 5 năm ,10 năm hay lâu hơn nữa mới có nhưng anh chỉ biết đấu tranh vì quyền làm người, quyền được tự do tư tưởng có thể khi a chết cũng chưa nhìn thấy nó, không được hưởng nó nhưng a vẫn sẽ làm. Nếu chúng ta không làm thì ai sẽ làm, nếu chúng ta không lên tiếng thì ai sẽ nói? Anh vẫn sẽ và không dừng lại nếu phải trả giá nhiều hoặc hơn nữa.

Một năm sau đó a bị bắt lại, đó là ngày mình đã khóc.

Anh cũng giống như những thế hệ thanh niên của hơn nửa thế kỷ trước, họ lên đường chiến đấu với mục tiêu thống nhất đất nước mang một trái tim thuần khiết nhất. Tôi tin đa số họ không hiểu thật sự CNXH là thế nào, không hiểu về CN MAX- LÊ NIN ra sao. Họ lên đường với một tình yêu giản đơn, tình yêu tổ quốc, tình yêu dân tộc, tình yêu máu mủ với đồng bào mình ruột thịt mình. Họ vào đảng với lý tưởng như vậy. Người lính dù ở bất kì bên nào họ chiến đấu và hy sinh cũng đều chung một mục đích bảo vệ người dân của họ, bảo vệ người yếu thế, để cái ác, cái tàn bạo không thể đe dọa đến nhân dân của mình. Mỗi người lính miền nam ngã xuống đều có một bà mẹ Miền Nam mất con, mỗi người lính Miền Bắc hy sinh đều có một người mẹ Phương Bắc khóc ngất. Có những cô gái đôi mươi chưa kịp biết về tình yêu, chưa có một cái cầm tay, đã ngã xuống, có những thanh niên chưa được một nụ hôn, có những người chồng mới cưới hôm sau lên đường và chết trên chiến trường. Họ đã chiến đấu cho một tương lai không thuộc về họ, họ ngã xuống để một thế hệ khác được sống, được hạnh phúc, được tự do. Họ đã ngã xuống để đất nước đứng lên, kỳ vọng của họ những thế hệ mai sau phải sống khác đi, tốt đẹp hơn.

Nhưng nửa thế kỷ sau, sau bao nhiêu xương máu của người đi trước đổ xuống, thể chế đã đi ngược lại lợi ích của người dân. Họ đã cho mình độc tôn lãnh đạo, để nắm mọi lợi ích về kinh tế. Họ đã tạo nên một giai cấp đỏ, giàu có nhưng ngược lại người dân được hưởng lợi rất ít một số tầng lớp đã bị tước đoạt phương tiện sản xuất trở lên bần cùng. Một xã hội đã hình thành lên tầng lớp dân oan, mất đất mất nhà khắp nơi. Giáo dục đã rơi vào thảm trạng suy đồi đạo đức nhưng những kẻ chịu trách nhiệm đó vẫn tại vị mà không có bất kì hình thức kỷ luật hay bị truy tố, những kẻ đó

vẫn hằng ngày giảng đạo đức thách thức người dân. Một nền y tế thiếu cả về chất và lượng khi thước đo việc cứu người "là đồng tiền", người nghèo đang trở thành giai cấp chịu đựng nhiều bất công hơn bao giờ hết. Một bà bộ trưởng y tế liên quan chịu trách nhiệm hàng loạt scandal thuốc giả chữa ung thư, hóa chất độc hại được nhập về vẫn như như tại vị hết năm này sang năm khác. Một nền tư pháp được sinh ra nhường như chỉ bảo vệ những kẻ quyền thế, quan chức, nhưng kẻ có tiền hơn là lẽ phải. Những biệt phủ Yên Bái, Những "Nguyễn Nhân Chiến" bi thảm bắc ninh với gia tài khủng bị lộ, và cả dòng tộc làm quan vẫn chưa bao giờ bị phanh phui và thanh tra... nhưng tiền vàng trong dân luôn được thể chế nhòm ngó bởi "huy động tiền vàng trong dân" giờ đây rất cấp thiết và quan trọng rồi.

Khi cả một xã hoang mang im lặng trước những bản án trừng phạt của nhà cầm quyền với những người đấu tranh, người bất đồng chính kiến đòi minh bạch hóa thông tin, đòi tự do tư tưởng, tự do ngôn luận vẫn có những con người bất chấp tất cả để lên tiếng cho lẽ phải, dù cái giá phải trả rất đắt.

Tất cả chúng ta đều mang nợ đất nước này, mang nợ máu và nước mắt cha ông đã đổ xuống, họ đã chết để chúng ta phải sống cuộc sống khác đi. Nếu chúng ta im lặng chúng ta đã để máu xương của họ đổ xuống một cách vô nghĩa.

Khi cả một xã cúi đầu, chúng ta sẽ ngẩng đầu. Mình tin rồi đây sẽ có nhiều người chọn cách ngẩng đầu thay vì cúi đầu. Chúng ta cùng nhau hy vọng về tương lai, bởi đó là những điều đẹp đẽ mà những điều đẹp đẽ "có bao giờ chết đi?".

HÃY HY VỌNG NGAY CẢ KHI TUYỆT VỌNG, VÀ HÃY CỐ GẮNG CHO MỘT TƯƠNG LAI DÙ ĐÓ LÀ TƯƠNG LAI KHÔNG THUỘC VỀ MÌNH.

Vliet Service

Reparatie van koelcel, vriescel, koelapparatuur, airco, softijsmachine, ventilatie, Keuken afzuigventilatie, verwarming ketels, geyser, boiler, friteuse, opwarming- apparatuur, magnetron, oven, vaat wasmachine, gasapparatuur, koffie-espresso, luchtbehandelingkast, zak filters, koolstof filters.

**Verkoop van horeca-
apparatuur.**

Contact dhr Vliet Nguyen
Tel. 030-2688630
Mob. 06-44464380

Nhà hàng Deli Tasty

**Cần 2 nhân viên giúp việc nhà bếp
và 2 nhân viên phục vụ khách (chạy
bàn).**

Mọi chi tiết xin liên qua địa chỉ:

Deli Tasty
Meent 40
3011 JL Rotterdam
Email: naambestelling@live.nl
M: 010-4111116

Cười chút chơi

Không thích

Cô giáo giải thích:

- Lịch sử là một môn học thú vị và bổ ích. Nó sẽ cho các em biết những gì đã từng xảy ra trong quá khứ.

Hằng nghe vậy liền nói:

- Thưa cô, em nghĩ mình không nên học môn lịch sử.

- Tại sao? - giáo viên kinh ngạc.

Hằng nhún vai:

- Vì môn này không có tương lai ạ!

- !?!

Thông minh uống dầu cá

Một người khách tò mò hỏi anh bán hàng:

- Điều gì khiến anh thông minh thế?

- Thường thì tôi không tiết lộ bí mật này đâu!

Nhưng nể tình ông là khách quen, tôi nói cho ông biết. Dầu cá, ông uống càng nhiều thì sẽ càng thông minh.

Người khách vui mừng hỏi:

- Thế anh có bán dầu cá không?

- Có chứ! 4 euro một chai.

Người khách mua 3 chai. Một tuần sau, ông ta quay lại cửa hàng phàn nàn:

- Máy cái dầu cá đó mùi vị chẳng ra gì, mà tôi uống xong cũng chẳng thấy thông minh lên tí nào!

Người bán hàng điềm tĩnh đáp:

- Vì ông uống chưa uống đủ số lượng thôi.

Phải uống nhiều vào mới khôn lên được.

Người khách tiếp tục mua thêm 20 chai dầu cá. Một tuần sau đó, ông ấy quay lại và la ầm lên:

- Anh nghĩ sao mà bán cho tôi một chai dầu cá giá 4 euro. Trong khi đó, với 2 euro tôi có thể mua được rồi. Anh đang lừa tôi đấy à?

Người bán hàng nghe thế liền cười phá lên:

- Đấy, ông bắt đầu thông minh hơn rồi đấy!

- !?!

Tác dụng phụ

- Anh ạ! Loại mỹ phẩm này tuy đắt thật nhưng nếu dùng nó sẽ làm mất các nếp nhăn trên mặt em đấy!

- Anh thì nghĩ nó có tác dụng phụ.

- Tác dụng phụ gì hả anh?

- À, nó làm xuất hiện các nếp nhăn trên mặt... anh.

- !?!

Tuyệt chiêu

Tèo nhận được e-mail:

“Anh yêu, tối nay nhà em không có ai cả. Anh sang chơi với em nhé!”

Tèo hí hửng trả lời:

“Thật hả em yêu? Anh sang ngay đây!”

Vài giây sau, 'cô bạn gái' gọi điện thoại đến:

“Anh có ý đồ gì với con gái tôi mà đòi sang nhà buổi tối? - giọng đàn ông mắng xối xả - Tôi đã theo dõi hai đứa từ lâu rồi.

Sau một lúc định thần, Tèo điềm tĩnh đáp:

“Ồ, hóa ra ông là bố con bé à? Tôi cũng đang xem con bé nhà ông định giờ trò gì với con trai nhà tôi đây!”

Nhân tài

- Theo một cuộc điều tra thì công ty của ông có tỷ lệ nhân viên nghỉ việc cao nhất trong năm qua. Theo ông, vì lý do nào?

Vị giám đốc tự hào đáp:

- Điều này chứng minh công ty của chúng tôi có rất nhiều nhân tài.

- Vì sao ông lại nghĩ như thế? - phóng viên kinh ngạc.

- Người xưa có câu 'nhân tài như lá mùa thu'. - vị giám đốc điềm tĩnh nói - Nhân viên của tôi 'rụng' nhiều như thế chứng tỏ công ty nhân tài nhiều vô kể.

- !?!

Có trách nhiệm

- Hôm trước tôi có đến đây sửa đồng hồ, ông nhớ chứ?

Chủ tiệm gạt đầu. Người đàn ông hỏi tiếp:

- Lúc trước, chiếc đồng hồ này chạy chậm 15 phút, nhưng sau khi ông sửa thì nó lại chạy nhanh 15 phút. Ông thấy thế nào?

Chủ tiệm nghe thấy thế liền cười bảo:

- Tôi thấy anh có một cái đồng hồ rất có ý thức trách nhiệm. Bây giờ nó đang phải lấy lại khoảng thời gian đã mất trước đây.

Đáng tiếc

Vợ nói với chồng:

“Cô ấy có khả năng nấu nướng tuyệt vời nhưng đáng tiếc em không có khả năng thuê cô ấy lâu hơn’.

Người chồng thấy thế ngạc nhiên hỏi:

- Sao em lại nói thế? Anh thấy tiền thuê cô ấy có đáng là bao đâu.

Người vợ thờ dãi:

- Đúng là thế! Nhưng mà tiền bát đĩa vỡ trong tháng vừa rồi gấp đôi tiền lương của cô ấy.

- !!!

Lời Tò soạn

Kính thưa quý ACE cộng tác viên, cùng quý độc giả kính mến,

VNNS sẽ phát hành số báo 309 /11 /2019 với chủ đề “ **Mùa Giáng Sinh** “.Bài vở xin quý vị cộng tác viên gửi về tòa soạn trước ngày 20/11/2019 theo địa chỉ : vietbaohoalan@yahoo.com.

Tòa soạn xin chân thành cảm ơn quý độc giả đã ủng hộ báo vnns và cảm ơn quý anh chị em cộng tác viên đã gửi bài đúng thời hạn giúp cho tòa soạn làm tốt và đúng hạn.

Tòa soạn VNNS xin chân thành cảm ơn và kính chúc quý vị cùng gia quyến nhiều sức khỏe.
Trân trọng

Tòa soạn Việt Nam Nguyệt San

* Lưu ý:

- Quý vị khi trả tiền báo **nhớ ghi số độc giả** của mình cho tòa soạn để cập nhật .
- Tòa soạn thường gửi giấy báo nhắc nhở quý độc giả gần hết hạn báo là việc làm thường xuyên, vì có một số độc giả vì bận rộn công việc nên quên. nếu độc giả đã đóng tiền thì xin thông cảm và tất nhiên danh sách đã được cập nhật.

Xin chân thành cảm ơn
VNNS

Danh sách độc giả đóng tiền báo từ ngày 15/9/2019 đến 16/10/2019

SỐ/t	Ngày trả tiền	Tên	số độc giả	số tiền	Ghi chú
1	15/09/2019	VT.Le,THL Nguyen	851	30	
2	16/09/2019	MD Huynh	849	30	
3	17/09/2019	M.A.Ho	244	30	
4	19/09/2019	Van Huong Nguyen	857	30	
5	20/09/2019	TNT Pham Do, V,Bui Do	33	30	
6	24/09/2019	Q.V.Nguyen Vliet Service	Quang cáo	150	
7	15/10/2019	Quang Cuong Trinh	208	30	
8	16/10/2019	TTX Huynh	???	30	*

P/s: * Độc giả TXX Huynh hãy liên lạc về tòa soạn để xác minh lại **số độc giả**, vì tòa soạn không tìm thấy danh sách để cập nhật thời gian gia hạn báo.

Tiếp theo trang 48

: "Nếu anh có bất kỳ câu hỏi nào, hãy hỏi các y tá!".

"Tại sao ông ta lại ngạo mạn thế chứ? Ông ta không thể chờ đợi một vài phút để tôi hỏi về tình trạng của con trai tôi sao?" - Cha cậu bé nói hằn học khi nhìn các y bác sĩ còn lại.

Một y tá đứng gần người cha trả lời, nước mắt rớt xuống khuôn mặt của cô:

- Con trai ông ấy qua đời hôm qua trong một tai nạn giao thông, ông ấy đang bận mai táng cho con trai khi chúng tôi gọi ông tới bệnh viện phẫu thuật cho con trai anh. Ông ấy đã cứu được cuộc sống của con trai anh và bây giờ ông ấy lại chạy đi để hoàn thành nốt việc chôn cất con trai mình".

RẤT KHÓ ĐỂ ĐÁNH GIÁ BẤT CỨ AI ... bởi vì bạn không bao giờ biết cuộc sống của họ như thế nào và những gì họ đang trải qua.

Chúng ta thường áp đặt suy nghĩ chủ quan của mình vào sự nhìn nhận đánh giá người khác, và đôi khi chúng ta nhìn theo góc độ tiêu cực, điều đó làm chúng ta nghĩ xấu về người khác và tất nhiên chúng ta sẽ nhận được những phản ứng rất tiêu cực! Đó chính là SỰ TỰ LỪA DỐI.

(Sưu tầm)

Hát Cho Những Kẻ Yêu Nhau

Nhạc: Nguyễn Quyết Thắng

Lời: Nguyễn Minh Hải

$\text{♩} = 75$

Hình như giữa trời mưa giông, hình
..... như giữa trời mưa giông, hình
như em đến trong vô cùng. Đứng không người
như anh đến trong vô cùng. Đứng anh màu
nữ hoa rơi từng nhịp vui, và em hay gió trên lưng
trắng mây hay là hạt sướng, mà trong nhung nhỏ em mở
trời. Hay em từ tiền kiếp đến đây chung
hoài. Anh như ngàn tình khúc viết muôn năm
cùng chưa vui thành người. Ta Em rơi từng giọng
lời. Em rơi hoài giọng
nước mắt xanh khóc trong tình say.
máu nóng yêu đến bao giờ thối.
Mưa bay bay một sớm mai, và em theo
Anh hay đâu tự chính anh, cùng em đi
vội mưa rơi tôi, xa xót như từ lâu chết
tôi hứ vô tím, nơi có trăm bài thơ thoát
trong hàng triệu kiếp, kín sâu tình ngàn sau. Hình.....
thai tử hạt đáng, dấu trong tình ngàn sau.